

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร)

ปริญญา

ส่งเสริมการเกษตร

ส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว
ปี 2553/2554 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

Farmers' Satisfaction on Farm Income Guarantee in B.E. 2553/2554 Round 2 Project
in Phutthamonthon District, Nakhon Pathom Province

นามผู้วิจัย นางสาวเชาวนี โคมแก้ว

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รองศาสตราจารย์สาวิตรี รังสิภัทร์, Ph.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพัตรา ศรีสุวรรณ, กศ.ด.)

หัวหน้าภาควิชา

(รองศาสตราจารย์พิชัย ทองดีเลิศ, ก.ด.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญจนา วีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ เดือน พ.ศ.

สิงห์สีเงิน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว
ปี 2553/2554 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

Farmers' Satisfaction on Farm Income Guarantee in B.E. 2553/2554 Round 2 Project
in Phutthamonthon District, Nakhon Pathom Province

โดย

นางสาวเชาวนี โคมแก้ว

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร)

พ.ศ. 2555

เขาวิน โคมแก้ว 2555: ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกร
ผู้ปลูกข้าว ปี 2553/2554 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร) สาขาส่งเสริมการเกษตร ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์สาวิตรี รังสิภัทร์, Ph.D. 142 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยพื้นฐานด้านส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม
ของเกษตรกร 2) ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/
54 รอบที่ 2 (ความพึงพอใจของเกษตรกร) ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 3) ความสัมพันธ์ระหว่าง
ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมกับระดับความพึงพอใจของเกษตรกร 4) ปัญหาและ
ข้อเสนอแนะอื่นๆ ของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2
(โครงการประกันรายได้ฯ) ประชากร คือ เกษตรกรผู้เป็นตัวแทนของครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้
จำนวน 655 ราย ขนาดตัวอย่าง 249 ราย สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิชนิดสุ่มแบบสัดส่วน และการสุ่มแบบมี
ระบบ เครื่องมือเก็บข้อมูลคือแบบสัมภาษณ์ สติติวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การทดสอบสมมติฐานใช้ค่าไคสแควร์ และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โปรดักโมเมนต์

ผลการศึกษาพบว่า 1) เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 65.5) มีอายุเฉลี่ย 52.82 ปี มีการศึกษา
ระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 83.9) มีแรงงานในครัวเรือน 2 คน มีพื้นที่ทำนาอยู่ระหว่าง 29.76 - 80.00 ไร่ (ร้อยละ
38.6) มีพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการอยู่ระหว่าง 19.51 - 29.75 ไร่ (ร้อยละ 36.5) ส่วนใหญ่ใช้ข้าวเปลือกเจ้าเข้าร่วม
โครงการ (ร้อยละ 98.0) มีรายได้เปรียบเทียบอยู่ระหว่าง 2,067 - 2,600 บาทต่อต้น (ร้อยละ 35.7) เกษตรกรส่วนใหญ่
เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวตั้งแต่เริ่มมีโครงการ คือ จำนวน 4 ครั้ง (ร้อยละ 85.5)
ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับโครงการประกันรายได้ฯ จากนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรหรือเกษตรตำบลมากที่สุด
(ร้อยละ 87.1) เกษตรกรได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรจำนวน 1 กลุ่ม (ร้อยละ 69.9) มีความเชื่อถือที่มี
ต่อโครงการประกันรายได้ฯ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.99) 2) เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วม
โครงการประกันรายได้ฯ อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย 4.35) 3) ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า อายุของ
เกษตรกร พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ การรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ และความเชื่อถือที่มีต่อ
โครงการประกันรายได้ฯ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
0.01 ส่วนการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ การรับรู้ข่าวสารจากแผ่นพับ และการรับรู้ข่าวสารจากเจ้าหน้าที่
ร.ก.ศ. มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 4) ข้อเสนอแนะ
ควรมีโครงการประกันรายได้ฯ ต่อไป และควรรักษาระดับมาตรฐานไว้หรือปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

Chaowanee Komkaew 2012: Farmers' Satisfaction on Farm Income Guarantee in B.E. 2553/2554 Round 2 Project in Phutthamonthon District, Nakhon Pathom Province. Master of Science (Agricultural Extension), Major Field: Agricultural Extension, Department of Agricultural Extension and Communication. Thesis Advisor: Associate Professor Savitree Rangsihaht, Ph.D. 142 pages.

The objectives of this research were: 1) to study basic demographics and socio-economic factors of rice farmers. 2) to illustrate farmers' satisfaction on Farm Income Guarantee in B. E. 2553/2554 Round 2 Project (farmers' satisfaction) in Phutthamonthon district, Nakhon Pathom province, 3) to examine relationships between basic demographics, socio-economic factors of rice farmers and farmers' satisfaction and 4) to identify problems and seek for suggestions from rice farmers towards Farm Income Guarantee in B.E. 2553/2554 Round 2 (Farm Income Guarantee Project). Population was 655 rice farmers on Farm Income Guarantee Project in Phutthamonthon district, Nakhon Pathom province. Samples were 249 rice farmers selected by proportional stratified sampling and systematic sampling. An instrument to collect data was an interview schedule. Statistics to analyze data included percentage, arithmetic mean and standard deviation. Chi-square test and Pearson product moment correlation coefficient were utilized to test hypotheses.

Findings revealed that 1) most farmers were males (65.5%). On an average, they were 52.82 years old, completed primary school (83.9%), had 2 family labors, earned 29.76-80.00 rai of farm size (38.6%), had 19.51-29.75 rai of rice field associated with the project (36.5%), used paddy to guarantee in the project (98.0%), increased income between 2,067-2,600 Baht/ton (35.7%), participated in Farm Income Guarantee Project 4 times (85.5%), perceived information about the project from agricultural extension agents (87.1%), joined 1 farmer's group (69.9%), accredited the project at the high level (mean=3.99). 2) Farmers satisfied with the project at the very high level (mean=4.35). 3) Hypotheses testing illustrated that age of farmers, using paddy to guarantee in the project, perceiving information about the project from newspapers and accreditation of the project related to farmers' satisfaction at 0.01 level of significance. Participation in the project, perceiving information of the project from brochure and staff of Bank for Agriculture and Agricultural Cooperatives related to farmers' satisfaction at 0.05 level of significance. 4) Suggestions were to maintain the Farm Income Guarantee Project and its standard or to improve it better.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

ความสำเร็จของการศึกษานี้ สำเร็จลุล่วงโดยสมบูรณ์ได้ด้วยความอนุเคราะห์เป็นอย่างดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สาวิตรี รังสิภัทร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ที่ให้คำปรึกษาแนะนำในการเรียบเรียงข้อมูลที่ได้จากการศึกษาให้ถูกต้องและสมบูรณ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัตรา ศรีสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ให้คำแนะนำในการทำวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น รองศาสตราจารย์ ดร.พิชัย ทองดีเลิศ ประธานการสอบ และดร.นันทา บุรณะธนัง ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่ให้คำแนะนำให้วิทยานิพนธ์มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้อีกครั้ง

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาตรวจสอบแบบสัมภาษณ์ ให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัย และให้ความอนุเคราะห์ในการลงพื้นที่เก็บข้อมูลในการวิจัย ได้แก่ นางศิริมา เพ็ญรพัฒน์ เกษตร จังหวัดนครปฐม นายวันชัย นิลวงศ์ เกษตรอำเภอพุทธมณฑล ขอกราบขอบพระคุณเกษตรกร ผู้ปลูกข้าวทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสัมภาษณ์และข้อมูลต่างๆเป็นอย่างดี ตลอดจนเพื่อนๆ น้องๆ นิสิตปริญญาโทสาขาส่งเสริมการเกษตรทุกท่านที่ช่วยลงพื้นที่เก็บข้อมูลในการวิจัย

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบแด่คุณพ่อชำนานญ โคมแก้ว คุณแม่พรพิมล โคมแก้ว ที่สนับสนุนทางการศึกษาด้วยดีตลอดมา อีกทั้งเป็นกำลังใจให้แก่ข้าพเจ้าจนสำเร็จการศึกษา ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ เพื่อนๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ทุกท่าน อันนำมาซึ่งความสำเร็จของการศึกษาและการวิจัยครั้งนี้

เชาวนี โคมแก้ว

เมษายน 2555

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
สารบัญภาพ	(5)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	3
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์ปฏิบัติการ	4
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	7
ความหมายของความพึงพอใจ	7
หลักการและแนวทางในการบริการ	8
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ	11
โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2	18
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม	36
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	40
สมมติฐานในการวิจัย	46
กรอบแนวคิดในการวิจัย	48
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	49
ประชากรที่ศึกษา	49
กลุ่มตัวอย่าง	49
วิธีการสุ่มตัวอย่าง	50
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	52
การวัดตัวแปร	52
การทดสอบเครื่องมือ	55
การเก็บรวบรวมข้อมูล	56

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

การวิเคราะห์ข้อมูล	56
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	61
ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานด้านส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้ เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2	61
ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการ ประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2	73
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน	82
ตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของเกษตรกรที่มีต่อ โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2	108
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	115
สรุปผลการวิจัย	115
ข้อเสนอแนะ	119
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	119
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	122
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	124
ภาคผนวก	128
ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการวิจัย	129
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	140
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	142

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การเปรียบเทียบทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของ Maslow กับทฤษฎี อี.อาร์.จี.ของ Alderfer	14
2	ข้อมูลแสดงกิจกรรมการเกษตรด้านพืชของอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม	40
3	จำนวนกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกร ผู้ปลูกข้าวปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม	50
4	ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	63
5	ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	66
6	ปัจจัยด้านสังคม	69
7	ความเชื่อถือที่มีต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม	72
8	ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกร ผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม	78
9	ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2553/54 รอบที่ 2	84

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
10	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับระดับความพึงพอใจ ของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกร ผู้ปลูกข้าวปี 2553/54 รอบที่ 2	85
11	ความสัมพันธ์ระหว่างพันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการกับระดับความพึงพอใจ ของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2	87
12	ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารกับระดับความพึงพอใจ ของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกร ผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2	96
13	ความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรกับระดับความ พึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกร ผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2	101
14	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอายุ แรงงานในครัวเรือน พื้นที่ทำนา พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ รายได้เปรียบเทียบ การเข้าร่วมโครงการประกัน รายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2	105
15	สรุปผลทดสอบสมมติฐาน	107

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	ลำดับความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีของมาสโลว์	13
2	ความต้องการของมนุษย์ ตามทฤษฎี อี.อาร์.จี.	14
3	กรอบแนวคิดในการวิจัย	48

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ข้าวเป็นอาหารหลักที่มีความสำคัญที่สุดของประเทศไทย ข้าวได้หลอมรวมกับวัฒนธรรม การดำรงชีวิต การกินอยู่ ความเชื่อ และเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่มีความสำคัญ เพราะประเทศไทย เป็นประเทศเกษตรกรรมที่มีการทำนาปลูกข้าวเป็นอาชีพหลัก และสร้างรายได้ของคนส่วนใหญ่ใน ประเทศ ประเทศไทยได้ปลูกและค้าขายข้าวมาเป็นเวลานาน โดยในปี 2553 มีพื้นที่เพาะปลูก 57.04 ล้านไร่ ผลผลิตรวม 22.36 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่าปีละประมาณ 180,000 - 200,000 ล้านบาท มีปริมาณ การส่งออก 8.5 ล้านตันข้าวสาร ข้าวเป็นสินค้าเกษตรที่ส่งออกทำรายได้ให้กับประเทศเป็นมูลค่าสูง เสมอมา มีมูลค่าการส่งออก 159,543 ล้านบาท ซึ่งไทยนับว่าเป็นประเทศผู้ส่งออกข้าวอันดับหนึ่ง ของโลก โดยมีส่วนแบ่งตลาดข้าวในตลาดโลก ร้อยละ 28.79 ส่วนปริมาณที่บริโภคภายในประเทศ ประมาณ 11.77 ล้านตันข้าวสาร (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2554)

ในปี 2552/53 รัฐบาลได้ปรับเปลี่ยนนโยบายความช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกข้าว กรณีราคา ผลผลิตดังกล่าวตกต่ำ จากการใช้มาตรการแทรกแซงราคาโดยดำเนินการ โครงการรับจำนำมาเป็น โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว เพื่อยกระดับรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวดังกล่าวให้ เหมาะสม และสร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม โดยไม่เป็นการบิดเบือนกลไก การตลาด มุ่งให้เกษตรกรได้รับผลประโยชน์จากโครงการโดยตรงและทั่วถึงซึ่งจากการดำเนินการ ที่ผ่านมาเกษตรกรได้รับประโยชน์จากการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ รัฐจึงได้มีนโยบาย ให้ดำเนินงานโครงการประกันรายได้เกษตรกรต่อเนื่อง โดยมอบหมายให้กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดำเนินการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวดังกล่าวให้ครอบคลุมทุก จังหวัด ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร(ธ.ก.ส.) ดำเนินการจัดทำสัญญาประกัน รายได้เกษตรกรและจ่ายเงินชดเชยส่วนต่างระหว่างราคาประกันกับเกณฑ์กลางอ้างอิงกรณีทีราคาร ะประกันสูงกว่าเกณฑ์กลางอ้างอิง และกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ทำหน้าที่กำหนดเกณฑ์ กลางอ้างอิงและประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิง

อำเภอพุทธมณฑลเป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดนครปฐม อยู่ห่างทิศตะวันออกของจังหวัดนครปฐม ระยะทางจากจังหวัดนครปฐมโดยถนนสายเพชรเกษมและถนนบรมราชชนนีประมาณ 32 กิโลเมตร และห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 20 กิโลเมตร มีพื้นที่ 76.329 ตารางกิโลเมตร หรือ 47,706.25 ไร่ มี 3 ตำบล 18 หมู่บ้าน สภาพพื้นที่เป็นที่ราบลุ่ม ไม่มีภูเขาและป่าไม้ มีระบบชลประทานไหลผ่าน ลักษณะดินทั่วไปเป็นดินนา คุณภาพของดินมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำนา ทำไร่ และทำสวน (สำนักงานจังหวัดนครปฐม, 2554) อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐมได้เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/ 54 ตามนโยบายของรัฐบาล โดยมีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ 655 ครัวเรือน (กรมส่งเสริมการเกษตร, 2554ก.)

จากผลการดำเนินงานโครงการประกันรายได้ฯ ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม พบว่ามีเกษตรกรผู้เป็นตัวแทนของครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 จำนวน 655 ราย และมีพื้นที่เพาะปลูกจำนวน 14,548.25 ไร่ ส่วนในปี 2552/53 รอบที่ 1 มีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ จำนวน 454 ราย และมีพื้นที่เพาะปลูกจำนวน 12,189 ไร่ จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าในปี 2553/54 รอบที่ 2 มีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 44.27 ส่วนพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มขึ้นร้อยละ 19.35 ไม่พบปัญหาการร้องเรียนของเกษตรกร อีกทั้งสามารถดำเนินงานโครงการประกันรายได้ฯ เป็นไปตามเป้าหมาย และวัตถุประสงค์ของโครงการประกันรายได้ฯ ที่กำหนดไว้

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้มีแนวคิดที่จะทำวิจัยโดยจะทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 อันจะสะท้อนให้ทราบถึงการทำงานตามโครงการประกันรายได้ฯ ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างองค์ประกอบของความพึงพอใจของเกษตรกรในการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวให้สูงขึ้น เพื่อประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขให้การปฏิบัติงานโครงการประกันรายได้ฯ เกิดประสิทธิภาพสูงขึ้น และตรงตามความต้องการของเกษตรกรอันจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่เกษตรกรผู้ที่สนใจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา

1. ปัจจัยพื้นฐานด้านส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
2. ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานด้านส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมกับระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
4. ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและเสริมสร้างองค์ประกอบของความพึงพอใจของเกษตรกรในการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ ให้สูงขึ้น
2. เพื่อประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขให้การปฏิบัติงานโครงการประกันรายได้ฯ เกิดประสิทธิภาพสูงขึ้น และตรงตามความต้องการของเกษตรกร
3. เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานโครงการประกันรายได้ฯ ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4. ผลการศึกษาจะเป็นแนวทางของผู้วิจัยท่านอื่นในการวิจัยครั้งต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเกษตรกรที่เป็นตัวแทนของครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระหว่างวันที่ 4 มกราคม 2554 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2554 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

เกษตรกร หมายถึง ผู้เป็นตัวแทนของครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา

อายุ หมายถึง จำนวนปีเต็มของเกษตรกรตั้งแต่ปีเกิดจนถึงปัจจุบัน หากมีเศษของอายุ 6 เดือนขึ้นไปให้นับเป็น 1 ปี

ระดับการศึกษา หมายถึง ระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของเกษตรกร ได้แก่ ต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ หมายถึง แรงงานในครัวเรือน พื้นที่ทำนา พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการพันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการ รายได้เปรียบเทียบ

แรงงานในครัวเรือน หมายถึง จำนวนคนที่เป็นสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมดที่สามารถใช้แรงงานในการทำนาและอาศัยอยู่ในครัวเรือนติดต่อกันมาไม่น้อยกว่า 6 เดือน

พื้นที่ทำนา หมายถึง จำนวนพื้นที่ที่ใช้ทำนาทั้งหมดของเกษตรกรซึ่งได้แก่ จำนวนพื้นที่ที่เป็นของตนเอง เช่าผู้อื่น รวมทั้งพื้นที่ที่เข้าไปใช้ประโยชน์โดยไม่ต้องเช่า หน่วยเป็นไร่

พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ หมายถึง พื้นที่ที่เกษตรกรใช้ทำนาและเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ทั้งที่เป็นพื้นที่ของตนเอง เช่าผู้อื่น รวมทั้งพื้นที่ที่เข้าไปใช้ประโยชน์โดยไม่ต้องเช่า หน่วยเป็นไร่

พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการ หมายถึง พันธุ์ข้าวที่เกษตรกรสามารถเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ได้แก่ ข้าวเปลือกพันธุ์ปทุมธานี 1 ข้าวเปลือกเจ้า ข้าวเปลือกเหนียว

รายได้เปรียบเทียบ หมายถึง จำนวนเงินที่เกษตรกรได้รับจากการขายข้าวเมื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 หน่วยเป็นบาทต่อตัน

ปัจจัยด้านสังคม หมายถึง การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว การรับรู้ข่าวสาร การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ

การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว หมายถึง จำนวนครั้งที่เกษตรกรเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ได้แก่ โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2552/53 รอบที่ 1 โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2552/53 รอบที่ 2 โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 1 โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

การรับรู้ข่าวสาร หมายถึง แหล่งข่าวสารที่เกษตรกรได้รับเกี่ยวกับโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 จากวิทยุกระจายเสียง วิทยุชุมชน โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ การประชุมชี้แจง นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร เจ้าหน้าที่ร.ก.ส. เพื่อนบ้าน บุคคลในครัวเรือน

การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร หมายถึง จำนวนสถาบันการเกษตรที่เกษตรกรได้เข้าร่วมเป็นสมาชิก ได้แก่ สหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มลูกค้าร.ก.ส

ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ หมายถึง ระดับความไว้วางใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ เกี่ยวกับความมั่นใจในการช่วยยกระดับรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวให้เหมาะสม สร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม มุ่งให้เกษตรกรได้รับผลประโยชน์จากโครงการโดยตรงและทั่วถึง ตลอดจนประโยชน์ของการใช้นโยบายประกันรายได้ฯ

ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม หมายถึง ระดับความรู้สึทของเกษตรกรต่อโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ในด้านการประชาสัมพันธ์โครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ การขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 การจัดทำประชาม การออกไปรับรอง การทำสัญญา การใช้สิทธิของเกษตรกร การกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิง ซึ่งมีระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย พึงพอใจน้อยที่สุด

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดความกระจ่างของปัญหาและการดำเนินการวิจัยได้อย่างถูกต้อง โดยครอบคลุมเนื้อหา ดังนี้

1. ความหมายของความพึงพอใจ
2. หลักการและแนวทางในการบริการ
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ
4. โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2
5. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม
6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของความพึงพอใจ

หลุยส์ จาปาเทศ (2533) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความต้องการ(Need)ได้บรรลุเป้าหมาย พฤติกรรมที่แสดงออกมาก็จะมีความสุข สังเกตได้จากสายตา คำพูด และการแสดงออก

ชนิดา สายะตานันท์ (2535) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกเป็นสุข ความรู้สึกยินดีในสิ่งที่ปฏิบัติ ในสิ่งที่ได้รับ การเกิดความรู้สึกเช่นนี้จะส่งผลออกมาในทางปฏิบัติ คือ ถ้าเกิดความรู้สึกเป็นสุข ความรู้สึกยินดีในการปฏิบัติก็หมายถึงการเกิดความความพึงพอใจ แต่ถ้าไม่เกิดความรู้สึกเป็นสุข ความรู้สึกยินดีก็หมายถึงไม่เกิดความพึงพอใจ

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2535) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกรวมของบุคคลที่มีต่อการทำกิจกรรมในทางบวก เป็นความสุขของบุคคลที่เกิดจากการทำกิจกรรมและได้รับผลตอบแทน คือ ผลที่เป็นความพึงพอใจที่ทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกกระตือรือร้น มีความมุ่งมั่นที่จะทำกิจกรรม มีขวัญและกำลังใจ สิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการทำกิจกรรม รวมทั้งการส่งผลความสำเร็จและเป็นไปตามเป้าหมาย

สมยศ นาวิการ (2536) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจคือความรุนแรงของความต้องการของบุคคล สำหรับผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งความพึงพอใจอาจเป็นบวกหรือลบก็ได้ โดยผลลัพธ์อย่างใดอย่างหนึ่งจะต้องให้ความพึงพอใจ เพราะว่าผลลัพธ์ดังกล่าวนี้จะเกี่ยวพันกับความต้องการของบุคคล

ประภัสสร สมบัติศรี (2549) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือเจตคติของบุคคล โดยเป็นความรู้สึกยินดีและเป็นสุขที่ได้ในสิ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการของตนเองได้ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการปฏิบัติงานอันจะนำไปสู่ความพึงพอใจได้

ธีรเชษฐ์ เต่าคำ (2550) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ที่เป็นไปในทางที่ดีและไม่ดี หรือในด้านบวกและในด้านลบ หรือไม่มีปฏิกิริยา คือ เฉยๆ ก็ได้ ซึ่งจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสิ่งนั้นสามารถตอบสนองความต้องการแก่บุคคลนั้น ถ้าตอบสนองได้ก็เป็นในแง่บวก ถ้าตอบสนองไม่ได้ก็เป็นในแง่ลบ ความพึงพอใจอาจเปลี่ยนแปลงได้เมื่อสถานการณ์แวดล้อมอื่นๆ เปลี่ยนไป

ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น สรุปความหมายของความพึงพอใจได้ว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อบุคคลต้องเข้าไปเกี่ยวข้อง ซึ่งความรู้สึกพึงพอใจจะเกิดขึ้นต่อเมื่อบุคคลนั้นได้รับในสิ่งที่สามารถตอบสนองความต้องการ ได้รับความสำเร็จตรงตามความคาดหวัง หรือเป็นไปตามเป้าหมายที่ตนเองต้องการก็จะแสดงออกในรูปของระดับความรู้สึกที่พึงพอใจมาก พึงพอใจน้อย ออกมาซึ่งระดับความพึงพอใจจะแตกต่างกันขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ต่างกันแล้วแต่บุคคล

หลักการและแนวทางในการบริการ

การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2553/54 รอบที่ 2 เป็นการให้บริการอย่างหนึ่งจากรัฐบาล ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้เสนอหลักการในการบริการไว้ดังนี้

กุลธน ธนาพงศธร (2530) มีความเห็นว่า หลักการให้บริการที่สำคัญมี 5 ประการ คือ

1. หลักการความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลเป็นส่วนใหญ่ คือ ประโยชน์และบริการที่องค์กรจัดให้มีนั้น จะต้องตอบสนองความต้องการของบุคลากรส่วนใหญ่หรือทั้งหมด มิใช่เป็นการจัดให้แก่กลุ่มหนึ่งกลุ่มใดโดยเฉพาะ มิฉะนั้นแล้วนอกจากจะไม่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้อำนวยประโยชน์และบริการแล้ว ยังไม่คุ้มค่ากับการดำเนินงานนั้นๆ ด้วย
2. หลักความสม่ำเสมอ คือ การให้บริการนั้นๆ ต้องดำเนินอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มิใช่ทำๆ หยุดๆ ตามความพอใจของผู้บริการหรือผู้ปฏิบัติงาน
3. หลักความเสมอภาค คือ บริการที่จัดนั้นจะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคนอย่างสม่ำเสมอ ทั่วหน้ากันและเท่าเทียมกัน ไม่มีการใช้สิทธิพิเศษแก่บุคคลหรือกลุ่มบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งในลักษณะที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นอย่างเห็นได้ชัด
4. หลักความประหยัด คือ ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ในการบริการจะต้องไม่มากจนเกินกว่าผลที่ได้รับ
5. หลักความสะดวก คือ บริการที่จัดขึ้นจะต้องเป็นไปในลักษณะปฏิบัติได้ง่ายสะดวกสบาย สิ้นเปลืองทรัพยากรไม่มากนัก ทั้งยังไม่เป็นการสร้างภาระยุ่งยากใจแก่ผู้ให้บริการหรือผู้ใช้บริการมากจนเกินไป

ชูวงศ์ ฉายะบุตร (2536) ได้เสนอหลักการในการบริการเพื่อให้ผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจ ดังนี้

1. ความถูกต้องของเอกสาร ผู้ให้บริการควรเขียนอย่างถูกต้อง ลายมือสวยงาม
2. ระยะเวลาการรับบริการ บางกรณีอาจลดขั้นตอนให้ง่ายเข้า ใช้เวลาน้อยลงโดยการจัดลำดับก่อนหลังอย่างยุติธรรมและบริการอย่างต่อเนื่องรวดเร็ว

3. ความสะดวกจากระบบงานด้วยการประชาสัมพันธ์ให้ผู้มารับบริการทราบว่าต้องนำหลักฐานใดมาบ้าง มีป้ายบอกงานที่ชัดเจน

4. ความสะดวกจากอาคารสถานที่ จัดที่นั่งรอ ช่องทางเดิน แสงสว่าง

5. บุคลิกภาพของผู้ให้บริการ การพูดจาไพเราะ อ่อนหวาน ยิ้มแย้ม แจ่มใส

6. วิธีปฏิบัติงานของผู้ให้บริการ ต้องมีความกระตือรือร้น และให้ความสำคัญต่อบุคคลที่มาติดต่อ

กันยวัฒน์ ตรีสุคนธ์ (2549) ได้กล่าวถึง Developing Skillful Services ว่าการบริการ คือ การติดต่อสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการ โดยผู้ให้บริการต้องตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการอย่างเต็มที่พึงพอใจ ทั้งนี้โดยอาศัยปัจจัยเสริมอื่นๆ เช่น ความสะดวกความสบาย อธิษาศัยไมตรี เป็นสิ่งที่ทำให้การบริการนั้นเป็นที่ประทับใจของผู้รับ การบริการอันน่าประทับใจเป็นหัวใจในการดึงดูดลูกค้า จึงขอเสนอหลักการบริการที่ดี ดังนี้

1. บริการด้วยความรวดเร็ว ผู้ที่มาติดต่องานไม่ว่าเรื่องใดก็ตาม ย่อมต้องการที่จะให้งานที่ตนมาติดต่อนั้นสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี หากไม่มีข้อจำกัดใดๆ ผู้ให้บริการควรให้บริการด้วยความรวดเร็วและตรงต่อเวลา

2. บริการด้วยความถูกต้อง การให้ข้อมูลแก่ผู้มาติดต่อหรือการให้บริการใดๆ ต้องถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้มารับบริการและถูกต้องต่อความเป็นจริงของหน่วยงานนั้น ระวังการให้ข้อมูลหรือการบริการที่ผิดพลาด อันจะก่อให้เกิดความยุ่งยากซึ่งต้องแก้ไขในภายหลัง

3. บริการด้วยน้ำใจ หากเป็นงานในหน้าที่โดยตรงจะต้องช่วยเหลือผู้มาติดต่อด้วยความเต็มใจยิ่ง แต่หากมิใช่งานในหน้าที่ของตนก็ควรแจ้งให้ทราบว่าควรจะติดต่อที่ไหน และต้องบริการด้วยความเอาใจใส่ อธิษาศัยดี และมารยาทงาม

4. บริการต่อทุกคนเท่าเทียมกัน ทุกคนล้วนอยากให้ตนเองได้รับบริการมากที่สุดและดีที่สุด แต่ไม่อยากจะตนเองต้องประสบกับการบริการที่ไม่ยุติธรรม ดังนั้นจะต้องทำอย่างไรให้ผู้มา

ติดต่อทุกคนได้รับการบริการที่ยุติธรรมทั้งปริมาณและคุณภาพที่เฉลี่ยเท่าเทียมกัน แต่ขณะเดียวกันก็สามารถรู้สึกว่าได้รับการปฏิบัติที่ดีเหนือคนอื่น

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจมีดังต่อไปนี้

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ Maslow

อำนาจ แสงสว่าง (2536) ได้กล่าวว่าทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ Maslow เริ่มจากสมมติฐานที่มีเหตุผล 2 ประการ

ประการที่ 1 มนุษย์มีความต้องการในหลายสิ่งหลายอย่างที่มีความแตกต่างกัน มีช่วงห่างกันนับจากระดับความต้องการขั้นต่ำทางสรีระ จนกระทั่งถึงระดับความต้องการขั้นสูงทางจิตวิทยา

ประการที่ 2 ความต้องการของมนุษย์ที่เกิดขึ้น เป็นลำดับขั้นความต้องการ ดังนั้นก่อนที่จะมีความต้องการในระดับที่สูงขึ้นก่อนที่จะทำการจูงใจ และก่อให้เกิดผลกระทบต่อพฤติกรรมอย่างน้อยที่สุดก็จะต้องทำให้เกิดความรู้สึกบางส่วนที่มีความพอใจในความต้องการของมนุษย์ในระดับขั้นต่ำเสียก่อน Maslow จะให้คำตอบได้ว่า อะไรเป็นความต้องการของมนุษย์ในระดับต่ำและระดับสูง

Maslow กล่าวว่า ความต้องการของมนุษย์สามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ลำดับขั้น คือ

ลำดับขั้นที่ 1 ความต้องการทางสรีระ (physiological needs) ระดับต่ำที่สุดเป็นระดับความต้องการของมนุษย์เป็นปัจจัยพื้นฐาน เป็นความต้องการทางสรีระที่สามารถทำให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่รอดได้ ได้แก่ ปัจจัย 4 คือ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัย

ลำดับขั้นที่ 2 ความต้องการความมั่นคงและความปลอดภัย (security and safety needs) เป็นสิ่งที่มนุษย์มีความปรารถนาให้มีความมั่นคงและความปลอดภัย มีความอบอุ่นทางด้านร่างกายและจิตใจ เช่น ปราศจากการประสบอุบัติเหตุ การบาดเจ็บ การเจ็บป่วย เสริมธุรกิจตกต่ำ การถูกข่มขู่จาก

บุคคลอื่น และการถูกโจรกรรมทรัพย์สิน เป็นต้น เป็นลำดับขึ้นตามความต้องการของมนุษย์ที่เกิดขึ้น เมื่อความต้องการทางสรีระได้รับการตอบสนองอย่างมีความพอใจแล้ว

ลำดับขั้นที่ 3 ความต้องการทางสังคม (social needs) เมื่อมนุษย์ได้รับความต้องการทางสรีระ และความต้องการความมั่นคงและความปลอดภัย จนเป็นที่พอใจแล้ว ตามทฤษฎีของ Maslow มนุษย์ก็ไม่มีความต้องการที่จะต้องมีการมุ่งใจทางด้านพฤติกรรมอีกต่อไป ความต้องการทางสังคมจึงกลายเป็นตัวกระตุ้นที่มีประสิทธิภาพต่อพฤติกรรมของมนุษย์ ได้แก่ ความต้องการการยอมรับการเข้าเป็นสมาชิก การให้ความรัก การให้อภัย และการเป็นมิตร เป็นต้น

ลำดับขั้นที่ 4 ความต้องการการยอมรับนับถือหรือความต้องการอีโก (esteem or ego needs) Maslow ได้ให้ความหมายไว้ 2 ประการ คือ

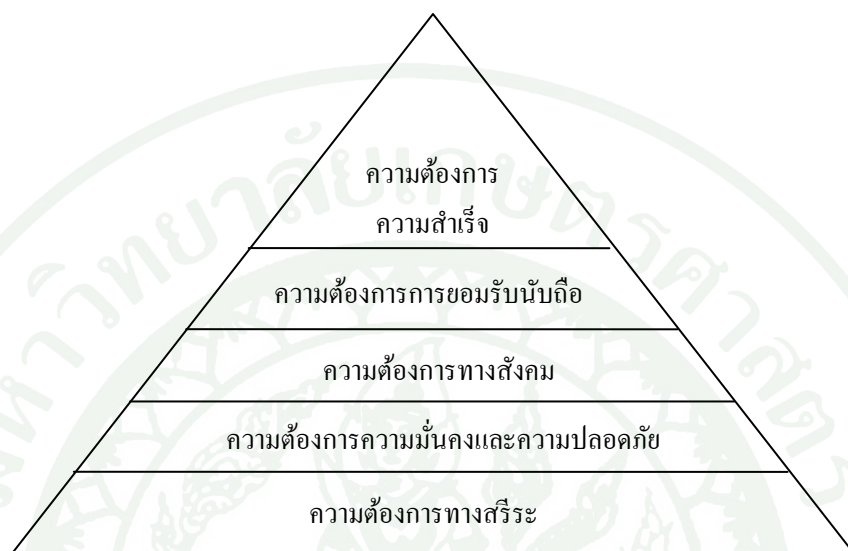
ประการที่ 1 ความต้องการเหล่านั้นเป็นส่วนที่เกี่ยวกับการยกย่องนับถือเป็นความต้องการความเชื่อมั่นในตนเอง ความมีอิสรภาพ ความสำเร็จ และความรู้

ประการที่ 2 ความต้องการเหล่านั้นมีส่วนเกี่ยวกับการมีชื่อเสียง เป็นความต้องการตำแหน่งการยอมรับ การยกย่องชมเชย และการนับถือจากเพื่อน

ความต้องการของอีโก (ego needs) ไม่ค่อยจะได้รับความพอใจมากนัก ตามทฤษฎีของ Maslow กล่าวว่า มนุษย์มีความมั่นคง มีความต้องการไม่มีขอบเขตจำกัด ต้องการความสำเร็จมากขึ้น ต้องการมีความรู้มากขึ้นและต้องการการยอมรับมากขึ้น ในอีกทางด้านหนึ่ง ความต้องการทางสรีระ ความต้องการความมั่นคง ความปลอดภัย และความต้องการทางสังคม มีขอบเขตจำกัดมนุษย์สามารถได้รับความต้องการดังกล่าวอยู่ในระดับที่น่าพอใจบ่อย ๆ ดังนั้น ความต้องการอีโกสามารถจูงใจมนุษย์ให้เกิดพฤติกรรมได้ต่อเนื่องเมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง เป็นที่น่าพอใจอยู่ในระดับต่ำ

ลำดับขั้นที่ 5 ความต้องการความสำเร็จ (actualization needs) เป็นความต้องการระดับสูงสุดของมนุษย์ เป็นสิ่งที่ปรารถนาที่จะค้นพบว่าตัวเราที่แท้จริงเป็นใคร และสามารถที่จะพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพได้สูงสุดเท่าที่จะทำได้ ความพยายามของมนุษย์ที่จะให้บุคคลอื่นยอมรับนับถือรวมกับความต้องการและความสำเร็จของตนเอง ซึ่ง Maslow เรียกว่า ความต้องการความเจริญก้าวหน้า

(growth needs) ความเจริญก้าวหน้าของบุคคลจะไม่สามารถดำเนินต่อไปได้สำเร็จ ถ้าทราบใดที่ความต้องการของบุคคลยังไม่ได้รับความพอใจ

ภาพที่ 1 ลำดับความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีของมาสโลว์
ที่มา: อำนวย แสงสว่าง (2536: 73)

ทฤษฎี Alderfer อี.อาร์.จี. (Alderfer s E.R.G. theory)

อำนวย แสงสว่าง (2536) ได้กล่าวว่าทฤษฎี อี.อาร์.จี. ความต้องการของมนุษย์ มีดังนี้

1. ความต้องการดำรงชีวิตอยู่ได้ (existence needs) เป็นความต้องการที่ตรงกับความต้องการทางสรีระ และความต้องการความมั่นคงและความปลอดภัยของทฤษฎี Maslow
2. ความต้องการติดต่อสัมพันธ์ (relatedness needs) เป็นความต้องการที่ตรงกับความต้องการทางสังคมของ Maslow เป็นความต้องการที่มีความหมายในการติดต่อสัมพันธ์กันในทางสังคม

3. ความต้องการการเจริญก้าวหน้า (growth needs) เป็นความต้องการที่ตรงกับความต้องการการยอมรับนับถือ และความต้องการความสำเร็จตามทฤษฎีของ Maslow เป็นความต้องการเพื่อพัฒนาศักยภาพอย่างหนึ่ง

ทฤษฎี อี.อาร์.จี. เป็นความต้องการที่มีจำนวนน้อยกว่าความต้องการตามลำดับขั้นของ Maslow ทฤษฎี อี.อาร์.จี. มีข้อดี คือ มีความเหมาะสมดีกว่า จากหลักฐานการวิจัยที่เสนอแนะว่า ถึงแม้ว่าประเภทความต้องการขั้นพื้นฐานที่ทำให้มีชีวิตอยู่ได้จะมีจำนวนน้อยกว่า แต่ก็เป็นการต้องการที่ตรงกับความต้องการตามที่ทฤษฎี Maslow ได้กำหนดไว้ แต่นักทฤษฎีความต้องการมีความเห็นพ้องกันว่า การทำให้เกิดความพอใจในความต้องการของมนุษย์จัดว่าเป็นส่วนที่มีความสำคัญต่อการจูงใจทางพฤติกรรมในการทำงาน

ภาพที่ 2 ความต้องการของมนุษย์ ตามทฤษฎี อี.อาร์.จี.

ที่มา: อำนวย แสงสว่าง (2536: 79)

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของ Maslow กับทฤษฎี

อี.อาร์.จี.ของ Alderfer

ความต้องการตามลำดับขั้นตอนของ Maslow	ทฤษฎี อี.อาร์.จี. ของ Alderfer
ความต้องการเจริญก้าวหน้า	
5. ความต้องการความสำเร็จ	ความต้องการการเจริญก้าวหน้า
4. ความต้องการการนับถือ	

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ความต้องการตามลำดับขั้นตอนของ Maslow	ทฤษฎี อี.อาร์.จี. ของ Alderfer
3. ความต้องการทางสังคม และความปลอดภัย	ความต้องการการดำรงชีวิตอยู่ได้
2. ความต้องการความมั่นคง	
1. ความต้องการทางสรีระ	
ที่มา: อำนาจ แสงสว่าง (2536: 80)	

ทฤษฎีแรงจูงใจ

ปราณี รามสูตร (2542) ได้จำแนกแรงจูงใจของบุคคลออกเป็นสองลักษณะ คือ แรงจูงใจตามแหล่งเกิด และแรงจูงใจตามลักษณะสิ่งเร้า

ประเภทของแรงจูงใจตามแหล่งเกิด

1. แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางกาย เป็นแรงจูงใจที่เป็นไปเพื่อควมมีชีวิตอยู่ซึ่งจัดเป็นความจำเป็นตามธรรมชาติที่ต้องการขับถ่าย หายใจ เคลื่อนไหว พักผ่อนหลับนอนและสนองความต้องการทางเพศ

2. แรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการทางจิตวิทยา เป็นแรงจูงใจที่มีผลในทางจิตใจซึ่งจัดว่าสำคัญสำหรับความเป็นมนุษย์ในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น เช่น ความรัก ความเอาใจใส่ การได้รับการยกย่อง เป็นต้น

3. แรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ในสังคม เกิดจากการเรียนรู้เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคม ซึ่งแรงจูงใจจากการเรียนรู้ในสังคมแยกได้เป็น 3 ประการย่อยๆ คือ

3.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการความสำเร็จ ซึ่งอาจเป็นความสำเร็จด้านการเรียน การทำงาน หรือชีวิตส่วนตัวด้านอื่นๆ

3.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น มีความผูกพันต่อกัน มีเพื่อน มีญาติ มีกลุ่มสมาชิกที่เป็นพวกเดียวกัน

3.3 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการครอบครองและมีอิทธิพลเหนือผู้อื่น มีสถานะที่จะดูแลหรือสั่งการผู้อื่นได้

ประเภทของแรงจูงใจตามลักษณะสิ่งเร้า มี 2 ประเภท คือ

1. แรงจูงใจภายใน (intrinsic motivation) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากพฤติกรรมภายใน เช่น ความสนใจ ความพอใจ ความเข้าใจ ความรู้สึก ซึ่งจะผลักดันให้เกิดพฤติกรรมที่มีความคงทนถาวร บุคคลจะแสดงพฤติกรรมนั้นๆ โดยสม่ำเสมอ โดยเนื่องมาจากสิ่งผลักดันที่เป็นความในใจหรือพฤติกรรมภายในของตน

2. แรงจูงใจภายนอก (extrinsic motivation) เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นนอกตัว เช่น การได้รับรางวัล การถูกลงโทษ คำชม ฯลฯ ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมชั่วคราวไม่คงทนถาวร บุคคลมักแสดงพฤติกรรมในกรณีที่ต้องการสิ่งดังกล่าว ถ้าเมื่อใดไม่ต้องการแต่จะรู้ว่าถึงแม้กระทำก็ไม่ได้ บุคคลมักจะไม่แสดงพฤติกรรมนั้น

ดังนั้นจึงพอสรุปได้ว่า แรงจูงใจเป็นภาวะที่บุคคลถูกกระตุ้นด้วยปัจจัยต่างๆ ทั้งปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน เพื่อให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา ทั้งที่ตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้

ทฤษฎี Vroom's EIV

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ (2539) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีของ Vroom's EIV ตามทัศนะของวรูม แรงจูงใจของคนถูกกำหนดโดยความคาดหวังในผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งแรงจูงใจของคนจะเกิดขึ้นจากปัจจัย 3 ประการ ได้แก่

1. ความคาดหวังถึงความเป็นไปได้ (Expectancy) หมายถึง ความรู้สึกหรือการรับรู้ของบุคคลว่าสิ่งที่ตนปรารถนาจะบรรลุถึงผลนั้นมีความเป็นไปได้หรือไม่เพียงใด

2. ความเป็นเครื่องมือของผลลัพธ์ (Instrumentality) หมายถึง ความรู้สึกหรือการรับรู้ว่าสิ่งที่บุคคลควรจะสามารถนำไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์ได้หรือไม่เพียงใด

3. ระดับความรุนแรงของความต้อการ (Valance) หมายถึง ผลผลิตหรือเป้าหมายที่บุคคลต้องการจะบรรลุถึงและเป็นสิ่งที่จะสร้างความพึงพอใจให้แก่บุคคล

ทฤษฎีเสริมแรง

สคิรวอร์น เสรีรัตน์ (2539) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีเสริมแรงของ Skinner เน้นย้ำแรงจูงใจซึ่งเป็นพื้นฐานในการปรับปรุงพฤติกรรม และเป็นเทคนิคในการเปลี่ยนพฤติกรรมของมนุษย์ เขาเชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์ถูกเปลี่ยนไปเนื่องจากแรงจูงใจ ทฤษฎีการเสริมแรงทำได้ 4 วิธี คือ

1. การเสริมแรงด้านบวก (Positive reinforcement) หมายถึง การบริหารรางวัลตอบแทนตามผลการปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนา เป็นการสร้างให้เกิดพฤติกรรมมากขึ้นด้วยการให้รางวัลพิเศษสำหรับการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง
2. การเสริมแรงด้านลบ (Negative reinforcement) หมายถึง การจัดลำดับเหตุการณ์ปัญหาที่ไม่น่าพึงพอใจต่อพฤติกรรมที่พึงพอใจ
3. การยับยั้งพฤติกรรม (Extinction) หมายถึง การเลิกให้รางวัลเพื่อจูงใจในการยับยั้งพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งในอนาคต เป็นการลดพฤติกรรมที่มีผลด้านบวกซึ่งเกี่ยวข้องกับพฤติกรรม เป็นการปราบพฤติกรรมบางอย่างโดยการลดการเสริมแรงเกี่ยวกับการแสดงออก
4. การลงโทษ (Punishment) หมายถึง การปรับพฤติกรรมซึ่งเกี่ยวข้องกับภายใต้เงื่อนไขที่ว่า ผลที่ตามมาในด้านลบจะช่วยลดหรือยับยั้งพฤติกรรม เป็นการลดพฤติกรรมเนื่องจากผลลัพธ์ที่ไม่พึงพอใจ

โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปีการผลิต 2553/54 รอบที่ 2

หลักการ

จากการที่รัฐบาลได้นำมาตรการรับจำนำผลิตผลมาใช้ในการแก้ไขปัญหาการผลิตตกต่ำ โดยการกำหนดราคารับจำนำสูงกว่าราคาตลาดจำนวนมาก ส่งผลให้กลไกตลาดไม่สามารถทำงานได้เป็นปกติ รัฐบาลต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายจำนวนมากทั้งค่าแปรสภาพ ค่าเก็บรักษา ค่าตรวจคุณภาพ และระบายสินค้าประกอบกับมีสินค้าจำนำเก็บไว้เป็นเวลานานทำให้เสื่อมคุณภาพ และต้องขยายขาดทุน ก่อให้เกิดภาระทางการคลังเป็นจำนวนมาก การประกันรายได้เกษตรกรเป็นแนวทางหนึ่งในการแก้ปัญหาความเสี่ยงด้านรายได้ที่จะช่วยให้เกษตรกรมีความมั่นใจ สามารถวางแผนตัดสินใจลงทุนผลิตสินค้าเกษตรได้โดยไม่ต้องกังวลว่า เมื่อเก็บเกี่ยวผลผลิตแล้วจะประสบปัญหารายได้ต่ำจนต้องขาดทุน (ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร, 2554)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อป้องกันความเสี่ยงด้านรายได้ให้แก่เกษตรกรเมื่อปลูกข้าวแล้วไม่ประสบปัญหาขาดทุน
2. เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการผลิตตกต่ำ
3. เพื่อให้กลไกตลาดทำงานเป็นปกติ ผู้ประกอบการสามารถแข่งขันทางการค้าได้

เป้าหมายดำเนินการ

ดำเนินการในจังหวัดที่เป็นแหล่งผลิตข้าวเปลือก ปีการผลิต 2553/54 รอบที่ 2 ในภาคเหนือ กลาง ตะวันออก ตะวันตก ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ โดยมีจำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประมาณ 830,000 ราย และปริมาณผลผลิตข้าวเปลือกประมาณ 11.64 ล้านตัน

การเตรียมการก่อนการขึ้นทะเบียน

1. ประชาสัมพันธ์ ดำเนินการประชาสัมพันธ์เพื่อให้เกษตรกรรับทราบขั้นตอน และการเตรียมหลักฐานประกอบการยื่นขอขึ้นทะเบียนให้ครบถ้วน
2. จังหวัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการระดับจังหวัดเพื่อทำหน้าที่
 - 2.1 รวบรวมและวิเคราะห์ตรวจสอบข้อมูลผลการขึ้นทะเบียน เพื่อติดตามตรวจสอบข้อมูลที่ผิดปกติ
 - 2.2 รายงานความก้าวหน้า และประสานงานในทุกระดับ
 - 2.3 แก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินโครงการ
 - 2.4 สนับสนุนการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ทุกระดับ
 - 2.5 ติดตามนิเทศงานให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานดำเนินการในพื้นที่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคู่มือโครงการ
3. สำนักงานเกษตรอำเภอ/จังหวัด จัดทำแผนปฏิบัติงานในการรับขึ้นทะเบียนการปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 และประกาศให้เกษตรกรทราบก่อนการขึ้นทะเบียน
- 4.ชี้แจงทำความเข้าใจหลักเกณฑ์และขั้นตอนการขึ้นทะเบียนแก่เจ้าหน้าที่และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

การขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

1. ผู้ดำเนินการรับคำร้องขึ้นทะเบียน ได้แก่ เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเกษตรอำเภอที่รับผิดชอบพื้นที่ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานการรับขึ้นทะเบียน และเป็นผู้มีอำนาจลงนามในช่องเจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียนในแบบ ทพศ. 1 รอบที่ 2

2. เกษตรกรผู้มีสิทธิ์ขอขึ้นทะเบียนเกษตรกรต้องมีคุณสมบัติดังนี้

2.1 มีสัญชาติไทยและบรรลุนิติภาวะตามกฎหมาย

2.2 เป็นหัวหน้าครอบครัว และขึ้นทะเบียนเกษตรกร (ทบก. 01) กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก่อนแล้ว และกรณีที่เกษตรกรไม่สามารถมาขึ้นทะเบียนด้วยตนเองได้ให้มอบอำนาจให้สมาชิกในครัวเรือนที่มีชื่ออยู่ในทะเบียน ทบก. 01 เป็นผู้ขอขึ้นทะเบียนแทนเกษตรกรแต่ละครอบครัวสามารถขึ้นทะเบียนได้เพียง 1 ครั้งเท่านั้น (แต่หลายแปลงได้แต่ละแปลงต้องมีพื้นที่ไม่น้อยกว่า 1 งาน) ครอบครัว หมายถึง บุคคลคนเดียวหรือหลายคนที่อยู่อาศัยอยู่ในบริเวณเดียวกัน กินใช้ จ่ายและจัดหาเครื่องอุปโภคบริโภคร่วมกัน ทั้งนี้ในทะเบียนบ้านเดียวกันอาจมีได้มากกว่า 1 ครอบครัว ซึ่งอาจอธิบายความหมายได้ ดังนี้

บุคคลคนเดียวหรือหลายคนที่อยู่อาศัยอยู่ร่วมกันแต่แยกการทำมาหากินใช้จ่ายแยกจากกันให้ถือว่าอยู่คนละครอบครัว

บุคคลคนเดียวหรือหลายคนที่อยู่อาศัยอยู่ร่วมกัน และกินใช้เครื่องอุปโภคบริโภคร่วมกัน ถือว่าเป็นครอบครัวเดียวกัน กรณีเกษตรกรมีญาติพี่น้องที่อยู่อาศัยอยู่ด้วยกันมากกว่า 1 ครอบครัว หัวหน้าครอบครัวจะต้องบรรลุนิติภาวะโดยอายุ หรือโดยการสมรสและมีการแบ่งแยกพื้นที่ปลูกเป็นสัดส่วนที่แน่นอน ให้แยกยื่นขอขึ้นทะเบียนเป็นรายครอบครัวได้ แต่ต้องขอปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร (ทบก. 01) ให้เสร็จเรียบร้อยก่อนขอขึ้นทะเบียนการปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

2.3 เกษตรกรต้องทำการเพาะปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 และมีข้าวขึ้นต้นอยู่ในแปลงในวันขึ้นทะเบียนและการประชาคมตรวจสอบพื้นที่ ทั้งนี้เงื่อนไขระยะเวลาของการปลูกข้าวที่นับเป็นพื้นที่การปลูกข้าวที่สามารถขอเข้าร่วมโครงการ มีรายละเอียดดังนี้

2.3.1 ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ ปักดำหรือหว่านข้าวในช่วง 1 พฤศจิกายน 2553 - 30 เมษายน 2554

2.3.2 ภาคใต้ ปักดำหรือหว่านข้าวในช่วง 1 มีนาคม 2554 -15 มิถุนายน 2554 หากพื้นที่ในจังหวัดภาคใต้มีวันปลูกข้าวตรงกับช่วงปลูกข้าว รอบที่ 2 ตามที่กำหนดของภาคกลาง ภาค

ตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ ให้ใช้กรอบเวลาเดียวกันกับภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ ภาคเหนือ โดยมีข้อยกเว้นและเพิ่มเติมดังนี้

ก. เกษตรกรในพื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก ที่มีความจำเป็นต้องปลูกข้าวรอบที่ 1 (นาปี) ในช่วงเดือนมีนาคม - เมษายน ซึ่งยังอยู่ในช่วงเวลาปลูกข้าวรอบที่ 2 ตามที่กำหนดเพื่อหลีกเลี่ยงน้ำท่วมในฤดูฝนให้ขึ้นทะเบียนเข้าร่วมโครงการ ปี 2554/55 รอบที่ 1 เป็นต้นไป

ข. เกษตรกรที่ปลูกข้าวในสภาพดินแห้งเพื่อรอฝน โดยวิธีการหว่านข้าวแห้ง (หว่านสำรวย) หรือหยอดข้าวแห้ง ถึงแม้จะปลูกข้าวในช่วงเวลาปลูกข้าวรอบที่ 2 ตามที่กำหนด แต่จัดเป็นการปลูกข้าวรอบที่ 1 (นาปี) ให้ขึ้นทะเบียนเข้าร่วมโครงการ ปี 2554/55 รอบที่ 1 เป็นต้นไป

ค. หากพื้นที่ในจังหวัดภาคใต้มีวันปลูกข้าวตรงกับช่วงเวลาปลูกข้าวรอบที่ 2 ตามที่กำหนดของภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ ให้ใช้กรอบเวลาเดียวกับภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ

ชนิดข้าวที่จะเข้าร่วมโครงการ

ชนิดข้าวเปลือกที่จะเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 จำนวน 3 ชนิด ได้แก่

1. ข้าวเปลือกพันธุ์ปทุมธานี 1
2. ข้าวเปลือกเจ้า
3. ข้าวเปลือกเหนียว

พันธุ์ข้าวที่ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการได้ ดังนี้

1. ข้าวเปลือกเจ้า ได้แก่ พันธุ์ข้าวที่มีอายุสั้นต่ำกว่า 100 วัน ซึ่งเมื่อแปรรูปได้ข้าวสารคุณภาพต่ำ จำนวน 18 พันธุ์ ได้แก่ พันธุ์ 75 พันธุ์ซี-75 พันธุ์ราชินี พันธุ์พวงทอง พันธุ์พวงเงิน พันธุ์

พวงเงินพวงทอง พันธุ์พวงแก้ว พันธุ์ขาวปทุม พันธุ์สามพราน 1 พันธุ์ 039 (อีกชื่อหนึ่งว่าพันธุ์เจ้าพระยา และพันธุ์ PSLCo2001-240) พันธุ์โพธิ์ทอง พันธุ์ขาวคลองหลวง พันธุ์มาเลเซีย พันธุ์เดียมาเด พันธุ์ขาวมาเด พันธุ์มาเดแดง พันธุ์เบตง และพันธุ์อูเล่ป รวมทั้งพันธุ์อื่นๆ ที่มีคุณลักษณะเช่นเดียวกับข้าวอายุสั้น 18 พันธุ์ ที่ระบุยกเว้นนี้ ทั้งนี้พันธุ์ข้าวนอกเหนือจากนี้ให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นผู้พิจารณา

2. ข้าวเปลือกหอมมะลิ ได้แก่ พันธุ์ขาวดอกมะลิ 105 และพันธุ์กข15

วิธีการขึ้นทะเบียน มีขั้นตอนดังต่อไปนี้

เกษตรกรที่เพาะปลูกในพื้นที่ที่ทางราชการออกเอกสารสิทธิ์

เกษตรกรที่เพาะปลูกในพื้นที่ที่ทางราชการออกเอกสารสิทธิ์ให้นำเอกสารหลักฐานมาดำเนินการแจ้งข้อมูลขึ้นทะเบียนในระยะเวลาที่กำหนด

1. เกษตรกรเป็นผู้กรอกข้อมูลด้วยตนเอง หรือให้บุคคลอื่นที่ไว้ใจเป็นผู้กรอกข้อมูลให้ตามแบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 เช่น จำนวนพื้นที่ปลูกกับเอกสารสิทธิ์ระบุชื่อพันธุ์ข้าวที่ปลูก เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการรับขึ้นทะเบียนจะกรอกข้อมูลให้เกษตรกรไม่ได้ เจ้าหน้าที่จะต้องอ่านทวนข้อมูลที่ได้จดลงในแบบขึ้นทะเบียนให้เกษตรกรรับทราบจึงให้เกษตรกรลงลายมือชื่อ หรือประทับลายนิ้วมือต่อหน้าเจ้าหน้าที่เพื่อรับรองความถูกต้องของข้อมูลที่ได้แจ้งไว้ ณ วันที่รับขึ้นทะเบียนเท่านั้นจะลงลายมือชื่อก่อนไม่ได้ พร้อมทั้งจะต้องมีลายมือชื่อเกษตรกรแปลงข้างเคียงที่ขอขึ้นทะเบียน และผู้นำชุมชนที่รู้ข้อมูลของเกษตรกรให้เป็นผู้รับรองข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรด้วย

2. เกษตรกรต้องขึ้นทะเบียนเป็นรายแปลง ให้แยกแปลงตามชนิดพันธุ์ 1 เอกสารสิทธิ์ ต่อ 1 แปลงปลูก

3. เจ้าหน้าที่ผู้รับขึ้นทะเบียนมอบสำเนาแบบขึ้นทะเบียนฯ ให้เกษตรกรผู้ขึ้นทะเบียนเก็บรักษาเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการขอใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนฯ รายแปลงเมื่อผ่านขั้นตอนการตรวจสอบและประกาศผลการรับรองการขึ้นทะเบียน ทั้งนี้สำเนาเอกสารที่ใช้ประกอบการขอขึ้น

ทะเบียนให้รับรองสำเนาถูกต้องพร้อมเซ็นชื่อกำกับและเขียนข้อความ “เอกสารนี้ใช้เฉพาะการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 เท่านั้น”

4. เกษตรกรต้องเข้าร่วมประชาคม เพื่อรับการตรวจสอบข้อมูลและแสดงตนด้วยตนเองเท่านั้น

เอกสารประกอบ

1. บัตรประจำตัวประชาชน (ฉบับจริง และสำเนา)
2. ทะเบียนบ้าน (ฉบับจริง และสำเนา)
3. ทะเบียนเกษตรกร (ทบก.02)
4. ภาพถ่ายแปลงปลูกข้าวปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ขึ้นทะเบียนซึ่งมีเกษตรกรผู้ขอขึ้นทะเบียนแปลงนั้นประกอบ โดยผู้ขอขึ้นทะเบียนจะต้องลงชื่อข้างหลังภาพ และระบุวัน เดือน ปีที่ถ่ายภาพดังกล่าว
5. เอกสารสิทธิการใช้ที่ดิน (ฉบับจริง และสำเนา) กรณีที่เกษตรกรเพาะปลูกข้าวในพื้นที่ที่ราชการออกเอกสารสิทธิ์ ได้แก่
 - 5.1 โฉนดที่ดิน (น.ส.4) หนังสือสำคัญแสดงสิทธิการถือครองที่ดินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย
 - 5.2 น.ส.3/น.ส.3ก. /น.ส.3ข. หนังสือรับรองการเข้าใช้ที่ดินเป็นเอกสารสิทธิ์เจ้าของสามารถให้เช่าได้
 - 5.3 ส.ป.ก.4-01 หนังสือแสดงสิทธิการทำเกษตร(ยกเว้น ส.ป.ก.4-01 ซ เป็นเอกสารสิทธิ์ที่ออกในที่ชุมชนไม่สามารถทำการเกษตร)ไม่มีสิทธิ์โอน ขาย หรือให้เช่า ยกเว้นคู่สมรส บุตร และเครือญาติเท่านั้น

5.4 ก.ส.น. หนังสือแสดงสิทธิที่ดินทำกินในเขตนิคมสหกรณ์

5.5 น.ค.3 หนังสือให้เข้าใช้ในนิคมสร้างตนเอง

5.6 ใบจอง (น.ส.2) หนังสืออนุญาตให้เข้าใช้ที่ดินเป็นการชั่วคราว

5.7 ส.ก.1 หนังสือแสดงสิทธิการครอบครองที่ดินเปล่า

5.8 ส.ท.ก. 1ก หรือ ส.ท.ก 2ก หนังสือแสดงสิทธิที่ดินทำกินในเขตป่าสงวน ส.ท.ก 1ก ต้องมีอายุไม่เกิน 5 ปีนับตั้งแต่วันออกในวันที่มาขอขึ้นทะเบียน

กรณีที่เข้าพื้นที่ที่ทางราชการออกเอกสารสิทธิ แต่ผู้เข้าไม่มีสัญญาเช่าเนื่องจากผู้เช่าไม่ทำสัญญาเช่า และหรือไม่ได้มอบสำเนาเอกสารสิทธิให้มาใช้เป็นเอกสารประกอบการขึ้นทะเบียนให้ผู้เช่ากรอกข้อมูลรายละเอียดชื่อ - นามสกุลผู้ให้เช่า สถานที่ตั้งแปลงพร้อมทั้งหนังสือรับรองการทำประโยชน์ที่ดินในพื้นที่มีเอกสารสิทธิโดยการเช่าซึ่งผ่านการรับรองโดยกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือกรรมการหมู่บ้าน หรือสมาชิก อบต. หรือผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน หรือกรรมการศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบล(สบกต.) หรือคณะกรรมการชุมชนในเขตเทศบาลเป็นผู้รับรอง สำหรับในเขตกรุงเทพมหานครให้ผู้นำชุมชนหรือผู้นำเกษตรกรที่ได้รับการมอบหมายจากเกษตรกรเขตเป็นผู้รับรอง การลงลายมือชื่อผู้รับรองต้องลงลายมือชื่อรับรองพร้อมระบุตำแหน่งต่อหน้าเจ้าหน้าที่ที่รับขึ้นทะเบียนในวันขึ้นทะเบียนเท่านั้น โดยผู้รับรองจะลงลายมือชื่อในแบบไว้ล่วงหน้าไม่ได้ นอกจากนี้ต้องมีการรับรองของเกษตรกรแปลงข้างเคียงเป็นพยานอย่างน้อยสองคน

ทั้งนี้ผู้เช่าที่ดินในเขตสปก. (สปก.4-01 ก หรือ ข หรือ ค เท่านั้น) ไม่สามารถเข้าร่วมโครงการได้ เนื่องจากผู้ได้รับสิทธิจากการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมได้ทำสัญญาเช่า หรือเช่าซื้อที่ดินกับสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมไม่ประสงค์จะทำประโยชน์ในพื้นที่ที่จะไม่สามารถโอนหรือมอบสิทธิการทำประโยชน์ในพื้นที่ให้แก่บุคคลอื่นได้ ยกเว้นคู่สมรส บุตรและเครือญาติเท่านั้น

เกษตรกรที่เพาะปลูกในพื้นที่นอกเหนือที่ทางราชการออกเอกสารสิทธิ์

เกษตรกรที่เพาะปลูกในพื้นที่นอกเหนือที่ทางราชการออกเอกสารสิทธิ์ เช่น ป่าสงวน ป่าเสื่อมโทรม วนอุทยาน พื้นที่ทหาร เทศบาล/สุขาภิบาล พื้นที่กรมชลประทาน ที่สาธารณประโยชน์อื่นๆ ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวอนุญาตให้ทำประโยชน์สามารถขอขึ้นทะเบียนได้ตามจำนวนพื้นที่ที่เคยขึ้นทะเบียนไว้ใน ปี 2552/2553 ไว้เท่านั้น วิธีการดำเนินการขึ้นทะเบียนเช่นเดียวกับเกษตรกรที่เพาะปลูกในพื้นที่ที่ทางราชการออกเอกสารสิทธิ์ ดังนี้

1. เกษตรกรเป็นผู้กรอกข้อมูลด้วยตนเองหรือให้บุคคลอื่นที่เกษตรกรไว้ใจกรอกให้ตามแบบขึ้นทะเบียน เช่น จำนวนพื้นที่ปลูก ระบุชื่อพันธุ์ข้าวที่ปลูก เจ้าหน้าที่จะต้องอ่านทวนหรือให้เกษตรกรอ่านข้อความที่ได้บันทึกแล้วจึงให้เกษตรกรลงลายมือชื่อ หรือประทับลายนิ้วมือต่อหน้าเจ้าหน้าที่เพื่อรับรองความถูกต้องของข้อมูลที่ได้แจ้งไว้ ณ วันที่รับขึ้นทะเบียนเท่านั้น เกษตรกรจะลงลายมือชื่อล่วงหน้าก่อนไม่ได้

2. เกษตรกรต้องขึ้นทะเบียนเป็นรายแปลง ให้แยกแปลงตามชนิดพันธุ์ (1 เอกสารสิทธิ์ต่อ 1 แปลงปลูก) ไม่รับขึ้นทะเบียนเกษตรกรรายใหม่ที่เพาะปลูกในพื้นที่นอกเหนือที่ทางราชการออกเอกสารสิทธิ์ตามมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 23 มีนาคม 2553

สถานที่รับขึ้นทะเบียนการปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

1. สำนักงานเกษตรอำเภอที่เป็นที่ตั้งของแปลงปลูก หรือ
2. สถานที่ที่สำนักงานเกษตรอำเภอนัดหมาย

กรณีเกษตรกรไม่สามารถเดินทางไปขึ้นทะเบียนตามวัน เวลา และสถานที่ที่นัดหมาย และมีความประสงค์ขอขึ้นทะเบียน ณ สำนักงานเกษตรอำเภอ ให้ถือเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานเกษตรอำเภอนั้นๆ หรือเกษตรอำเภอเป็นผู้รับขึ้นทะเบียน แต่ต้องเดินทางมาแจ้งขอขึ้นทะเบียนด้วยตนเองไม่ควรเกินวันเวลาที่สำนักงานเกษตรอำเภอนัดหมายประชาคมโดยถือเป็นหน้าที่ของเกษตรกรที่จะต้องติดตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด ทั้งนี้หากขึ้นทะเบียนหลังการประชาคมจะต้องนำเกษตรกรแปลงข้างเคียงมารับรองด้วย

ระยะเวลาการรับขึ้นทะเบียน

1. ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ
4 มกราคม 2554– 31 พฤษภาคม 2554

2. ภาคใต้ 1 เมษายน 2554 – 15 กรกฎาคม 2554

การตรวจสอบ

ผู้ดำเนินการตรวจสอบดำเนินการตรวจสอบตามวิธีการตรวจสอบทุกขั้นตอน โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบระดับตำบล องค์ประกอบคณะกรรมการตรวจสอบระดับตำบล ประกอบด้วย

1. ปลัดอบต. หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจาก ปลัด อบต. เป็นประธานกรรมการ
2. กำนัน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากกำนัน เป็นรองประธานกรรมการ
3. ผู้ใหญ่บ้านเฉพาะในหมู่บ้านที่มีเกษตรกรขอขึ้นทะเบียน เป็นกรรมการ
4. เจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส. เป็นกรรมการ
5. นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรที่รับผิดชอบตำบล เป็นกรรมการและเลขานุการ
6. กรรมการเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม เช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นต้น

เขตเทศบาล องค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบประกอบด้วยปลัดเทศบาล ผู้แทนศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบล (สบกต.) เจ้าหน้าที่ ธกส. ประธานคณะกรรมการชุมชน เกษตรหมู่บ้าน และนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรรับผิดชอบตำบลเป็นกรรมการและเลขานุการส่วนประธานให้คณะกรรมการเป็นผู้คัดเลือก และให้แต่งตั้งคณะกรรมการเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

กรุงเทพมหานคร องค์ประกอบของคณะกรรมการตรวจสอบประกอบด้วยผู้แทนศูนย์บริการและถ่ายทอดเทคโนโลยีประจำตำบล(สบกต.) เจ้าหน้าที่ ธกส. ประธานคณะกรรมการชุมชน เกษตรหมู่บ้าน หรือเกษตรกรที่ได้รับมอบหมายโดยเกษตรเขต และนักวิชาการส่งเสริมการเกษตร

รับผิดชอบตำบลเป็นกรรมการและเลขานุการ ส่วนประธานให้คณะกรรมการเป็นผู้คัดเลือก และให้เกษตรกรุงเทพมหานครเป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการเพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

วิธีการตรวจสอบ

ตรวจสอบเอกสาร ตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่แนบขอขึ้นทะเบียน เช่น เอกสารแสดงตน เอกสารแสดงสิทธิในที่ดินของเกษตรกร เช่น สำเนาเอกสารสิทธิตามประมวลกฎหมายที่ดิน หรือ เอกสารสิทธิที่ทางราชการให้การรับรอง เช่น โฉนด นส.4 นส.3/นส.3ก น.ส.3ข, สปก.4-01 สค.1 กสน. ใบจอง (นส.2) ใบไต่สวน (นส.5) ใบหยียบย่ำ นก.3 และ สทก. หรือเอกสารการเช่าที่ดิน การตรวจสอบเอกสารนอกจากการตรวจสอบถูกต้องครบถ้วนของเอกสารสิทธิในที่ดินที่มาขึ้นทะเบียน แล้วต้องตรวจสอบความสัมพันธ์ของพื้นที่ที่ทำการเกษตรที่แจ้งขึ้นทะเบียนเกษตรกร (ทบก.01) ว่า มีพื้นที่สอดคล้องตรงตามที่ได้เคยแจ้งไว้หรือไม่

เอกสารสิทธิประเภทต่างๆ ทั้ง น.ส.1-3 ใบหยียบย่ำ ใบจอง เป็นเอกสารสิทธิที่ได้ออกให้ราษฎรเป็นการชั่วคราวเมื่อหลายสิบปีก่อน โดยไม่มีการออกเพิ่มเติมประกอบกับในปัจจุบันกรมที่ดินได้เร่งออกโฉนดที่ดินให้แก่ราษฎรที่ถือเอกสารต่างๆ ข้างต้นเป็นจำนวนมาก ดังนั้นเกษตรกรส่วนใหญ่จะนำเอกสารสิทธิดังกล่าวไปขอออกโฉนดที่ดินแล้ว เมื่อเกษตรกรไปรับโฉนดที่ดินแล้ว สำนักงานที่ดินจะเรียกเก็บใบแสดงสิทธิชั่วคราวข้างต้นไว้ ดังนั้นเกษตรกรจะต้องนำหลักฐานเอกสารตัวจริงพร้อมสำเนาในการขึ้นทะเบียนทุกครั้ง ทั้งนี้หากที่ดินดังกล่าวติดจำนองเป็นเหตุให้เกษตรกรไม่สามารถนำเอกสารตัวจริงมาแสดง ณ วันขึ้นทะเบียนได้ให้เกษตรกรนำสัญญาการจำนองพร้อมทั้งหลักฐานการชำระหนี้ย้อนหลังไม่เกินสามเดือนนับตั้งแต่วันมาขึ้นทะเบียนมาแสดงแทนฉบับจริง

อนึ่งเจ้าหน้าที่ผู้รับขึ้นทะเบียนต้องรู้สภาพการครอบครองที่ดินของเกษตรกรในพื้นที่รับผิดชอบ โดยการสอบถามข้อมูลเบื้องต้นจากแหล่งต่างๆ เช่น สำนักงานที่ดินประจำอำเภอนั้นๆ ว่าพื้นที่ที่เกษตรกรมาขอขึ้นทะเบียนมีการออกโฉนดที่ดินไปแล้วมากน้อยเพียงไร หากเกษตรกรรายใดที่ใช้เอกสารแสดงสิทธิที่นอกเหนือจากโฉนดที่ดินให้ตั้งข้อสังเกตเป็นกรณีพิเศษสุ่มตรวจสอบกับสำนักงานที่ดินในพื้นที่รับผิดชอบว่าเกษตรกรได้นำสำเนาแสดงสิทธิในที่ดินมาขึ้นทะเบียนเข้าช้อนกับโฉนดที่ดินในแปลงเดียวกันหรือไม่ หากพบว่าเกษตรกรนำเอกสารดังกล่าวมาขึ้นทะเบียนเกษตรกรเข้าช้อนให้ดำเนินการตามกฎหมาย

กรณีพื้นที่เช่า เจ้าหน้าที่ควรให้ความสำคัญในการตรวจสอบโดยละเอียดว่ามี การขึ้นทะเบียน ชำ้ซ้อนกับเจ้าของพื้นที่นั้นๆหรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกษตรกรที่ไม่มีเอกสารสัญญาเช่าที่ดิน และ โฉนดที่ดินมาแสดงโดยใช้ใบรับรองแนบเป็นหลักฐานการขึ้นทะเบียน ทั้งนี้เกษตรกรผู้เช่าต้องระบุ ชื่อ-สกุลของผู้ให้เช่า สามารถระบุที่ตั้งแปลงและเกษตรกรแปลงข้างเคียงเพื่อประโยชน์ในการ ตรวจสอบ

การประชาสัมพันธ์

การทำประชาสัมพันธ์การขึ้นทะเบียนการปลูกข้าว หมายถึง การประชุมกลุ่มเกษตรกรใน หมู่บ้านที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการขึ้นทะเบียนข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 เพื่อให้ชุมชนยินยอมรับรอง ข้อมูลการขึ้นทะเบียนของเกษตรกรแต่ละรายว่าได้เพาะปลูกข้าวตามชนิด และจำนวนพื้นที่ที่แท้จริง โดยคณะกรรมการตรวจสอบระดับตำบลเป็นผู้ดำเนินการประชาสัมพันธ์พร้อมทั้งมีการบันทึก การประชุมประชาสัมพันธ์ทุกครั้ง มีขั้นตอนดังนี้

1. ปิดประกาศรายชื่อ ผู้ขึ้นทะเบียนการปลูกข้าวปี 2553/54 รอบที่ 2 และมีสิทธิ์เข้าร่วม ประชาคม ณ สถานที่ที่เกษตรกรจะสามารถตรวจสอบรายชื่อตนเองได้ เพื่อแจ้งวัน เวลาและสถานที่ ที่จะจัดทำประชาคม พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้รายชื่อดังกล่าว สามารถเรียกพิมพ์จากระบบสารสนเทศการขึ้นทะเบียนข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

2. ก่อนเริ่มประชาคม ในที่ประชุมประชาคมเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการจะต้องชี้แจงทำความเข้าใจให้เกษตรกรทั้งหมดรับทราบความสำคัญของการประชาคม การรับรองข้อมูลการขึ้นทะเบียน เกษตรกรแต่ละรายหากเกษตรกรรับรองข้อมูลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรรายที่แจ้งเท็จถือว่าเกษตรกร ในที่ประชุมสมรู้ร่วมคิดร่วมแจ้งข้อมูลอันเป็นเท็จต่อทางราชการ ทำให้ราชการได้รับความเสียหายมีความผิดตามกฎหมายอาญา ซึ่งเกษตรกรจะถูกตัดสิทธิ์การเข้าร่วม โครงการและถูกดำเนินคดี ตามชั้นความผิดทุกราย

3. ดำเนินการประชาสัมพันธ์ ให้เกษตรกรในที่ประชุมประชาคมตรวจสอบรับรองสิทธิ์ จำนวน พื้นที่ และพันธุ์ข้าวที่เกษตรกรแต่ละรายแจ้งขึ้นทะเบียนของเกษตรกรเพื่อรับรอง หรือคัดค้าน

4. จัดทำบัญชีรายชื่อผู้ที่ผ่าน/ไม่ผ่านการทำประชามติ ตามมติของการจัดทำประชามติ และเปิดเผยผลการทำประชามติ ณ สถานที่ประชุมประชามติ เพื่อให้เกษตรกรตรวจสอบข้อมูล ผู้ผ่านประชามติโดยละเอียด ทั้งนี้สำนักงานเกษตรอำเภอควรแจ้งวิธีการ ช่องทาง และกำหนด ระยะเวลาการร้องเรียน และคัดค้านเกษตรกรรายที่แจ้งขึ้นทะเบียนไม่ตรงตามความเป็นจริง เช่น ทางไปรษณีย์ ทางโทรศัพท์ ฯลฯ ตามที่สำนักงานเกษตรอำเภอกำหนดให้เกษตรกรทราบโดยทั่วกัน ทั้งนี้ผลการประชามติต้องผ่านการรับรองจากคณะกรรมการตรวจสอบระดับตำบลตามแบบรับรอง ผลการประชามติ

5. การตรวจสอบพื้นที่จริง การตรวจสอบพื้นที่จริง หมายถึง การตรวจสอบพื้นที่ของ เกษตรกรหลังการทำประชามติเพื่อรับรองผลการประชามตินั้นๆ โดยแยกเป็น 2 กรณี ดังนี้

5.1 กรณีที่ประชามติแล้วไม่มีการคัดค้าน ให้คณะกรรมการกลุ่มเกษตรกรผู้ที่จะได้รับ การตรวจสอบโดยเปิดเผยในวันที่ทำประชามติจำนวนร้อยละ 10 ของรายชื่อเกษตรกรที่ทำประชามติ พร้อมทั้งนัดหมายลงตรวจสอบพื้นที่ที่ได้รับการสุ่ม หากตรวจสอบพื้นที่จริงแล้วพบว่าเกินกว่าร้อยละ 50 ของพื้นที่ที่ตรวจสอบไม่เป็นไปตามที่เกษตรกรแจ้งในแบบขึ้นทะเบียน คณะกรรมการตรวจสอบระดับตำบลจะต้องยกเลิกการประชามติที่ดำเนินการไปแล้ว และทำประชามติใหม่ทั้งหมดโดย นำไปต่อท้ายแผนการประชามติของอำเภอที่วางไว้

5.2 กรณีที่ประชามติแล้วมีการคัดค้าน ให้คณะกรรมการฯ ตรวจสอบแปลงที่ถูกคัดค้าน ทุกแปลง สำหรับแปลงที่ไม่ถูกคัดค้านให้คณะกรรมการกลุ่มตรวจสอบพื้นที่จริง จำนวนแปลงที่จะตรวจให้ อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการตรวจสอบฯ

6. การรับรองการขึ้นทะเบียน เจ้าหน้าที่รับขึ้นทะเบียนส่งแบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูก ข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ได้ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องตามกระบวนการตรวจสอบทุก ขั้นตอนแก่เกษตรกรอำเภอ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ที่รับขึ้นทะเบียนตรวจสอบความ ถูกต้องของข้อมูลอีกครั้ง และลงลายมือชื่อในช่องเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบข้อมูลก่อนบันทึกข้อมูลลง ในระบบสารสนเทศ

7. สถานที่การประชามติ ตามที่สำนักงานเกษตรอำเภอที่ตั้งของแปลงปลูกเป็นผู้กำหนด

8. ระยะเวลาการประชุมประชาคม

8.1 ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ
20 มกราคม 2554 – 15 มิถุนายน 2554

8.2 ภาคใต้ 2 พฤษภาคม 2554 – 31 กรกฎาคม 2554

การออกใบรับรอง

1. ผู้ดำเนินการออกใบรับรอง ได้แก่ เจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอตามที่ตั้งของแปลงปลูก

2. วิธีการออกใบรับรอง

2.1 ออกใบรับรอง หลังจากที่ได้ประชาคมตรวจสอบความถูกต้องตามขั้นตอนแล้ว
ดำเนินการออกใบรับรองให้แก่เกษตรกรเป็นรายแปลงที่ขึ้นทะเบียน

2.2 เกษตรอำเภอ หรือผู้ปฏิบัติราชการแทนเกษตรอำเภอลงนามในใบรับรองทั้ง
ต้นฉบับ และสำเนา

2.3 เกษตรกรต้องนำหลักฐานแสดงตนและสำเนาใบขึ้นทะเบียนการปลูกข้าว ปี 2553/
54 รอบที่ 2 มาขอรับใบรับรองการขึ้นทะเบียนด้วยตนเอง โดยเกษตรกรต้องตรวจสอบความถูกต้อง
ของข้อความในใบรับรองและลงลายมือชื่อ พร้อมวัน เดือน ปีที่มาขอรับใบรับรองลงบนใบรับรอง
ต้นฉบับและสำเนา เพื่อยืนยันว่าเกษตรกรได้รับใบรับรองเรียบร้อยแล้ว

2.4 เกษตรกรนำใบรับรองไปยื่นใช้สิทธิ์กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การ
เกษตรตามสาขาในภูมิลำเนาของเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียน เพื่อขอสินเชื่อรายได้ตาม โครงการประกัน
รายได้เกษตรกรฯ

2.5 การแก้ไขข้อมูลที่คลาดเคลื่อน

2.5.1 กรณีที่เกษตรกรทำใบรับรองหาย ให้เกษตรกรแจ้งความที่สถานีตำรวจและนำใบแจ้งความมาขึ้นพร้อมเขียนคำร้องขอใบรับรองฉบับแทนใบรับรองตัวจริงจากสำนักงานเกษตรอำเภอที่ขอขึ้นทะเบียน

2.5.2 การขอเปลี่ยนแปลงชื่อผู้ขึ้นทะเบียนกรณีเสียชีวิต เจ็บป่วย ต้องโทษติดคุก ไปต่างประเทศ หากเกษตรกรผ่านการประชาคมแล้วแต่ยังไม่ได้มารับใบรับรอง หรือเกษตรกรได้รับใบรับรองแล้ว แต่ยังไม่ได้ทำสัญญากับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรบุคคลในครอบครัวมีความประสงค์ขอใช้สิทธิ์ต้องเขียนคำร้องขอเปลี่ยนแปลงชื่อ เพื่อขอรับสิทธิ์พร้อมแนบเอกสาร ดังนี้

- ก. สำเนาใบมรณะบัตรของผู้เสียชีวิต
- ข. สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอใช้สิทธิ์แทน
- ค. สำเนาบัตรประชาชนของผู้ขอใช้สิทธิ์แทน
- ง. ใบรับรองแพทย์
- จ. ใบมอบอำนาจ

ให้กำนัน/ผู้ใหญ่บ้านหรือบุคคลอื่นที่เชื่อถือได้ลงนามเป็นพยานในแบบคำร้องดังกล่าว เพื่อยืนยันว่าบุคคลนั้นเป็นเกษตรกรที่อยู่ในครัวเรือนเดียวกับผู้เสียชีวิตและมาขอใช้สิทธิ์แทน ทั้งนี้บุคคลในครอบครัวที่มาขอเปลี่ยนแปลงฐานข้อมูลต้องเป็นสามี หรือภรรยา หรือบุตรที่ถูกต้องตามกฎหมายของผู้เสียชีวิต หากไม่มีบุคคลดังกล่าวภายในครอบครัวให้บิดา หรือมารดาของผู้เสียชีวิตเป็นผู้ขอใช้สิทธิ์แทน ยกเว้นไม่มีบุคคลที่กล่าวอ้างถึงข้างต้นให้ญาติพี่น้องที่ทำการร่วมกันอยู่ในครัวเรือนเดียวกับผู้เสียชีวิตเพียงบุคคลเดียวเป็นผู้ขอใช้สิทธิ์แทน และให้สำนักงานเกษตรอำเภอทำการแก้ไขข้อมูลตามแบบคำร้องในระบบสารสนเทศต่อไป

2.5.3 ข้อมูลที่มีใช้สาระสำคัญ เช่น การสะกดชื่อ-สกุล คำนำหน้า เป็นต้น ให้เกษตรกรยื่นแบบคำร้องขอแก้ไขข้อมูลที่ไม่ีผลกับวงเงิน และให้สำนักงานเกษตรอำเภอที่ขึ้นทะเบียนแก้ไขในระบบสารสนเทศต่อไป

2.5.4 ข้อมูลที่เป็นสาระสำคัญ จำนวนพื้นที่ปลูก พันธุ์ข้าวที่ขอขึ้นทะเบียน วันที่เพาะปลูก วันที่คาดว่าจะเก็บเกี่ยวให้เกษตรกรยื่นแบบคำร้องขอแก้ไขข้อมูลที่มีผลกับวงเงิน และให้

คณะกรรมการตรวจสอบระดับตำบลเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบตามความเหมาะสม แล้วจึงให้สำนักงานเกษตรอำเภอที่ขึ้นทะเบียนแก้ไขในระบบสารสนเทศต่อไป

3. สถานที่ออกไปรับรอง สำนักงานเกษตรอำเภอหรือสถานที่ทางสำนักงานเกษตรอำเภอ กำหนด

4. ระยะเวลาการออกไปรับรอง

4.1 ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันตก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ
20 มกราคม 2554 – 30 มิถุนายน 2554

4.2 ภาคใต้ 2 พฤษภาคม 2554 – 15 สิงหาคม 2554

การกำหนดราคาประกันและปริมาณประกันขั้นสูง

จำแนกตามประเภทข้าวเปลือก ดังนี้

1. ข้าวเปลือกพันธุ์ปทุมธานี 1	11,500 บาท/ตัน	ครัวเรือนละไม่เกิน 30 ตัน
2. ข้าวเปลือกเจ้า	11,000 บาท/ตัน	ครัวเรือนละไม่เกิน 30 ตัน
3. ข้าวเปลือกเหนียว	10,000 บาท/ตัน	ครัวเรือนละไม่เกิน 30 ตัน

การกำหนดราคาประกันเป็นการคำนวณมาจากต้นทุนการผลิตเฉลี่ยทั้งประเทศโดยใช้ข้อมูลจากสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (สศก.) บวกค่าขนส่งเฉลี่ย แล้วจึงนำมาบวกกำไรเพิ่มให้กับเกษตรกรอย่างน้อยประมาณ 20-25% ซึ่งรัฐบาลพิจารณาแล้วเห็นว่าสูตรในการคำนวณแบบนี้เกษตรกรสามารถคุ้มต้นทุน และเกษตรกรพอมีกำไรอยู่บ้าง และนี่คือหลักการในการรับประกันรายได้ สำหรับการคำนวณต้นทุนนั้นได้รวมค่าแรงงาน ค่าเช่าที่ดิน ค่าเสียโอกาส ค่าใช้จ่ายต่างๆ ซึ่งเพียงแค่เกษตรกรได้ราคาคุ้มต้นทุนเกษตรกรก็จะไม่ขาดทุน (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2552)

ปริมาณข้าวเปลือกที่เกษตรกรแต่ละครัวเรือนสามารถใช้สิทธิ์ทำสัญญาประกันรายได้

กำหนดโดยวิธีคำนวณจากเนื้อที่การผลิตของเกษตรกรหน่วยเป็นไร่ตามใบรับรองผลการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวคูณด้วยอัตราผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่รายจังหวัดตามประเภทข้าวที่รัฐบาลเป็นผู้กำหนด ซึ่งต้องไม่เกินปริมาณประกันขั้นสูงที่กำหนดไว้ กรณีเกษตรกรทำการผลิตข้าวเปลือกมากกว่า 1 ประเภทสามารถเข้าร่วมโครงการได้รวมกันไม่เกิน 30 ตัน ทั้งนี้เป็นหน้าที่ของเกษตรกรต้องเป็นผู้กำหนดว่าจะให้ข้าวเปลือกประเภทใดเข้าโครงการเป็นลำดับที่ 1 หรือ 2 หรือ 3 ตามที่ตนเองประสงค์

การกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงและประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิง

คณะกรรมการกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว (คณะกรรมการฯ) จะกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงอ้างอิง เพื่อใช้เป็นเกณฑ์คำนวณจ่ายเงินชดเชยส่วนต่างระหว่างราคาประกันและเกณฑ์กลางอ้างอิงให้แก่เกษตรกร โดยนำเสนอคณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติ (กขช.) พิจารณาให้ความเห็นชอบก่อนจะประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิงให้เกษตรกร และส่วนงานที่เกี่ยวข้องทราบ ทั้งนี้เกณฑ์กลางอ้างอิงที่ประกาศจะถือเป็นราคาเดียวเท่ากันทุกจังหวัดแหล่งผลิต และคณะกรรมการกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงจะประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิงตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2554 จนถึงวันที่ 15 กันยายน 2554 และภาคใต้ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2554 จนถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2554 โดยประกาศทุกๆ 7 วัน

ตัวอย่างเกณฑ์กลางอ้างอิงที่ประกาศวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2554 จะใช้เป็นเกณฑ์ในการคำนวณส่วนต่างให้แก่เกษตรกรที่ขอใช้สิทธิ์ตั้งแต่วันที่ 7 ถึง 13 ของเดือนกุมภาพันธ์ 2554

การกำหนดวันใช้สิทธิ์ขอรับเงินชดเชยส่วนต่างราคาประกัน

เกษตรกรสามารถกำหนดวันใช้สิทธิ์ได้ตั้งแต่วันเก็บเกี่ยวที่ระบุในใบรับรองฯ และต้องอยู่ในช่วงเวลาการใช้สิทธิ์ที่โครงการกำหนด ตั้งแต่วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2554 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2554 และภาคใต้ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2554 ถึงวันที่ 31 ตุลาคม 2554 เท่านั้นโดยมีเงื่อนไขแต่ละกรณีดังนี้

1. กรณีเกษตรกรทำสัญญาประกันรายได้ ก่อนวันเก็บเกี่ยวที่ระบุไว้ในใบรับรองฯ เกษตรกรสามารถกำหนดวันที่ขอใช้สิทธิได้ตั้งแต่วันที่เก็บเกี่ยวเป็นต้นไป โดยต้องอยู่ในช่วงวันใช้สิทธิที่โครงการกำหนด ซึ่งเกษตรกรสามารถแจ้งวันที่ขอใช้สิทธิได้ในวันทำสัญญาหรือจะแจ้งในภายหลังก็ได้ แต่หากแจ้งขอใช้สิทธิในภายหลังวันเก็บเกี่ยว เกษตรกรจะกำหนดวันที่ขอใช้สิทธิได้ตั้งแต่วันที่เกษตรกรมาแจ้งขอใช้สิทธิเป็นต้นไปเท่านั้น ไม่สามารถใช้สิทธิย้อนหลังถึงวันเก็บเกี่ยวได้

2. กรณีเกษตรกรทำสัญญา หลังวันเก็บเกี่ยวที่ระบุไว้ในใบรับรองฯ แยกเป็น 2 กรณี ดังนี้

2.1 กรณีเกษตรกรทำสัญญา ภายใน 15 วันทำการหลังจากวันที่เกษตรกรรับใบรับรองฯ (โดยดูจากวันที่เกษตรกรลงลายมือชื่อรับใบรับรองจากสำนักงานเกษตรอำเภอ) เกษตรกรสามารถกำหนดวันที่ใช้สิทธิได้ ดังนี้

2.1.1 กรณีเกษตรกรกำหนดวันที่ขอใช้สิทธิในวันที่ทำสัญญาเกษตรกรสามารถจะเลือกวันที่ใช้สิทธิได้ตั้งแต่วันที่เก็บเกี่ยวเป็นต้นไป โดยต้องอยู่ในช่วงวันใช้สิทธิที่โครงการกำหนด

2.1.2 กรณีเกษตรกรไม่ได้กำหนดวันที่ขอใช้สิทธิในวันที่ทำสัญญาเกษตรกรจะกำหนดวันที่ขอใช้สิทธิได้ตั้งแต่วันที่เกษตรกรมาแจ้งขอใช้สิทธิเป็นต้นไป และต้องไม่เกินวันใช้สิทธิที่โครงการกำหนด ทั้งนี้ไม่สามารถย้อนหลังถึงวันที่เก็บเกี่ยวได้

2.2 กรณีเกษตรกรทำสัญญา เกินกว่า 15 วันทำการหลังจากได้รับใบรับรองฯ เกษตรกรสามารถกำหนดวันที่ใช้สิทธิได้ ดังนี้

2.2.1 กรณีเกษตรกรกำหนดวันที่ขอใช้สิทธิในวันที่ทำสัญญาเกษตรกรสามารถจะเลือกวันที่ขอใช้สิทธิได้ตั้งแต่วันที่ทำสัญญาเป็นต้นไป และต้องไม่เกินวันใช้สิทธิที่โครงการกำหนด

2.2.2 กรณีเกษตรกรไม่ได้กำหนดวันที่ขอใช้สิทธิในวันที่ทำสัญญาเกษตรกรจะกำหนดวันที่ขอใช้สิทธิได้ตั้งแต่วันที่มาขอแจ้งใช้สิทธิเป็นต้นไป และต้องไม่เกินวันใช้สิทธิที่โครงการกำหนด

2.3 กรณีเกษตรกรจัดทำสัญญาและระบุวันใช้สิทธิไว้แล้ว แต่มีความประสงค์ขอเปลี่ยนแปลงวันใช้สิทธิให้ดำเนินการได้เฉพาะกรณียังไม่ถึงวันใช้สิทธิเท่านั้น โดยต้องแจ้งขอเปลี่ยนแปลงวันใช้สิทธิ์ล่วงหน้าก่อนถึงวันใช้สิทธิ 3 วันทำการ หากเลยกำหนดวันใช้สิทธิเดิมไปแล้วเกษตรกรจะขอเปลี่ยนแปลงวันใช้สิทธิไม่ได้

มาตรการลงโทษ

หากคณะกรรมการตรวจสอบระดับตำบลพบว่าข้อมูลในแบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 มีข้อมูลไม่ตรงตามความเป็นจริงโดยเจตนาและไม่เจตนา และหากตรวจสอบพบว่าเกษตรกรให้ข้อมูลคลาดเคลื่อนไม่ตรงตามความเป็นจริงให้แจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจไว้เป็นหลักฐาน เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการตรวจสอบระดับพื้นที่ในการพิจารณา ลงโทษตามชั้นความผิด เช่น การปรับลดพื้นที่ให้ตรงตามความเป็นจริง การเพิกถอนสิทธิการเข้าร่วมโครงการ และหรือดำเนินการตามกฎหมาย ตลอดจนมาตรการอื่นใดตามความเหมาะสม โดยสำนักงานเกษตรอำเภอควรจัดทำเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณา เช่น หนังสือแจ้งเกษตรกร ให้มาติดต่อบริหารผลการตรวจสอบ และหรือการฟ้องร้องดำเนินคดีตามประมวลกฎหมายอาญา เป็นต้น

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

คำขวัญของอำเภอพุทธมณฑล คือ ดินแดนธรรมะ พระปางลีลา การศึกษาก้าวหน้า พัฒนา
คุณธรรม

ประวัติศาสตร์

อำเภอพุทธมณฑลเป็น 1 ใน 7 อำเภอของจังหวัดนครปฐม เดิมเป็นส่วนหนึ่งของอำเภอนครชัยศรี มีพื้นที่ 76,329 ตารางกิโลเมตร หรือ 47,706.25 ไร่ ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดนครปฐมตามทางรถไฟสายใต้ ประมาณ 29 ตารางกิโลเมตร หรือทางรถยนต์ตามถนนบรมราชชนนี (ถนนปิ่นเกล้า-นครชัยศรี) เป็นระยะทางประมาณ 32 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครมาทางทิศตะวันตกตามทางรถไฟสายใต้จากสถานีธนบุรี ประมาณ 19 กิโลเมตร หรือทางรถยนต์ตามถนนบรมราชชนนี ระยะทางประมาณ 20 กิโลเมตร

ประวัติเดิม สมัยอาณาจักรทวารวดีซึ่งเจริญรุ่งเรืองอยู่ระหว่างพุทธศตวรรษที่ 12-17 โดยมีเมืองนครปฐม โบราณซึ่งเป็นเมืองท่าชายฝั่งทะเลเป็นศูนย์กลาง ปรากฏหลักฐานทางธรณีวิทยาว่าบริเวณอำเภอพุทธมณฑลเคยเป็นทะเลมาก่อน

ในรัชกาลสมเด็จพระมหาจักรพรรดิ สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีเมื่อ พ.ศ. 2092 ได้โปรดให้แบ่งเอาแขวงเมืองสุพรรณบุรี แขวงเมืองราชบุรี ตั้งเป็นเมืองนครชัยศรีตั้งเมืองอยู่ริมแม่น้ำนครชัยห่างจากที่ว่าการอำเภอนครชัยศรีในปัจจุบันไปทางทิศใต้ ประมาณ 2 กิโลเมตร และมีฐานะเป็นเมืองมาตลอดจนถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ให้บูรณะองค์พระปฐมเจดีย์ซึ่งพระองค์ได้เสด็จมาพบที่เมืองนครชัยศรีในระหว่างที่ทรงผนวช โปรดให้ขุดคลองมหาสวัสดิ์และคลองเจดีย์บูชาเพื่อเป็นทางคมนาคมระหว่างกรุงเทพฯ กับองค์พระปฐมเจดีย์ และโปรดให้จับจองที่ดินสองฝั่งคลองมหาสวัสดิ์ในเขตอำเภอพุทธมณฑล พระราชทานให้กับพระราชโอรสและพระราชธิดาของพระองค์ และได้พระราชทานเมืองนครชัยศรีซึ่งขึ้นกับกรมมหาดไทยมาขึ้นกับกรมท่า

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงปรับปรุงการปกครองโดยทรงตั้งกระทรวงมหาดไทย และได้โปรดเกล้าฯ ให้ตั้งมณฑลขึ้นเมื่อ พ.ศ. 2437 โดยรวมเมืองนครชัยศรีสมุทรสาคร และสุพรรณบุรีเข้าในมณฑลเดียวกัน เรียกว่า มณฑลนครชัยศรี ตั้งที่ว่าการมณฑลที่เมืองนครชัยศรี ต่อมาปี พ.ศ. 2439 ได้ย้ายที่ว่าการมณฑลไปตั้งที่พระปฐมเจดีย์

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้โปรดให้เปลี่ยนเมืองนครชัยศรีเป็นเมืองนครปฐม เมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม พ.ศ. 2456 และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ใช้จังหวัดแทนเมือง ฉะนั้นเมืองนครปฐมจึงเปลี่ยนเป็นจังหวัดนครปฐม และยุบอำเภอเมืองเดิมเป็นอำเภอนครชัยศรีขึ้นกับจังหวัดนครปฐม

เนื่องในโอกาสที่พุทธศาสนาเวียนมาบรรจบครบรอบ 2,500 ในปี พ.ศ. 2500 รัฐบาลสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม และประชาชนได้จัดงานเฉลิมฉลอง 25 พุทธศตวรรษ และมีมติให้สร้างพุทธมณฑลขึ้นเป็นศูนย์กลางทางศาสนา ในเนื้อที่ 2,500 ไร่ ตำบลศาลายา อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ได้เสด็จพระราชดำเนินมาทรงประกอบรัฐพิธีก่อฤกษ์พุทธมณฑล เมื่อวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2498 และได้เริ่มก่อสร้างมาตั้งแต่ปี 2500 มีการก่อสร้างถนนหลายสายเข้าพุทธมณฑล มีการก่อสร้างมหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา และสถานศึกษาตลอดจนสถานที่ราชการอื่นอีกหลายแห่งทำให้บริเวณนี้เจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว

เมื่อวันที่ 1 เมษายน 2534 กระทรวงมหาดไทย ได้ตั้งกิ่งอำเภอพุทธมณฑลโดยแบ่งเขตอำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม จำนวน 3 ตำบล คือตำบลศาลายา ตำบลคลองโยง และตำบลมหาสวัสดิ์ ตั้งที่ว่าการอำเภอที่ตำบลศาลายา และในวันที่ 5 ธันวาคม 2539 ได้รับยกฐานะเป็นอำเภอพุทธมณฑล อำเภอพุทธมณฑลเป็นอำเภอที่มีความสำคัญ เนื่องจากเป็นศูนย์กลางทางศาสนา การศึกษา การคมนาคมขนส่ง ศิลปะและการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังเป็นพื้นฐานสำคัญในการป้องกันน้ำท่วมกรุงเทพมหานครฝั่งตะวันตก (สำนักงานสาธารณสุขอำเภอพุทธมณฑล, 2551)

ที่ตั้งและอาณาเขต

อำเภอพุทธมณฑลตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกสุดของจังหวัดนครปฐม มีอาณาเขตติดต่อกับเขตการปกครองข้างเคียงเรียงตามเข็มนาฬิกา ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอบางเลน

ทิศตะวันออก ติดต่อกับอำเภอไทรน้อย อำเภอบางใหญ่ อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี และเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร

ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอสองพี่น้อง

ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอนครชัยศรี

การปกครองส่วนภูมิภาค

อำเภอพุทธมณฑลแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 3 ตำบล 18 หมู่บ้าน ได้แก่

ตำบลศาลาया	6 หมู่บ้าน
ตำบลคลองโยง	8 หมู่บ้าน
ตำบลมหาสวัสดิ์	4 หมู่บ้าน

การปกครองส่วนท้องถิ่น

ท้องที่อำเภอพุทธมณฑลประกอบด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 4 แห่ง ได้แก่

เทศบาลตำบลศาลาया ครอบคลุมพื้นที่บางส่วนของตำบลศาลาया

เทศบาลตำบลคลองโยง ครอบคลุมพื้นที่ตำบลคลองโยงทั้งตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลศาลาया ครอบคลุมพื้นที่ตำบลศาลาया นอกเขตเทศบาลตำบลศาลาया

องค์การบริหารส่วนตำบลมหาสวัสดิ์ ครอบคลุมพื้นที่ตำบลมหาสวัสดิ์ทั้งตำบล

อำเภอพุทธมณฑลมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 32,876 คน โดยแยกเป็นชาย 15,286 คน และหญิง 17,590 คน รวมครัวเรือน 13,821 ครัวเรือน

สภาพภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศของอำเภอพุทธมณฑลโดยทั่วไปมีลักษณะเป็นที่ราบลุ่มถึงค่อนข้างราบเรียบไม่มีภูเขาและป่าไม้ ระดับความแตกต่างของความสูงของพื้นที่อยู่ระหว่าง 2 – 10 เมตร มีแหล่งน้ำกระจาย มีคลองธรรมชาติและคลองข่อยที่ขุดขึ้น บริเวณริมคลองมีการใช้พื้นที่เพื่อการเกษตร และมีพื้นที่บริการสำหรับนักท่องเที่ยว และคมนาคม ลักษณะดินทั่วไปเป็นดินนา คุณภาพของดินมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การทำนา ทำไร่ และทำสวน

ข้อมูลกลุ่มชุดดิน ความเหมาะสมของดินและคุณภาพดิน

อำเภอพุทธมณฑล มีชุดดินทั้งหมด 4 ชุดดิน คือ ชุดที่ 1 ดินชุดโลกกระเทียม ชุดที่ 2 ดินชุดอยุธยา ชุดที่ 3 ดินชุดบางเลน และชุดที่ 8 ดินชุดดำเนินสะดวก ดังนี้

กลุ่มดินชุดที่ 1 ดินชุดโลกกระเทียม ลักษณะทั่วไป เนื้อดินเป็นดินเหนียวจัด หน้าดินแตกระแหงเป็นร่องลึก สีดินส่วนมากเป็นสีดำหรือสีเทาแก่ เกิดจากต้นกำเนิดดินพวกตะกอนลำนํ้าบริเวณเทือกเขาหินปูน สภาพพื้นที่พบตามที่ราบลุ่ม มีความสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลางถึงสูง ค่าความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) 6.5 – 8.0 ปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ดินเหนียวจัด การไถพรวนลำบากดินแห้งจะแตกเป็นร่องลึกทำให้น้ำซึมหายได้ง่าย

กลุ่มดินชุดที่ 2 ดินชุดอยุธยา ลักษณะทั่วไป เนื้อดินเป็นดินเหนียว สีดินเป็นสีเทาแก่หรือสีเทาพบตามที่ราบลุ่มภาคกลางส่วนใหญ่ มีความสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง ค่าความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) 4.5 – 5.5 ปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ปฏิกริยาดินค่อนข้างเป็นกรดจัด

กลุ่มดินชุดที่ 3 ดินชุดบางเลน ลักษณะทั่วไปเนื้อดินเป็นดินเหนียว สีดินเป็นสีเทาเข้ม สีน้ำตาลปนเทาเข้ม ดินมีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติปานกลาง ค่าความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) 5.5 – 6.5 ปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่ดิน ถ้าเป็นที่ลุ่มมากๆ จะมีปัญหาเรื่องน้ำท่วม

กลุ่มดินชุดที่ 8 ดินชุดค้ำเนินสะดวก ลักษณะทั่วไปเนื้อดินเป็นดินเหนียว ดินบนมีการทับถมเป็นชั้น ๆ ของดินและอินทรีย์วัตถุที่ได้จากการชะลอกร่อนน้ำ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง ถึงสูง ค่าความเป็นกรดเป็นด่าง (pH) 6.0 – 7.0 ปัญหาในการใช้ประโยชน์ที่ดิน การยกร่องดินใหม่ ๆ จะมีปัญหาเรื่องดินเค็ม

ตารางที่ 2 ข้อมูลแสดงกิจกรรมการเกษตรด้านพืชของอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

ชนิดพืช	เนื้อที่ (ไร่)
ข้าวนาปี	18,928
ข้าวนาปรัง	18,903
ไม้ผล	1,419
ไม้ยืนต้น	384
ไม้ดอกไม้ประดับ	1,237
พืชผัก	949
อื่นๆ	11

ที่มา: กรมส่งเสริมการเกษตร (2553)

ลักษณะภูมิอากาศ

มีอากาศค่อนข้างร้อนตลอดปี โดยมีอุณหภูมิเฉลี่ยสูงสุด 34 – 41 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิเฉลี่ยต่ำสุด 15 – 25 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ของอากาศค่อนข้างสูง โดยมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยสูงสุด 96% และมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยต่ำสุด 52% (สำนักงานจังหวัดนครปฐม, 2552)

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เบญจรงค์ พุทธอัญชลี (2543) ได้ศึกษาวิเคราะห์มาตรการโครงการรับจำนำข้าวของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า มาตรการโครงการรับจำนำข้าวของประเทศไทยมีทั้งประสบความสำเร็จและไม่ประสบความสำเร็จ ในส่วนของความสำเร็จของโครงการนั้นถือว่าเป็นการช่วยเหลือเกษตรกรในรูปแบบของอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ต่ำเพียงร้อยละ 3 ต่อปี เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนในระยะสั้นให้กับเกษตรกรในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวที่มีอุปทานผลผลิตออกสู่ตลาดมาก โดยเกษตรกรไม่ต้องรีบ

ร้อนขายข้าวเปลือก และให้เกษตรกรสามารถนำเงินกู้ที่ได้จากการจำนำข้าวไปใช้ชำระหนี้ และเป็นค่าใช้จ่ายต่างๆ ในครัวเรือน ตลอดจนเป็นต้นทุนในการผลิตข้าวในฤดูกาลเพาะปลูกต่อไป

ส่วนของความไม่สำเร็จของมาตรการ โครงการรับจำนำ พบว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในการรับจำนำของปีการผลิตต่างๆ เช่น จำนวนเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ ปริมาณสินเชื่อที่รับจำนำ ปริมาณและประเภทข้าวที่รับจำนำ ปรากฏว่าไม่มีปีการผลิตใดที่ทางธ.ก.ส. สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ยกเว้นปีการผลิต 2535/2536 สำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินโครงการก็ค่อนข้างสูง โดยรัฐบาลต้องรับภาระในส่วนต่างระหว่างอัตราดอกเบี้ยต่ำเพียงร้อยละ 3 ต่อปี รวมทั้งภาระค่าใช้จ่ายในการรับจำนำข้าวของธ.ก.ส. ค่าใช้จ่ายในการระบายข้าวเปลือกหลุดจำนำ และรับภาระขาดทุนจากการขายข้าวเปลือก

สุวคนธ์ นิ่มเจริญสุข (2543) ได้ศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวในโครงการปรับปรุงประสิทธิภาพและคุณภาพผลิตผลการเกษตรของสถาบันเกษตรกรจังหวัดอ่างทอง ผลการศึกษาพบว่า เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวในโครงการอยู่ในระดับมาก ปัจจัยด้านความคิดเห็นทางด้านการตลาดและราคา ความเชื่อถือที่มีต่อสถาบันเกษตรกรและเทคโนโลยีที่ปฏิบัติในการผลิต มีความสัมพันธ์กับความพอใจของเกษตรกรในโครงการ ส่วนอายุ ระดับการศึกษา รายได้จากการขายเมล็ดพันธุ์ข้าว แรงงานเกษตรในครัวเรือน ขนาดพื้นที่ทำนาของโครงการ การรับรู้ข่าวสาร และความรู้ในการผลิตไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรในโครงการ

ศักดิ์ จิรไพโรจน์ (2546) ได้ศึกษาการประเมินผลความพึงพอใจหลังการฝึกของเกษตรกรผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการการจัดการผลิตข้าวตามแนวทางโรงเรียนเกษตรกรในพระราชดำริในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี ปี 2546 ผลการวิจัย (1) สภาพสังคมและเศรษฐกิจของเกษตรกรที่เข้ารับการฝึกอบรมโครงการการจัดการผลิตข้าวตามแนวทางโรงเรียนเกษตรกรในพระราชดำริในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี ปี 2546 พบว่า เกษตรกรส่วนมากเป็นเพศชายอายุระหว่าง 41-50 ปี การศึกษาดำรงต่ำกว่า ป. 6 มีสมาชิกครัวเรือนมากกว่า 4 คน และเป็นแรงงานในครัวเรือนต่ำกว่า 3 คน มีพื้นที่ทำนามากกว่า 20 ไร่ ส่วนมากเป็นสมาชิกกลุ่มเกษตรกร มีต้นทุนในการผลิต 1,100 บาทต่อไร่ขึ้นไป และได้ผลผลิต 801- 1,000 บาทต่อไร่ (2) ระดับความพึงพอใจความรู้ในการฝึกอบรม การนำไปใช้ประโยชน์และถ่ายทอดความรู้สู่เพื่อนบ้าน พบว่า เกษตรกรพึงพอใจในความรู้ที่ได้รับระดับมาก (3) ปัญหาที่เกษตรกรระบุในการดำเนินการถ่ายทอดความรู้โครงการการจัดการผลิตข้าวตาม

แนวทางโรงเรียนเกษตรกรในพระราชดำรินเขตจังหวัดสุพรรณบุรี ปี 2546 เรียงตามลำดับ ได้แก่ เกษตรกรมีภารกิจหลายด้าน วิทยาการขาดการประเมินผล วิทยาการมาสายไม่ตรงเวลา เวลาในการฝึกอบรมน้อยไป เกษตรกรความจำไม่ดี และอุปกรณ์การสอนน้อยเกินไป (4) ข้อเสนอแนะที่เกษตรกรระบุเรียงลำดับ ได้แก่ สมควรมีการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง ควรมีวิทยากรสอนเฉพาะเรื่อง ควรมีการประเมินผลในการฝึกอบรม ควรมีการพาไปดูงานนอกสถานที่ และควรให้วิทยากรรับงานฝึกอบรมเพียงด้านเดียว การพิสูจน์สมมติฐานเพื่อการวิจัย พบว่า อายุของเกษตรกรต่อต้นทุนการผลิตของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีความสัมพันธ์กันต่ำในทางบวก ได้แก่ อายุต่ำกว่า 31 ปี และ 31-40 ปี และมีความสัมพันธ์กันพอสมควรในทางลบ ได้แก่ อายุสูงกว่า 51 ปี

จุฑาทิพย์ ภัทราวาท และคณะ (2547) ได้ทำการศึกษาทางเลือกใหม่สำหรับการรับจำนำข้าวเปลือกและลำไยอบแห้ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากกระบวนการบริหารจัดการโครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต 2545/46 และ 2546/47 โดยมีขอบเขตการวิจัยเฉพาะการรับจำนำข้าวเปลือกเจ้าและข้าวหอมมะลิ ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาของข้าวที่สำคัญ คือ ปัญหาด้านราคาตกต่ำ โดยราคาจะสูงหรือต่ำขึ้นอยู่กับอุปทานและอุปสงค์ในแต่ละปี การที่จะทำให้ราคาข้าวเปลือกมีราคาเพิ่มขึ้นต้องใช้นโยบายลดอุปทานและเพิ่มอุปสงค์ เช่น การพยุงราคาโดยการซื้อผลผลิตมาเก็บไว้ นอกจากนี้ยังมีนโยบายที่ทำให้ราคาสูงขึ้นโดยไม่ต้องลดอุปทานคือ นโยบายประกันราคา ส่วนผลการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับโครงการรับจำนำข้าวเปลือก ชี้ให้เห็นถึงสิ่งที่เป็นอุปสรรคหลายประการ ได้แก่ ภาวะการผลิตที่เร่งปลูกข้าวถึง 3 ครั้งต่อปี ทำให้ผลผลิตมีมากเกินไปความต้องการ ภาวะการผลิตที่มีการซื้อขายที่มีไม่มากและผันผวน และยังพบอุปสรรคที่มาจากเทคโนโลยีการใช้พันธุ์ข้าวที่ไม่เหมาะสมและเทคโนโลยีเก็บเกี่ยวที่ใช้รถเกี่ยวข้าวในขณะที่ข้าวเปลือกยังไม่แก่จัด ทำให้ข้าวมีความชื้นสูง สิ่งเจือปนมาก และมีเปอร์เซ็นต์การสูญเสียข้าวมากกว่าที่ควรจะเป็น ส่วนการศึกษาปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในของโครงการรับจำนำชี้ให้เห็นจุดอ่อนหลายประการ ได้แก่ มติคนข. ที่มีจุดอ่อนในทางปฏิบัติ เช่น การกำหนดราคาข้าวไวแสงและไม่ไวแสงที่แตกต่างกัน นอกจากนั้นยังพบว่า กระบวนการปฏิบัติงานของผู้เกี่ยวข้องในโครงการที่ไม่ได้เอื้อต่อประโยชน์ของเกษตรกรผู้จำนำ กระบวนการไถ่ถอนข้าวเปลือกที่ใช้ราคากลางเพื่อการไถ่ถอน ทำให้ไม่สามารถปฏิบัติได้ทันกับเหตุการณ์ ซึ่งจากการวิเคราะห์สามารถเสนอแนวทางเลือกใหม่การรับจำนำข้าวเปลือก ภายใต้วิสัยทัศน์ “การพัฒนาระบบการรับจำนำควบคู่กับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ข้าว เพื่อการบูรณาการระบบการผลิตและการตลาดข้าวที่ยั่งยืนในยุคการค้าเสรี” มี 3 ทางเลือก คือ

ทางเลือกที่ 1: พัฒนาโครงการรับจำนำที่เป็นอยู่ให้เป็นโครงการรับจำนำอย่างแท้จริงควบคู่กับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ข้าวแบบบูรณาการ ซึ่งมี 2 ภารกิจ คือ

ภารกิจที่ 1 การพัฒนาโครงการรับจำนำที่เป็นอยู่ให้เป็นโครงการรับจำนำอย่างแท้จริง และภารกิจที่ 2 การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ข้าวแบบบูรณาการ ซึ่งมีกลยุทธ์ที่สำคัญ คือ การสร้างระบบและกลไกสำหรับโครงการรับจำนำที่แท้จริง และสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การค้าข้าว การจัดทำระบบฐานข้อมูลผู้ปลูกข้าวระยะ 5 ปี การจัดทำแผนการลดพื้นที่ปลูกข้าวแบบบูรณาการ 5 ปี การจัดทำแผนพัฒนาพันธุ์ข้าวของเกษตรกร การจัดทำแผนพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตโดยใช้ข้าวพันธุ์ดี เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยเอื้อต่อการเกษตรที่ยั่งยืน การจัดทำแผนพัฒนาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อให้ได้ข้าวคุณภาพดี การถ่ายทอดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตและการตลาดข้าว หรือกลไกการค้าเสรีแก่เกษตรกรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การค้าข้าวของไทยระยะ 5 ปี พัฒนาระบบเตือนภัยเกี่ยวกับการผลิต การค้าข้าว และการจัดทำแผนโครงการความช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกข้าวระยะ 5 ปี

ทางเลือกที่ 2: ยกเลิกโครงการรับจำนำข้าว ใช้วิธีจ่ายเงินชดเชยควบคู่ไปกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ข้าวแบบบูรณาการ ซึ่งมี 2 ภารกิจ คือ

ภารกิจที่ 1 การพัฒนามาตรการหรือระบบการจ่ายเงินชดเชยแก่ชาวนา และภารกิจที่ 2 การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ข้าวแบบบูรณาการ ซึ่งมีกลยุทธ์ที่สำคัญ คือ การรับซื้อผลผลิตในราคาประกัน การจ่ายเงินชดเชยเท่ากับส่วนต่างของราคาตลาดกับราคาประกัน

ทางเลือกที่ 3: การพัฒนาโครงการรับจำนำที่เป็นอยู่ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งมี 3 ภารกิจ คือ

ภารกิจที่ 1 การกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จในการดำเนินการโครงการรับจำนำ ภารกิจที่ 2 การปรับปรุงเงื่อนไขกระบวนการปฏิบัติงานของโครงการรับจำนำข้าวเปลือก และภารกิจที่ 3 การปรับปรุงระบบการเงิน ซึ่งมีกลยุทธ์ที่สำคัญ คือ การกำหนดวิสัยทัศน์โครงการรับจำนำข้าวเปลือก

นัตรมงคล ปะมะโด (2548) ได้ศึกษาแนวทางการปรับปรุงกระบวนการรับจำนำข้าวเปลือกผ่านสหกรณ์การเกษตรในเขตภาคกลางของประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า กระบวนการรับ

ฝากและการรับจำนำข้าวเปลือก กระบวนการไถ่ถอน และกระบวนการเก็บรักษา แปรสภาพข้าวเปลือกของสหกรณ์การเกษตรยังประสบปัญหาและอุปสรรคหลายด้าน เช่น หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติทำให้โรงสีต้องมีการติดตั้งคอมพิวเตอร์ออนไลน์ การแปรสภาพข้าวเปลือก 2 วันต่อครั้ง การชั่งน้ำหนักและตรวจสอบคุณภาพข้าวไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน การดูแลเก็บรักษา และยุ่งยากที่ใช้เก็บข้าวไม่มีความเหมาะสม สหกรณ์การเกษตรขาดเงินทุนหมุนเวียน ทำให้สหกรณ์การเกษตรไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีผลต่อการดำเนินงานของโครงการรับจำนำข้าวเปลือกทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร

ธนศักดิ์ โยเซฟ (2549) ได้ศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรต่อโครงการชลประทานระบบท่อส่งน้ำบ้านกุดแคน ตำบลโนนทอง อำเภอหนองเรือ จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านบุคคลของเกษตรกร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส จำนวนสมาชิกที่เป็นแรงงานในครอบครัว ระยะเวลาอาศัยอยู่ในพื้นที่โครงการ และระยะเวลาดำรงอาชีพเกษตรกร ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อโครงการชลประทานระบบท่อส่งน้ำบ้านกุดแคน ส่วนปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับโครงการชลประทานระบบท่อส่งน้ำบ้านกุดแคน ได้แก่ รายได้เปรียบเทียบก่อนและหลังจากมีโครงการฯ การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโครงการชลประทานระบบท่อส่งน้ำฯ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจต่อโครงการชลประทานระบบท่อส่งน้ำบ้านกุดแคน

ชูศักดิ์ จันทรพศิริ (2553) ศูนย์วิจัยเศรษฐกิจและพยากรณ์ทางการเกษตรมหาวิทยาลัยแม่โจ้ ได้สำรวจความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวเกี่ยวกับโครงการประกันราคาข้าวเปลือก ปีการผลิต 52/53 ซึ่งได้แบ่งประเด็นคำถามออกเป็น 2 ส่วนได้แก่

ส่วนที่ 1 ได้สอบถามความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว จำนวน 624 คน ในวันที่ 1-8 กันยายน 2552 สรุปผลได้ดังนี้ ประสบปัญหาด้านราคาร้อยละ 45.4 ราคาข้าวมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วร้อยละ 14.3 ปัญหาภัยธรรมชาติและคุณภาพไม่ได้มาตรฐานทำให้ราคาต่ำกว่าตลาดร้อยละ 12.9 ราคาประกันต่ำเกินไปร้อยละ 2.7 มีเพียงร้อยละ 24.7 ที่พอใจในราคาที่ได้รับและร้อยละ 3.8 ไม่แสดงความคิดเห็น ในปีการผลิต 52/53 นี้ที่รัฐบาลได้มีการออกมาตรการความช่วยเหลือออกมา นั้น เกษตรกรร้อยละ 42.5 อยากให้รัฐบาลช่วยแทรกแซงราคาเพื่อทำให้ราคาข้าวสูงขึ้นร้อยละ 34.2 ให้รัฐบาลประกันราคาข้าวแต่ต้องให้รายละเอียดที่ชัดเจนร้อยละ 3.3 ให้นำนโยบายรับจำนำกลับมาใช้ร้อยละ 2.1 ให้รัฐบาลขยายตลาดส่งออกเพื่อกระตุ้นราคาข้าวและร้อยละ 18.2 ไม่แสดงความคิดเห็น ในการเปลี่ยนแปลงระบบจากการรับจำนำมาเป็นการประกันราคานี้ เกษตรกรผู้ปลูกข้าว

ร้อยละ 71.5 เห็นด้วย เพราะคาดว่าจะได้รับผลประโยชน์จากการประกันอย่างทั่วถึง ส่วนร้อยละ 25.3 ไม่เห็นด้วยเพราะระบบการประกันราคาที่ผ่านมาไม่ประสบความสำเร็จ และร้อยละ 3.2 ไม่แสดงความคิดเห็น และถ้ารัฐบาลมีความจริงใจและจริงจังต่อระบบประกันราคาเกษตรกรร้อยละ 60.3 ก็เชื่อมั่นว่าจะประสบความสำเร็จ ส่วนร้อยละ 35.4 ไม่เชื่อมั่นต่อมาตรการและร้อยละ 4.3 ไม่แสดงความคิดเห็น

ส่วนที่ 2 ได้สอบถามความคิดเห็นของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวจำนวน 1,084 ราย ในวันที่ 7-11 กันยายน 2552 สรุปผลได้ดังนี้ เมื่อถามถึงความคิดเห็นต่อผลสำเร็จของโครงการประกันราคาข้าว ตัวชี้วัดที่สำคัญคือเกษตรกรผู้ปลูกต้องได้รับผลประโยชน์จากการแทรกแซงด้านราคาของรัฐโดยผลสำรวจพบว่า เกษตรกรผู้ปลูกข้าวร้อยละ 78.5 ทราบเรื่องที่จะเริ่มโครงการประกันราคาข้าวในวันที่ 1 ตุลาคม 2552 และร้อยละ 21.5 ยังไม่ทราบ ส่วนร้อยละ 83.6 ได้ลงทะเบียนไว้ในโครงการแล้ว โดยเหตุผลที่ลงทะเบียนเพราะจะทำให้ได้รับส่วนต่างระหว่างราคาประกันและราคาตลาดจากการขายข้าว ส่วนร้อยละ 16.4 ที่ยังไม่ได้ลงทะเบียน ส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าการลงทะเบียนไม่ครอบคลุมพื้นที่ที่อยู่อาศัย บางรายไม่ทราบรายละเอียดของโครงการ บางรายก็บอกว่าขั้นตอนการลงทะเบียนยุ่งยาก สำหรับความเชื่อมั่นต่อความสำเร็จของโครงการประกันราคาข้าวปีนี้ เกษตรกรผู้ปลูกข้าวร้อยละ 39.4 ไม่เชื่อมั่นว่าจะประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย เพราะเห็นว่าความชัดเจนและมาตรการการทำงานของภาครัฐยังไม่เพียงพอประกอบกับรัฐบาลกำลังประสบปัญหาการขาดแคลนงบประมาณ มีเพียงร้อยละ 5.1 เท่านั้นที่เชื่อมั่นว่าโครงการจะประสบผลสำเร็จเพราะรัฐบาลมีการสำรวจและวางระบบบริหารจัดการให้ข้อมูลแก่สื่อมวลชนก่อนการประกาศใช้นโยบายจริง และมีจำนวนถึงร้อยละ 55.5 ที่ให้ความเห็นว่ารู้สึกเฉยๆ ต่อความสำเร็จของโครงการดังกล่าว

กุมาร หล่อเหลี่ยม (2554) ได้ศึกษาความรู้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวต่อโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ในตำบลระเมธัง อำเภอบัวทอง จังหวัดอ่างทอง ผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรมีอายุเฉลี่ย 43 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ใช้แรงงานในการปลูกข้าว 6-10 คน มีพื้นที่ในการปลูกข้าวเฉลี่ย 39.5 ไร่ มีการเช่าที่ดินในการปลูกข้าวเพิ่มเฉลี่ย 10 ไร่ต่อครอบครัว มีการปลูกข้าว 2 ครั้งต่อปี มีการปลูกข้าวอยู่สองชนิดคือ 1) ข้าวพันธุ์ไม่ไวแสง 2) ข้าวพันธุ์ปทุมธานี 1 โดยเกษตรกรร้อยละ 94.8 ใช้ทุนของตนเองในการปลูกข้าว โดยมีต้นทุนในการผลิตเฉลี่ย 7,209 บาท มีรายได้เฉลี่ย 17,121 บาทต่อไร่ต่อปี ปัญหาส่วนมากที่เกษตรกรพบ คือ เรื่องโรคและแมลงราคาผลผลิต ราคาปุ๋ยและสารเคมี แหล่งข่าวสารเกี่ยวกับโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวที่เกษตรกรได้รับเป็นอันดับ 1 คือ จากเจ้าหน้าที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

เกษตรกรร้อยละ 85 มีความรู้เกี่ยวกับโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว โดยเกษตรกรมีความรู้ในระดับปานกลาง อายุ จำนวนที่ดินของตนเองที่ใช้ในการปลูกข้าว พื้นที่การเช่าที่ดินในการปลูกข้าว และต้นทุนรวมในการปลูกข้าวต่อปี มีความสัมพันธ์กับความรู้ในโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สมมติฐานในการวิจัย

1. ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

1.1 เพศของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

1.2 อายุของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

1.3 ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

2.1 แรงงานในครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

2.2 พื้นที่ทำนามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

2.3 พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

2.4 พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

2.5 รายได้เปรียบเทียบมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

3. ปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

3.1 การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

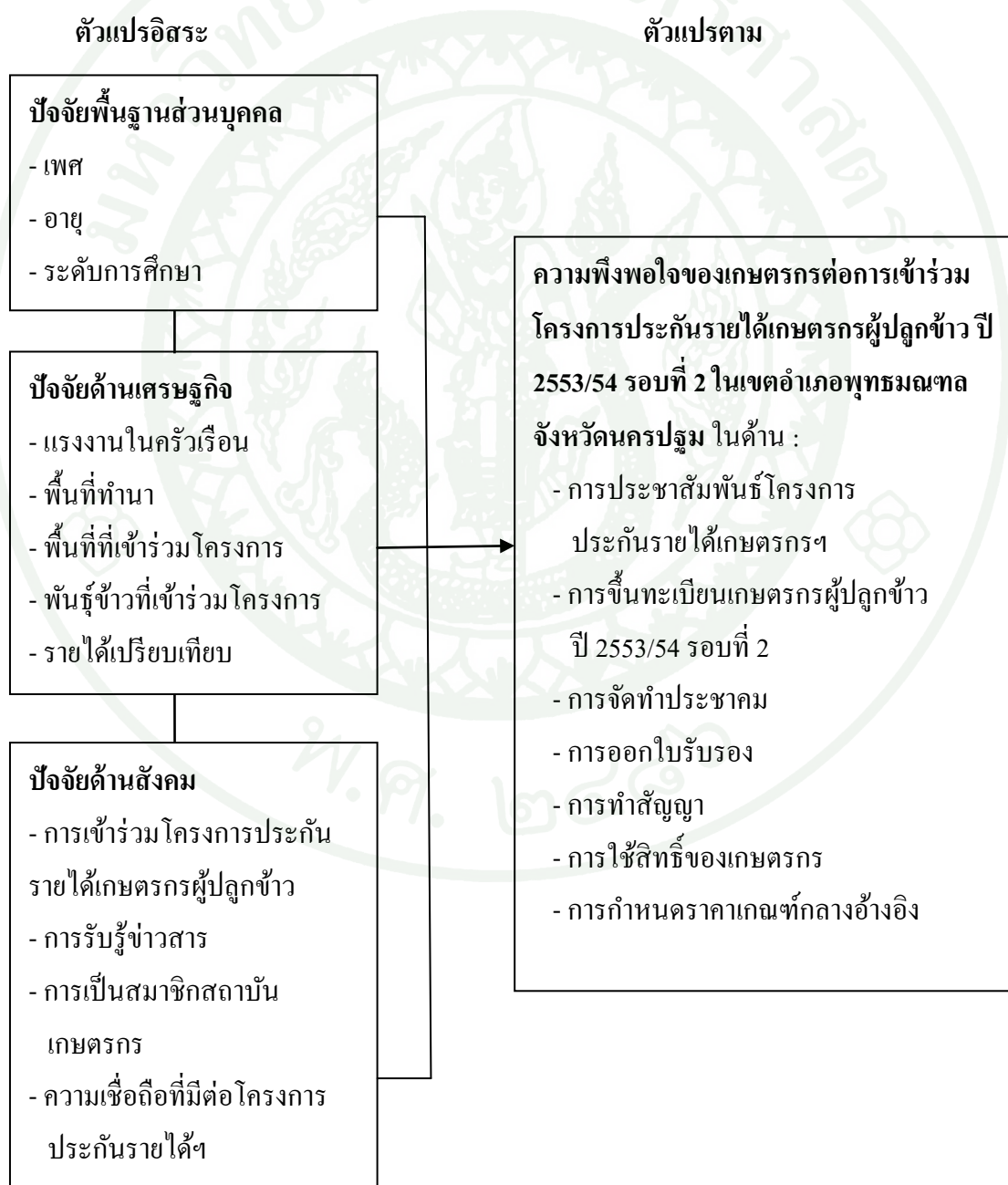
3.2 การรับรู้ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

3.3 การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

3.4 ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากตัวแปรในการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม สามารถสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามได้ดังนี้

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

ประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เกษตรกรผู้เป็นตัวแทนของครัวเรือนที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระหว่างวันที่ 4 มกราคม 2554 ถึงวันที่ 15 กันยายน 2554 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม รวมประชากรทั้งสิ้น 655 ราย

กลุ่มตัวอย่าง

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยได้จากการคำนวณจากประชากรเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐมจำนวน 655 ราย โดยใช้สูตรของ Yamane (สุรินทร์ นิยมางกูร, 2548)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างของเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ

N = จำนวนประชากร (= 655)

e = ความคลาดเคลื่อนเนื่องจากการสุ่มตัวอย่าง (= 0.05)

แทนค่าในสูตร

$$= \frac{655}{1 + 655 (0.05)^2}$$

$$= \frac{655}{2.6375} = 248.3412$$

จำนวนเกษตรกรตัวอย่างที่ทำการศึกษากับ 249 ราย

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

หลังจากได้กลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิชนิดสุ่มแบบสัดส่วน (Proportional Stratified Sampling) จากสูตร (สุรินทร์ นิยมางกูร, 2548)

$$n_i = N_i \frac{n}{N}$$

เมื่อ n_i = ตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมข้อมูล

N_i = จำนวนประชากรแต่ละตำบล

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

N = จำนวนเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ ทั้งหมด

ดังนั้นได้จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการสัมภาษณ์แต่ละตำบลดังนี้

ตารางที่ 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

ตำบล	เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ (ราย)	สัดส่วน	จำนวนตัวอย่าง (ราย)
คลองโยง	349	$349 \times 249 / 655$	133
มหาสวัสดิ์	164	$164 \times 249 / 655$	62
ศาลายา	142	$142 \times 249 / 655$	54
อำเภอพุทธมณฑล	655		249

ที่มา: กรมส่งเสริมการเกษตร (2554ก.)

จากนั้น คัดเลือกรายชื่อเกษตรกรที่ให้สัมภาษณ์จากแต่ละตำบลโดยการสุ่มแบบมีระบบ (Systematic Sampling) มีวิธีการสุ่มดังนี้ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2545)

ขั้นตอนที่ 1 กำหนดหมายเลขประจำหน่วยตามบัญชีรายชื่อของเกษตรกรผู้ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2553/54 รอบที่ 2 (Sampling frame)

ขั้นตอนที่ 2 หาช่วงของการสุ่มตัวอย่าง(k) โดยนำเอาจำนวนประชากรมาหารด้วยจำนวนกลุ่มตัวอย่าง (Sampling fraction) จากสูตร

$$\begin{aligned} k &= \frac{N}{n} \\ &= \frac{655}{249} \\ &= 2.6305 \end{aligned}$$

ดังนั้นจะได้ช่วงของการสุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 2

ขั้นตอนที่ 3 ทำการสุ่มหาตัวสุ่มเริ่มต้น (Random start) โดยนำหน่วยตัวอย่างในประชากร 2 ลำดับแรกมาสุ่มโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย ได้เลขที่ 2

ขั้นตอนที่ 4 ระบุหน่วยที่จะเป็นกลุ่มตัวอย่าง (Random interval) โดยเริ่มจากตัวสุ่มเริ่มต้น จะได้หน่วยตัวอย่างดังนี้

หน่วยตัวอย่างที่ 1 = 2

หน่วยตัวอย่างที่ 2 = 2 + 2 = 4

หน่วยตัวอย่างที่ 3 = 4 + 2 = 6

ระบุจนครบจำนวนเกษตรกรตัวอย่าง 249 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลสำหรับการศึกษาค้างนี้ เป็นแบบสัมภาษณ์ใช้สัมภาษณ์เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ประกอบด้วยคำถามปลายเปิดและคำถามปลายปิด อันมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ คือ

ตอนที่ 1 ปัจจัยพื้นฐานด้านส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

การวัดตัวแปร

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

อายุ กำหนดระดับการวัดแบบอัตราส่วน (Ratio Scale) วัดจากจำนวนปีเต็มของเกษตรกร ตั้งแต่ปีเกิดจนถึงปัจจุบัน หากมีเศษของอายุ 6 เดือนขึ้นไปให้นับเป็น 1 ปี

ระดับการศึกษา กำหนดระดับการวัดแบบเรียงลำดับ (Ordinal Scale) วัดจากระดับการศึกษาขั้นสูงสุดของเกษตรกร ได้แก่ ต่ำกว่าประถมศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา โดยแบ่งเป็น

ต่ำกว่าประถมศึกษา	คือ ไม่ได้เรียน
ประถมศึกษา	คือ ประถมศึกษาปีที่ 1-6
มัธยมศึกษา	คือ มัธยมศึกษาปีที่ 1-6 หรือเทียบเท่า

อุดมศึกษา

คือ ปริญาตรีหรือเทียบเท่า

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

แรงงานในครัวเรือน กำหนดระดับการวัดแบบอัตราส่วน (Ratio Scale) วัดจากจำนวนคนที่
เป็นสมาชิกในครัวเรือนทั้งหมดที่สามารถใช้แรงงานในการทำนาและอาศัยอยู่ในครัวเรือนติดต่อกัน
มาไม่น้อยกว่า 6 เดือน

พื้นที่ทำนา กำหนดระดับการวัดแบบอัตราส่วน (Ratio Scale) วัดจากจำนวนพื้นที่ที่ใช้ทำ
นาทั้งหมดของเกษตรกรซึ่งได้แก่ จำนวนพื้นที่ที่เป็นของตนเอง เช่าผู้อื่น รวมทั้งพื้นที่ที่เข้าไปใช้
ประโยชน์โดยไม่ต้องเช่า หน่วยเป็นไร่

พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ กำหนดระดับการวัดแบบอัตราส่วน (Ratio Scale) วัดจากพื้นที่ที่
เกษตรกรใช้ทำนาและเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ทั้งที่
เป็นพื้นที่ของตนเอง เช่าผู้อื่น รวมทั้งพื้นที่ที่เข้าไปใช้ประโยชน์โดยไม่ต้องเช่า หน่วยเป็นไร่

พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการ กำหนดระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) วัดจาก
พันธุ์ข้าวที่เกษตรกรสามารถเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/ 54 รอบที่ 2
ได้แก่ ข้าวเปลือกพันธุ์ปทุมธานี 1 ข้าวเปลือกเจ้า ข้าวเปลือกเหนียว

รายได้เปรียบเทียบ กำหนดระดับการวัดแบบอัตราส่วน (Ratio Scale) วัดจากจำนวนเงินที่
เกษตรกรได้รับจากการขายข้าวเมื่อเปรียบเทียบก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกร
ผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 หน่วยเป็นบาทต่อตัน

ปัจจัยด้านสังคม

การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว กำหนดระดับการวัดแบบ
อัตราส่วน (Ratio Scale) วัดจากจำนวนครั้งที่เกษตรกรเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกร
ผู้ปลูกข้าว ได้แก่ โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2552/53 รอบที่ 1 โครงการประกัน

รายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2552/53 รอบที่ 2 โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 1 โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

การรับรู้ข่าวสาร กำหนดระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) วัดจากแหล่งข่าวสารที่เกษตรกรได้รับเกี่ยวกับโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 จากวิทยุกระจายเสียง วิทยุชุมชน โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต หนังสือพิมพ์ แผ่นพับ การประชุมชี้แจง นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร เจ้าหน้าที่ร.ก.ส. เพื่อนบ้าน บุคคลในครัวเรือน

การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร กำหนดระดับการวัดแบบนามบัญญัติ (Nominal Scale) วัดจากจำนวนสถาบันการเกษตรที่เกษตรกรได้เข้าร่วมเป็นสมาชิก ได้แก่ สหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร กลุ่มลูกค้าร.ก.ส โดยแบ่งเป็น

เป็นสมาชิก 1 กลุ่ม คือ น้อย
เป็นสมาชิกตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป คือ มาก

ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ กำหนดระดับการวัดแบบอันดับ (Interval Scale) วัดจากระดับความไว้วางใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ เกี่ยวกับความมั่นใจในการช่วยยกระดับรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวให้เหมาะสม สร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม มุ่งให้เกษตรกรได้รับผลประโยชน์จากโครงการโดยตรงและทั่วถึง ตลอดจนประโยชน์ของการใช้นโยบายประกันรายได้ฯ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 5 ระดับ โดยให้คะแนนดังนี้

มีความไว้วางใจมากที่สุด	5	คะแนน
มีความไว้วางใจมาก	4	คะแนน
มีความไว้วางใจปานกลาง	3	คะแนน
มีความไว้วางใจน้อย	2	คะแนน
มีความไว้วางใจน้อยที่สุด	1	คะแนน

ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม กำหนดระดับการวัดแบบอันดับ (Interval Scale)

(Interval Scale) วัดจากระดับความรู้สึกของเกษตรกรต่อโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ในด้านการประชาสัมพันธ์โครงการประกันรายได้ฯ การขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 การจัดทำประชาคม การออกใบรับรอง การทำสัญญา การใช้สิทธิของเกษตรกร การกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิง กำหนดคะแนนโดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale ซึ่งมีระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ โดยให้คะแนนดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	5	คะแนน
พึงพอใจมาก	4	คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	3	คะแนน
พึงพอใจน้อย	2	คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	1	คะแนน

การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบเครื่องมือ ในการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. การตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยการตรวจสอบเอกสารจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ เกษตรจังหวัดนครปฐม เกษตรอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม จำนวน 2 ราย ทำการตรวจสอบความชัดเจนของภาษาที่ใช้ และความครอบคลุมของเนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อพิจารณาตรวจสอบก่อนนำไปเก็บข้อมูล
2. ทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ไปทำการทดสอบกับเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ราย และนำผลที่ได้จากการทดสอบมาทำการวิเคราะห์ โดยคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach ซึ่งผลการทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่นของคำถามความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ เท่ากับ 0.809 และได้ค่าความเชื่อมั่นของคำถามความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ เท่ากับ 0.895

จากนั้นนำแบบสัมภาษณ์ที่มีความเหมาะสมและสมบูรณ์ นำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำหนังสือราชการที่ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขนออกให้ส่งถึงสำนักงานเกษตรอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลของเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลของเกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 โดยวิธีการสัมภาษณ์เกษตรกรแต่ละคนด้วยตนเองจนครบตามเป้าหมาย 249 รายในช่วงเดือนสิงหาคมถึงเดือนตุลาคม 2554 แล้วจึงรวบรวมแบบสัมภาษณ์ที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บได้มาทำการวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม โดยใช้ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (means) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

2. วิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้สถิติวิเคราะห์ดังนี้

2.1 ค่าไคสแควร์ (chi-square) เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับการศึกษา พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการ การรับรู้ข่าวสาร และการเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553 /54 รอบที่ 2

2.2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โปรดักโมเมนต์ (Pearson product moment correlation coefficient) เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุ แรงงานในครัวเรือน พื้นที่ทำนา พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ รายได้เปรียบเทียบ การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

3. คำนำนักคะแนนเฉลี่ย (Weigh Mean Score: WMS)

3.1 คำนำนักคะแนนเฉลี่ยใช้วิเคราะห์ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งระดับความไว้วางใจเป็น 5 ระดับดังนี้

มีความไว้วางใจมากที่สุด	5	คะแนน
มีความไว้วางใจมาก	4	คะแนน
มีความไว้วางใจปานกลาง	3	คะแนน
มีความไว้วางใจน้อย	2	คะแนน
มีความไว้วางใจน้อยที่สุด	1	คะแนน

คำนวณหาน้ำหนักค่าคะแนนเฉลี่ยของความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 จากสูตร (สุรินทร์ นิยมางกูร, 2548)

$$WMS = \frac{5f_1 + 4f_2 + 3f_3 + 2f_4 + 1f_5}{TNR}$$

เมื่อ WMS = น้ำหนักคะแนนเฉลี่ยความไว้วางใจ

f_1 = จำนวนผู้เลือกตอบมีความไว้วางใจมากที่สุด

f_2 = จำนวนผู้เลือกตอบมีความไว้วางใจมาก

f_3 = จำนวนผู้เลือกตอบมีความไว้วางใจปานกลาง

f_4 = จำนวนผู้เลือกตอบมีความไว้วางใจน้อย

f_5 = จำนวนผู้เลือกตอบมีความไว้วางใจน้อยที่สุด

TNR = จำนวนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด

คะแนนที่นำมาแบ่งเป็นช่วงๆ เพื่อพิจารณาความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 จากสูตร (สุรินทร์ นิยมางกูร, 2548)

$$\begin{aligned}\text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}\end{aligned}$$

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

ดังนั้นผู้วิจัยสามารถแปลความหมายของความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ได้ดังนี้

- 1.00 - 1.80 คะแนน หมายถึง ระดับความไว้วางใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด
- 1.81 - 2.60 คะแนน หมายถึง ระดับความไว้วางใจอยู่ในระดับน้อย
- 2.61 - 3.40 คะแนน หมายถึง ระดับความไว้วางใจอยู่ในระดับปานกลาง
- 3.41 - 4.20 คะแนน หมายถึง ระดับความไว้วางใจอยู่ในระดับมาก
- 4.21 - 5.00 คะแนน หมายถึง ระดับความไว้วางใจอยู่ในระดับมากที่สุด

3.2 กำหนดน้ำหนักคะแนนเฉลี่ยใช้วิเคราะห์ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 5 ระดับดังนี้

มีความพึงพอใจมากที่สุด	5	คะแนน
มีความพึงพอใจมาก	4	คะแนน
มีความพึงพอใจปานกลาง	3	คะแนน
มีความพึงพอใจน้อย	2	คะแนน
มีความพึงพอใจน้อยที่สุด	1	คะแนน

คำนวณหาน้ำหนักค่าคะแนนเฉลี่ยของความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วม
โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 จากสูตร (สุรินทร์ นิยมางกูร, 2548)

$$\text{WMS} = \frac{5f_1 + 4f_2 + 3f_3 + 2f_4 + 1f_5}{\text{TNR}}$$

เมื่อ WMS = น้ำหนักคะแนนเฉลี่ยความพึงพอใจ

f_1 = จำนวนผู้เลือกตอบมีความพึงพอใจมากที่สุด

f_2 = จำนวนผู้เลือกตอบมีความพึงพอใจมาก

f_3 = จำนวนผู้เลือกตอบมีความพึงพอใจปานกลาง

f_4 = จำนวนผู้เลือกตอบมีความพึงพอใจน้อย

f_5 = จำนวนผู้เลือกตอบมีความพึงพอใจน้อยที่สุด

TNR = จำนวนผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ทั้งหมด

คะแนนที่นำมาแบ่งเป็นช่วงๆ เพื่อพิจารณาความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วม
โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 จากสูตร (สุรินทร์ นิยมางกูร, 2548)

$$\begin{aligned} \text{อันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{พิสัย}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \end{aligned}$$

$$\text{อันตรภาคชั้น} = \frac{5 - 1}{5} = 0.8$$

ดังนั้นผู้วิจัยสามารถแปลความหมายของความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วม
โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ได้ดังนี้

1.00 - 1.80 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด นั่นก็จะต้องมีการปรับปรุงโดยด่วนที่สุด

1.81 - 2.60 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย นั่นก็จะต้องมีการปรับปรุงโดยด่วน

2.61 - 3.40 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง นั่นก็จะต้องมีการปรับปรุงในส่วนที่ยังบกพร่องอยู่ในบางส่วนให้เหมาะสม

3.41 - 4.20 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก นั่นก็อยู่ในเกณฑ์ดีเป็นที่พอใจ

4.21 - 5.00 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด นั่นก็อยู่ในเกณฑ์ดีมากเป็นที่พอใจมาก สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องรักษาระดับมาตรฐานไว้หรือปรับปรุงให้ดียิ่งๆขึ้นไป

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

การวิจัยครั้งนี้ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ทั้ง 3 ตำบล ได้แก่ ตำบลคลองโยง ตำบลมหาสวัสดิ์ และตำบลศาลายา จำนวน 249 ราย แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานด้านส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานด้านส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ปัจจัยพื้นฐานด้านส่วนบุคคล

ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานด้านส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 4 มีรายละเอียดดังนี้

เพศ

เพศ พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 163 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.5 เป็นเพศหญิง จำนวน 86 ราย คิดเป็นร้อยละ 34.5

จะเห็นได้ว่า เกษตรกรส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 เป็นเพศชาย ส่วนเพศหญิงเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ประมาณครึ่งหนึ่งของเพศชาย

อายุ

อายุ พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีอายุระหว่าง 58 - 84 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมาคืออายุระหว่าง 22 - 47 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.1 และอายุระหว่าง 48 - 57 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.0 โดยเกษตรกรที่มีอายุน้อยที่สุด คือ 22 ปี อายุมากที่สุด คือ 84 ปี และอายุเฉลี่ย คือ 52.82 ปี

จะเห็นได้ว่า เกษตรกรทั้ง 3 กลุ่ม มีจำนวนเกษตรกรใกล้เคียงกัน แสดงว่าเกษตรกรมีอายุที่หลากหลาย เกษตรกรรุ่นใหม่ได้เข้ามาทำนามากขึ้น เริ่มกลับมาให้ความสำคัญของภาคการเกษตรเพิ่มมากขึ้น ส่วนอายุเฉลี่ยเป็นวัยผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นวัยที่มีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพการเกษตร มีความอดทนสูง สุขุมรอบคอบ มีศักยภาพในการทำการเกษตรให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้

ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 83.9 รองลงมาคือมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ระดับปริญญาตรี และระดับอนุปริญญา หรือปวส. คิดเป็นร้อยละ 11.2 ร้อยละ 2.8 และร้อยละ 2.1 ตามลำดับ ไม่มีเกษตรกรรายใดในกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับการศึกษา

จะเห็นได้ว่า ในพื้นที่ที่ทำการศึกษานี้เกษตรกรได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง แสดงว่าเกษตรกรในพื้นที่เห็นความสำคัญต่อการศึกษา ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถเพื่อใช้ในการประกอบอาชีพและดำเนินชีวิตให้ดีขึ้น แล้วพบว่า มีผู้สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีได้เข้ามาทำการปลูกข้าวด้วย แสดงให้เห็นว่าผู้ที่จบการศึกษาในระดับสูงเริ่มกลับมาให้ความสำคัญกับภาคการเกษตรเพิ่มมากขึ้น

ตารางที่ 4 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล

(n=249)

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	163	65.5
หญิง	86	34.5
อายุ		
22 – 47 ปี	85	34.1
48 – 57 ปี	77	31.0
58 – 84 ปี	87	34.9
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าประถมศึกษา	-	0.0
ประถมศึกษา	209	83.9
มัธยมศึกษา	28	11.2
อนุปริญญา หรือปวส.	5	2.1
ปริญญาตรี	7	2.8

หมายเหตุ: อายุน้อยที่สุด คือ 22 ปี

อายุมากที่สุด คือ 84 ปี

อายุเฉลี่ย คือ 52.82 ปี

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย แรงงานในครัวเรือน พื้นที่ทำนา พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการ รายได้เปรียบเทียบ ดังแสดงในตารางที่ 5 มีรายละเอียดดังนี้

แรงงานในครัวเรือน

แรงงานในครัวเรือน พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งมีจำนวนแรงงานในครัวเรือนที่สามารถใช้แรงงานในการทำนา 2 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมาคือ มีจำนวนแรงงานในครัวเรือน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 และมีจำนวนแรงงานในครัวเรือน 3 คนขึ้นไป ร้อยละ 22.9 โดยมีจำนวนแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 2 คน

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า สาเหตุที่เกษตรกรมีแรงงานในครัวเรือนที่สามารถใช้แรงงานในการทำนา ระหว่าง 1 - 2 คนเป็นส่วนใหญ่ก็เพราะว่าแรงงานที่ใช้เป็นแรงงานในครัวเรือนซึ่งเป็นสามีและภรรยาของแต่ละครอบครัว ส่วนบุตรนั้นหน้าที่หลักก็คือเรียนหนังสือหรือไม่ก็ประกอบอาชีพอื่น

พื้นที่ทำนา

พื้นที่ทำนา พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีพื้นที่ทำนาอยู่ระหว่าง 29.76 - 80.00 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 38.6 รองลงมามีพื้นที่ทำนาอยู่ระหว่าง 19.51 - 29.75 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 34.1 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกันและมีพื้นที่ทำนาอยู่ระหว่าง 2.00 - 19.50 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 27.3 โดยมีพื้นที่ทำนาเฉลี่ยจำนวน 25.98 ไร่

พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ

พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากมีพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการอยู่ระหว่าง 19.51 - 29.75 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 36.5 รองลงมามีพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการอยู่ระหว่าง 29.76 - 38.75 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 35.3 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกัน และมีพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการอยู่ระหว่าง 2.00 - 19.50 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 28.2 โดยมีพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการเฉลี่ยจำนวน 24.31 ไร่

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า พื้นที่ทำนาและพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ ส่วนใหญ่จะมีพื้นที่ใกล้เคียงกัน โดยเกษตรกรส่วนใหญ่จะเข้าร่วมโครงการทั้งหมด แต่เกษตรกร บางส่วนมีพื้นที่ที่เข้าโครงการน้อยกว่าพื้นที่ทำนา เนื่องจากโครงการประกันรายได้เกษตรกร ผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 มีการจำกัดปริมาณประกันที่ครัวเรือนละ 30 ตัน โดยจังหวัดนครปฐม มีผลผลิตข้าวเฉลี่ยต่อไร่ที่ 774 กิโลกรัมต่อไร่ ณ ความชื้นที่ 15 เปอร์เซ็นต์ ดังนั้นเกษตรกรจึงมีพื้นที่ ที่เข้าร่วมโครงการได้ไม่เกินประมาณ 38.75 ไร่ หรือ 38 ไร่ 3 งาน

พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการ

พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการ พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้ข้าวเปลือกเจ้า เข้าร่วมโครงการคิดเป็นร้อยละ 98.0 นอกนั้นใช้ข้าวเปลือกพันธุ์ปทุมธานี 1 เพียงร้อยละ 2.0 สำหรับ ข้าวเปลือกเหนียวไม่มีเกษตรกรรายใดใช้เข้าร่วมโครงการ

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า พันธุ์ข้าวเปลือกเจ้าที่เกษตรกรใช้เข้าร่วมโครงการมากที่สุด คือ พันธุ์พิษณุโลก 2 คิดเป็นร้อยละ 35.6 รองลงมาคือ พันธุ์กข41 คิดเป็น ร้อยละ 30.3 พันธุ์สุพรรณบุรี 1 คิดเป็นร้อยละ 17.2 พันธุ์กข31 หรือปทุมธานี 80 คิดเป็นร้อยละ 9.8 พันธุ์กข29 หรือชัยนาท 80 คิดเป็นร้อยละ 2.1 พันธุ์สุพรรณบุรี 60 คิดเป็นร้อยละ 1.64 พันธุ์สุพรรณบุรี 2 คิดเป็นร้อยละ 1.2 พันธุ์สุพรรณบุรี 3 คิดเป็นร้อยละ 1.2 และพันธุ์กข48 คิดเป็นร้อยละ 0.8 ตามลำดับ ส่วนสาเหตุที่ไม่มีเกษตรกรรายใดใช้ข้าวเปลือกเหนียวเข้าร่วมโครงการ เนื่องจากพื้นที่จังหวัดนครปฐม ไม่มีการทำนาข้าวเหนียว

รายได้เปรียบเทียบ

รายได้เปรียบเทียบ พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนมากได้รับเงินมากขึ้น หรือได้รับ เงินชดเชยหลังเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 อยู่ระหว่าง 2,067 - 2,600 บาทต่อตัน คิดเป็นร้อยละ 35.7 รองลงมา คือ มีรายได้เปรียบเทียบ 2,601 - 3,000 บาท ต่อตัน และ 1,000 - 2,066 บาทต่อตัน คิดเป็นร้อยละ 33.3 และร้อยละ 31.0 ตามลำดับ โดยมีรายได้ เปรียบเทียบเฉลี่ย 2,300 บาทต่อตัน

ตารางที่ 5 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ

(n=249)

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
แรงงานในครัวเรือน^{1/}		
1 คน	76	30.5
2 คน	116	46.6
3 คนขึ้นไป	57	22.9
พื้นที่ทำนา^{2/}		
2.00 - 19.50 ไร่	68	27.3
19.51 - 29.75 ไร่	85	34.1
29.76 - 80.00 ไร่	96	38.6
พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ^{3/}		
2.00 - 19.50 ไร่	70	28.2
19.51 - 29.75 ไร่	91	36.5
29.76 - 38.75 ไร่	88	35.3
พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการ		
ข้าวเปลือกพันธุ์ปทุมธานี 1	5	2.0
ข้าวเปลือกเจ้า	244	98.0
ข้าวเปลือกเหนียว	-	-
รายได้เปรียบเทียบ^{4/}		
1,000 - 2,066 บาทต่อต้น	77	31.0
2,067 - 2,600 บาทต่อต้น	89	35.7
2,601 - 3,000 บาทต่อต้น	83	33.3

หมายเหตุ: ^{1/}จำนวนแรงงานในครัวเรือนน้อยที่สุด 1 คน

จำนวนแรงงานในครัวเรือนมากที่สุด 6 คน

จำนวนแรงงานในครัวเรือนเฉลี่ย 2 คน S.D. = 0.9 คน

^{2/}พื้นที่ทำนายน้อยที่สุด 2 ไร่

พื้นที่ทำนามากที่สุด 80 ไร่

พื้นที่ทำนาเฉลี่ย 25.98 ไร่ S.D. = 12.08 ไร่

^{3/}พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการน้อยที่สุด 2 ไร่

พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการมากที่สุด 38.75 ไร่

พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการเฉลี่ย 24.31 ไร่ S.D. = 9.70 ไร่

^{4/}รายได้เปรียบเทียบน้อยที่สุด 1,000 บาท/ตัน

รายได้เปรียบเทียบมากที่สุด 3,000 บาท/ตัน

รายได้เปรียบเทียบเฉลี่ย 2,300 บาท /ตัน S.D. = 502.92 บาท /ตัน

ปัจจัยด้านสังคม

ปัจจัยด้านสังคม ประกอบด้วย การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว การรับรู้ข่าวสาร การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ ดังแสดงในตารางที่ 6 มีรายละเอียดดังนี้

การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว

การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวตั้งแต่เริ่มมีโครงการ คือ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.5 ได้แก่ โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2552/53 รอบที่ 1 โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2552/53 รอบที่ 2 โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 1 และโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 รองลงมาเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว จำนวน 2 ครั้ง จำนวน 1 ครั้ง และจำนวน 3 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 8.4 ร้อยละ 3.2 และร้อยละ 2.9 ตามลำดับ โดยเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวเฉลี่ย 3.71 ครั้ง

การรับรู้ข่าวสาร

การรับรู้ข่าวสาร พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโครงการประกันรายได้ฯ จากนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรหรือเกษตรตำบลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.1 รองลงมา คือผู้ใหญ่บ้านหรือกำนัน คิดเป็นร้อยละ 65.5 โทรทัศน์ คิดเป็นร้อยละ 42.6 เพื่อนบ้าน คิดเป็นร้อยละ 36.9 การประชุมชี้แจง คิดเป็นร้อยละ 27.7 วิทยุชุมชน คิดเป็นร้อยละ 22.1 วิทยุกระจายเสียง คิดเป็นร้อยละ 21.3 เจ้าหน้าที่ร.ก.ส. คิดเป็นร้อยละ 13.7 หนังสือพิมพ์ คิดเป็นร้อยละ 8.0 อื่นๆ เช่น อบต. และเกษตรหมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 3.2 แผ่นพับ คิดเป็นร้อยละ 2.8 บุคคลในครัวเรือน คิดเป็นร้อยละ 2.8 และอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 1.2 ตามลำดับ

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งรับรู้ข่าวสารอยู่ระหว่าง 1 - 2 แหล่ง คิดเป็นร้อยละ 41.8 รองลงมาคือ 3 - 4 แหล่ง และ 5 แหล่งขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 32.1 และร้อยละ 26.1 ตามลำดับโดยจำนวนแหล่งที่ได้รับรู้ข่าวสารน้อยที่สุดคือ 1 แหล่ง มากที่สุดคือ 10 แหล่ง และจำนวนแหล่งที่ได้รับรู้ข่าวสารเฉลี่ย คือ 3.38 แหล่ง

การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร

การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกจำนวน 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 69.9 และ 2 กลุ่มขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 30.1 โดยจำนวนสถาบันการเกษตรที่เกษตรกรได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกน้อยที่สุดคือ 1 กลุ่ม มากที่สุดคือ 5 กลุ่ม และจำนวนสถาบันการเกษตรที่เกษตรกรได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกเฉลี่ย คือ 1.41 กลุ่ม

จากการสัมภาษณ์เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่า เกษตรกรทุกรายเป็นกลุ่มลูกค้าร.ก.ส. คิดเป็นร้อยละ 100.0 เนื่องจากเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ จะต้องทำสัญญากับร.ก.ส. และได้รับเงินชดเชยส่วนต่างผ่านบัญชีของร.ก.ส. ซึ่งเกษตรกรที่เป็นกลุ่มลูกค้าร.ก.ส. มีทั้งที่เป็นหนี้ร.ก.ส. และไม่ได้เป็นหนี้ร.ก.ส. คิดเป็นร้อยละ 66.3 และร้อยละ 33.7ตามลำดับ สถาบันเกษตรกรที่เกษตรกรเป็นสมาชิกรองลงมา คือ กลุ่มเกษตรกร คิดเป็นร้อยละ 17.3 สหกรณ์การเกษตร คิดเป็นร้อยละ 14.5 กลุ่มแม่บ้านเกษตร คิดเป็นร้อยละ 2.0 และวิสาหกิจชุมชน คิดเป็นร้อยละ 0.4 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 ปัจจัยด้านสังคม

(n=249)		
ปัจจัยด้านสังคม	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
จำนวนครั้งการเข้าร่วมโครงการ		
ประกันรายได้^{1/}		
1 ครั้ง	8	3.2
2 ครั้ง	21	8.4
3 ครั้ง	7	2.9
4 ครั้ง	213	85.5
การรับรู้ข่าวสาร		
วิทยุกระจายเสียง	53	21.3
วิทยุชุมชน	55	22.1
โทรทัศน์	106	42.6
อินเทอร์เน็ต	3	1.2
หนังสือพิมพ์	20	8.0
แผ่นพับ	7	2.8
การประชุมชี้แจง	69	27.7
นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร (กษค.)	217	87.1
เจ้าหน้าที่ธ.ก.ส.	34	13.7
เพื่อนบ้าน	92	36.9
บุคคลในครัวเรือน	7	2.8
ผู้ใหญ่บ้าน/กำนัน	163	65.5
อื่นๆ อบต. เกษตรหมู่บ้าน	8	3.2
จำนวนแหล่งการรับรู้ข่าวสาร^{2/}		
1 – 2 แหล่ง	104	41.8
3 – 4 แหล่ง	80	32.1
5 แหล่งขึ้นไป	65	26.1

ตารางที่ 6 (ต่อ)

(n=249)

ปัจจัยด้านสังคม	จำนวน (ราย)	ร้อยละ
การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร ^{3/}		
1 กลุ่ม	174	69.9
2 กลุ่มขึ้นไป	75	30.1

หมายเหตุ: ^{1/}จำนวนครั้งการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ น้อยที่สุด 1 ครั้ง
 จำนวนครั้งการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ มากที่สุด 4 ครั้ง
 จำนวนครั้งการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ เฉลี่ย 3.71 ครั้ง S.D. = 0.76 ครั้ง

^{2/}เลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จำนวนแหล่งที่ได้รับรู้ข่าวสารน้อยที่สุด 1 แหล่ง
 จำนวนแหล่งที่ได้รับรู้ข่าวสารมากที่สุด 10 แหล่ง
 จำนวนแหล่งที่ได้รับรู้ข่าวสารเฉลี่ย 3.38 แหล่ง S.D. = 1.87 แหล่ง

^{3/}การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรน้อยที่สุด 1 กลุ่ม

การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรมากที่สุด 5 กลุ่ม

การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรเฉลี่ย 1.41 กลุ่ม S.D. = 0.70 กลุ่ม

ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ

ระดับความไว้วางใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ เกี่ยวกับความมั่นใจในการช่วยยกระดับรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวให้เหมาะสม สร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม มุ่งให้เกษตรกรได้รับผลประโยชน์จากโครงการโดยตรงและทั่วถึง ตลอดจนประโยชน์ของการใช้นโยบายประกันรายได้ฯ ดังแสดงในตารางที่ 7 ซึ่งมีระดับความไว้วางใจ 5 ระดับ คือ มีความไว้วางใจมากที่สุด มีความไว้วางใจมาก มีความไว้วางใจปานกลาง มีความไว้วางใจน้อย และมีความไว้วางใจน้อยที่สุด ซึ่งผู้วิจัยสามารถแปลความหมายของความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ได้ดังนี้

1.00 - 1.80 คะแนน หมายถึง ระดับความไว้วางใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.81 - 2.60 คะแนน หมายถึง ระดับความไว้วางใจอยู่ในระดับน้อย

2.61 - 3.40 คะแนน หมายถึง ระดับความไว้วางใจอยู่ในระดับปานกลาง

3.41 - 4.20 คะแนน หมายถึง ระดับความไว้วางใจอยู่ในระดับมาก

4.21 - 5.00 คะแนน หมายถึง ระดับความไว้วางใจอยู่ในระดับมากที่สุด

แล้วนำคะแนนของเกษตรกรทั้งหมด มาคำนวณหาค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อ ซึ่งผลการศึกษาผลปรากฏ ดังนี้

ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความไว้วางใจต่อโครงการประกันรายได้ฯ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 3.99 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความไว้วางใจต่อโครงการประกันรายได้ฯ ระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ ข้อที่ 10. เกษตรกรจะเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ ถ้ามีโครงการอีกในปีต่อไป ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.41 และข้อที่ 3. เกษตรกรวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยให้เกษตรกรรับผลประโยชน์ได้โดยตรง ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.21 นอกนั้นเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความไว้วางใจต่อโครงการประกันรายได้ฯ ระดับมาก คือ ข้อที่ 2. เกษตรกรวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยสร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพทำนา ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.04 ข้อที่ 4. เกษตรกรวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยป้องกันความเสี่ยงด้านรายได้ ไม่ขาดทุนจากการขายผลผลิต ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.03 ข้อที่ 1. เกษตรกรวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยยกระดับรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.02 ข้อที่ 5. เกษตรกรวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยให้เกษตรกรสามารถวางแผนตัดสินใจลงทุนในการทำนาได้ ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.01 ข้อที่ 6. เกษตรกรวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยแก้ไขปัญหาการค้าผลผลิตตกต่ำได้ ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 3.92 ข้อที่ 7. เกษตรกรวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาการค้าผลผลิตตกต่ำได้ ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 3.81 ข้อที่ 9. เกษตรกรวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยลดปัญหาการทุจริต และการแสวงหาผลประโยชน์จากผู้ที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนต่างๆ ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 3.72 และข้อที่ 8. เกษตรกรวางใจว่าการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยให้ได้รับเงินชดเชย แม้นิยามได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 3.69 ตามลำดับ

ตารางที่ 7 ความเชื่อถือที่มีต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54
รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

(n = 249)

ความเชื่อถือของเกษตรกร	ระดับความไว้วางใจ					WMS	S.D	ระดับ ความ ไว้วางใจ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
1. ท่านวางใจว่าโครงการประกัน รายได้จะช่วยยกระดับรายได้ของ เกษตรกรผู้ปลูกข้าว	2	13	59	79	96	4.02	0.95	มาก
2. ท่านวางใจว่าโครงการประกัน รายได้จะช่วยสร้างความมั่นคงใน การประกอบอาชีพทำนา	2	12	53	89	93	4.04	0.92	มาก
3. ท่านวางใจว่าโครงการประกัน รายได้จะช่วยทำให้เกษตรกรรับ ผลประโยชน์ได้โดยตรง	1	6	47	81	114	4.21	0.86	มาก ที่สุด
4. ท่านวางใจว่าโครงการประกัน รายได้จะช่วยป้องกันความเสี่ยง ด้านรายได้ ไม่ขาดทุนจากการขาย ผลผลิต	2	8	58	93	88	4.03	0.89	มาก
5. ท่านวางใจว่าโครงการประกัน รายได้จะช่วยทำให้เกษตรกรสามารถ วางแผนตัดสินใจลงทุนในการทำ นาได้	1	14	58	85	91	4.01	0.93	มาก
6. ท่านวางใจว่าโครงการประกัน รายได้จะช่วยแก้ไขปัญหาราคา ผลผลิตตกต่ำได้	2	14	61	98	74	3.92	0.91	มาก
7. ท่านวางใจว่าโครงการประกัน รายได้จะช่วยลดภาระค่าใช้จ่าย ของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหา ราคาผลผลิตตกต่ำได้	2	18	67	101	61	3.81	0.92	มาก

ตารางที่ 7 (ต่อ)

(n = 249)

ความเชื่อถือของเกษตรกร	ระดับความไว้วางใจ					WMS	S.D	ระดับ ความ ไว้วางใจ
	น้อย ที่สุด	น้อย	ปาน กลาง	มาก	มาก ที่สุด			
8. ท่านวางใจว่าการเข้าร่วม โครงการประกันรายได้จะช่วยให้ ได้รับเงินชดเชย แม้นิยามได้รับ ความเสียหายจากภัยธรรมชาติ	1	31	79	71	67	3.69	1.01	มาก
9. ท่านวางใจว่าโครงการประกัน รายได้จะช่วยลดปัญหาการทุจริต และการแสวงหาผลประโยชน์จาก ผู้ที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนต่างๆ	6	37	56	71	79	3.72	1.13	มาก
10. ท่านคิดว่าจะเข้าร่วมโครงการ ประกันรายได้ฯ ถ้ามีโครงการอีก ในปีต่อไป	2	7	32	54	154	4.41	0.88	มาก ที่สุด
ความเชื่อถือรวมโดยเฉลี่ย						3.99	0.65	มาก

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว
ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม ดังแสดงในตารางที่ 8 เป็นการวัดความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ ซึ่งแบ่งออกเป็น 7 ด้าน คือ ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ด้านการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ด้านการจัดทำประชาคม ด้านการออกไปรับรอง ด้านการทำสัญญา ด้านการใช้สิทธิของเกษตรกร ด้านการกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิง ซึ่งมีระดับความพึงพอใจ 5 ระดับ คือ พึงพอใจมากที่สุด พึงพอใจมาก พึงพอใจปานกลาง พึงพอใจน้อย และพึงพอใจน้อยที่สุด ซึ่งผู้วิจัยสามารถแปลความหมายของความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ได้ดังนี้

1.00 - 1.80 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด นั่นคือจะต้องมีการปรับปรุงโดยด่วนที่สุด

1.81 - 2.60 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย นั่นคือจะต้องมีการปรับปรุงโดยด่วน

2.61 - 3.40 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง นั่นคือจะต้องมีการปรับปรุงในส่วนที่ยังบกพร่องอยู่ในบางส่วนให้เหมาะสม

3.41 - 4.20 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก นั่นคืออยู่ในเกณฑ์ดีเป็นที่พอใจ

4.21 - 5.00 คะแนน หมายถึง ระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด นั่นคืออยู่ในเกณฑ์ดีมากเป็นที่พอใจมากสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องรักษาระดับมาตรฐานไว้หรือปรับปรุงให้ดียิ่งๆขึ้นไป

แล้วนำคะแนนของเกษตรกรทั้งหมด มาคำนวณหาค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อ ซึ่งผลการศึกษาผลปรากฏ ดังนี้

ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ

ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2553/54 รอบที่ 2 ในด้านการประชาสัมพันธ์โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในด้านการประชาสัมพันธ์โครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.25 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ ข้อที่ 1. สื่อที่ใช้ประชาสัมพันธ์โครงการ ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.33 และข้อที่ 3. ข้อมูลข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์ ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.24 ตามลำดับ เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจระดับมาก คือ ข้อที่ 2. ระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์ ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.18

ด้านการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในด้านการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในด้านการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.49 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจระดับมากที่สุดทุกข้อ คือ ข้อที่ 4. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรับคำร้องขึ้นทะเบียน ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.74 ข้อที่ 9. สถานที่รับขึ้นทะเบียนฯ มีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.69 ข้อที่ 8. เอกสารประกอบการขึ้นทะเบียนมีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.47 ข้อที่ 10. ระยะเวลาการขึ้นทะเบียนฯ ระหว่างวันที่ 4 ม.ค.54 ถึง 31 พ.ค.54 มีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.44 ข้อที่ 7. หลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นทะเบียนมีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.43 ข้อที่ 5. คุณสมบัติของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้มีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.42 และข้อที่ 6. พันธุ์ข้าวที่สามารถเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ มีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.22 ตามลำดับ

ด้านการจัดทำประชาคม

ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในด้านการจัดทำประชาคม พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในด้านการจัดทำประชาคม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.53 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจระดับมากที่สุดทุกข้อ คือ ข้อที่ 14. สถานที่จัดประชุมประชาคมมีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.57 ข้อที่ 13. การรับรองการขึ้นทะเบียนมีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.55 ข้อที่ 11. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบระดับตำบล ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.53 ข้อที่ 12. หลักเกณฑ์และขั้นตอนการจัดทำประชาคมมีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.51 และข้อที่ 15. ระยะเวลาการจัดทำประชาคมระหว่างวันที่ 20 ม.ค.54 ถึง 15 มิ.ย.54 มีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.50 ตามลำดับ

ด้านการออกใบรับรอง

ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในด้านการออกใบรับรอง พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในด้านการออกใบรับรอง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.50 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจระดับมากที่สุดทุกข้อ คือ ข้อที่ 18. สถานที่ออกใบรับรองมีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.61 ข้อที่ 17. การดำเนิน การแก้ไข ข้อมูลที่คลาดเคลื่อนของใบรับรองมีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.49 ข้อที่ 16. วิธีการและขั้นตอนการออกใบรับรองมีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.47 และข้อที่ 19. ระยะเวลาการออกใบรับรองระหว่างวันที่ 20 ม.ค.54 ถึง 30 มิ.ย.54 มีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.43 ตามลำดับ

ด้านการทำสัญญา

ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในด้านการทำสัญญา พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในด้านการทำสัญญาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.41 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจระดับมากที่สุดทุกข้อ คือ ข้อที่ 20. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการทำสัญญา ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.47 ข้อที่ 21. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของสัญญามีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.47 ข้อที่ 22. สถานที่ทำสัญญามีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.44 และข้อที่ 23. ระยะเวลาในการทำสัญญาระหว่างวันที่ 20 ม.ค.54 ถึง 31 ก.ค. 54 มีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.25 ตามลำดับ

ด้านการใช้สิทธิของเกษตรกร

ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในด้านการใช้สิทธิของเกษตรกร พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในด้านการใช้

สิทธิ์ของเกษตรกรโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 3.98 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ ข้อที่ 24. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการใช้สิทธิ์มีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.32 เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจระดับมาก 3 ข้อ คือ ข้อที่ 27. ระยะเวลาในการใช้สิทธิ์ระหว่างวันที่ 1 ก.พ.54 ถึง 15 ก.ย.54 มีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.13 ข้อที่ 26. ปริมาณประกันชั้นสูงมีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 3.79 ข้อที่ 25. การกำหนดราคาประกันมีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 3.67 ตามลำดับ

ด้านการกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิง

ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในด้านการกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิง พบว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในด้านการกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.09 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด 1 ข้อ คือ ข้อที่ 30. ระยะเวลาการกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงและประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิงระหว่างวันที่ 1 ก.พ.54 ถึง 15 ก.ย.54 มีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.24 เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจระดับมาก 2 ข้อ คือ ข้อที่ 29. ช่วงเวลาการใช้เกณฑ์กลางอ้างอิงมีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.13 และข้อที่ 28. การกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงมีความเหมาะสม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 3.89 ตามลำดับ

สรุปความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

สรุปภาพโดยรวมความพึงพอใจของเกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในด้านต่างๆ โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.35 และเมื่อแยกพิจารณาแต่ละด้าน ปรากฏว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจระดับมากที่สุด 5 ด้าน คือ ด้านการจัดทำประชาคม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.53 ด้านการออกใบรับรอง ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.50 ด้านการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.49 ด้านการทำสัญญา ด้วยค่า

น้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.41 และด้านการประชาสัมพันธ์โครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.25 ตามลำดับ เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจระดับมาก 2 ด้าน คือ ด้านการกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิง ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.09 และด้านการใช้สิทธิของเกษตรกร ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 3.98 ตามลำดับ

ตารางที่ 8 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

(n=249)

ความพึงพอใจของเกษตรกร	ระดับความพึงพอใจ					WMS	S.D	ระดับความพึงพอใจ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
การประชาสัมพันธ์โครงการประกันรายได้โดยเฉลี่ย						4.25	0.72	มากที่สุด
1. สื่อที่ใช้ประชาสัมพันธ์โครงการ	2	1	29	97	120	4.33	0.76	มากที่สุด
2. ระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์	1	7	37	106	98	4.18	0.81	มาก
3. ข้อมูลข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์	1	5	37	96	110	4.24	0.80	มากที่สุด
การขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2553/54 รอบที่ 2 โดยเฉลี่ย						4.49	0.48	มากที่สุด
4. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรับคำร้องขึ้นทะเบียน	-	1	6	50	192	4.74	0.52	มากที่สุด
5. คุณสมบัติของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้มีความเหมาะสม	1	3	23	86	136	4.42	0.74	มากที่สุด

ตารางที่ 8 (ต่อ)

(n=249)

ความพึงพอใจของเกษตรกร	ระดับความพึงพอใจ					WMS	S.D	ระดับความพึงพอใจ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
6. พันธุ์ข้าวที่สามารถเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ มีความเหมาะสม	2	7	35	95	110	4.22	0.85	มากที่สุด
7. หลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นทะเบียนมีความเหมาะสม	-	2	20	95	132	4.43	0.68	มากที่สุด
8. เอกสารประกอบการขึ้นทะเบียนมีความเหมาะสม	-	-	20	92	137	4.47	0.64	มากที่สุด
9. สถานที่รับขึ้นทะเบียนฯ มีความเหมาะสม	-	-	13	52	184	4.69	0.57	มากที่สุด
10. ระยะเวลาการขึ้นทะเบียนฯ ระหว่างวันที่ 4 ม.ค.54 ถึง 31 พ.ค.54 มีความเหมาะสม	1	1	21	90	136	4.44	0.70	มากที่สุด
การจัดทำประชาคมโดยเฉลี่ย						4.53	0.55	มากที่สุด
11. การปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบระดับตำบล	2	2	12	79	154	4.53	0.70	มากที่สุด
12. หลักเกณฑ์และขั้นตอนการจัดทำประชาคมมีความเหมาะสม	-	2	11	95	141	4.51	0.62	มากที่สุด
13. การรับรองการขึ้นทะเบียนมีความเหมาะสม	-	2	6	93	148	4.55	0.59	มากที่สุด
14. สถานที่จัดประชุมประชาคมมีความเหมาะสม	-	1	19	67	162	4.57	0.65	มากที่สุด

ตารางที่ 8 (ต่อ)

(n=249)

ความพึงพอใจของเกษตรกร	ระดับความพึงพอใจ					WMS	S.D	ระดับความพึงพอใจ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
15. ระยะเวลาการจัดทำ ประชาคมระหว่างวันที่ 20 ม.ค. 54 ถึง 15 มิ.ย.54 มีความ เหมาะสม	-	3	21	74	151	4.50	0.70	มากที่สุด
การออกไปรับรองโดยเฉลี่ย						4.50	0.54	มากที่สุด
16. วิธีการและขั้นตอนการ ออกไปรับรองมีความเหมาะสม	-	3	17	89	140	4.47	0.68	มากที่สุด
17. การดำเนินการแก้ไขข้อมูล ที่คลาดเคลื่อนของไปรับรองมี ความเหมาะสม	1	2	16	84	146	4.49	0.69	มากที่สุด
18. สถานที่ออกไปรับรองมี ความเหมาะสม	-	-	9	79	161	4.61	0.56	มากที่สุด
19. ระยะเวลาการออกไปรับ รองระหว่างวันที่ 20 ม.ค.54 ถึง 30 มิ.ย.54 มีความเหมาะสม	-	2	13	109	125	4.43	0.63	มากที่สุด
การทำสัญญาโดยเฉลี่ย						4.41	0.55	มากที่สุด
20. การปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการทำ สัญญา	-	1	11	106	131	4.47	0.60	มากที่สุด

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ความพึงพอใจของเกษตรกร	ระดับความพึงพอใจ					WMS	S.D	ระดับความพึงพอใจ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
21. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของสัญญามีความเหมาะสม	-	1	12	106	130	4.47	0.61	มากที่สุด
22. สถานที่ทำสัญญามีความเหมาะสม	-	4	16	95	134	4.44	0.68	มากที่สุด
23. ระยะเวลาในการทำสัญญา ระหว่างวันที่ 20 ม.ค.54 ถึง 31 ก.ค. 54 มีความเหมาะสม	-	5	36	99	109	4.25	0.77	มากที่สุด
การใช้สิทธิของเกษตรกรโดยเฉลี่ย						3.98	0.70	มาก
24. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการใช้สิทธิมีความเหมาะสม	-	-	35	99	115	4.32	0.71	มากที่สุด
25. การกำหนดราคาประกันมีความเหมาะสม	1	35	76	71	66	3.67	1.03	มาก
26. ปริมาณประกันขั้นสูงมีความเหมาะสม	2	31	64	73	79	3.79	1.05	มาก
27. ระยะเวลาในการใช้สิทธิ ระหว่างวันที่ 1 ก.พ.54 ถึง 15 ก.ย.54 มีความเหมาะสม	2	7	36	115	89	4.13	0.82	มาก
การกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงและประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิงโดยเฉลี่ย						4.09	0.77	มาก

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ความพึงพอใจของเกษตรกร	ระดับความพึงพอใจ					WMS	S.D	ระดับความพึงพอใจ
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
28. การกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงมีความเหมาะสม	3	23	61	71	91	3.89	1.04	
29. ช่วงเวลาการใช้เกณฑ์กลางอ้างอิงมีความเหมาะสม	-	6	50	98	95	4.13	0.81	มาก
30. ระยะเวลาการกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงและประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิงระหว่างวันที่ 1 ก.พ.54 ถึง 15 ก.ย.54มีความเหมาะสม	-	6	33	105	105	4.24	0.77	มากที่สุด
ความพึงพอใจรวมโดยเฉลี่ย						4.35	0.46	มากที่สุด

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ คือ ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสังคมมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

การทดสอบสมมติฐานเป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การหาความสัมพันธ์โดยใช้ค่าไคสแควร์ (chi-square)

เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ระดับการศึกษา พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการ การรับรู้ข่าวสาร และการเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ซึ่งการหาความสัมพันธ์โดยใช้ค่าไคสแควร์ปรากฏผลดังนี้

สมมติฐาน เพศของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเพศและความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในตารางที่ 9 คำนวณได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 0.273 โดยมีค่า d.f. เท่ากับ 2 และได้ค่า p-value เท่ากับ 0.872 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ผลสรุปคือ เพศของเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ พบว่า เกษตรกรชายส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 62.5 รองลงมา มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมากและระดับปานกลาง ร้อยละ 35.0 และร้อยละ 2.5 ตามลำดับ

ส่วนเกษตรกรหญิงก็มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 คล้ายคลึงกับเกษตรกรชาย กล่าวคือ เกษตรกรหญิงส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 60.5 รองลงมา มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมากและระดับปานกลาง ร้อยละ 36.0 และร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการ
ประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

เพศ	ระดับความพึงพอใจ			รวม	χ^2	p-value
	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	มากที่สุด (ร้อยละ)			
ชาย	4 (2.5)	57 (35.0)	102 (62.5)	163 (100.0)	0.273	0.872
หญิง	3 (3.5)	31 (36.0)	52 (60.5)	86 (100.0)		
รวม	7 (2.9)	88 (35.3)	154 (61.8)	249 (100.0)		

สมมติฐาน ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วม
โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษาและความพึงพอใจของเกษตรกรต่อ
การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในตารางที่ 10 คำนวณ
ได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 6.037 โดยมีค่า d.f. เท่ากับ 6 และได้ค่า p-value เท่ากับ 0.419 ซึ่งมีค่ามากกว่า
0.05 ผลสรุปคือ ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วม
โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ พบว่า เกษตรกรที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่มุ่งความ
พอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด
ร้อยละ 63.2 รองลงมาคือความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก
ร้อยละ 34.4 และที่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปาน
กลางมีเพียงร้อยละ 2.4

เกษตรกรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาครึ่งหนึ่งมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 50.0 รองลงมา มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก ร้อยละ 46.4 และที่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลางมีเพียงร้อยละ 3.6

เกษตรกรที่มีการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือปวส.ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 80.0 และมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก ร้อยละ 20.0 ส่วนเกษตรกรที่มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาหรือปริญญาตรีส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 57.1 รองลงมา มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก ร้อยละ 28.6 นอกนั้นมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลาง ร้อยละ 14.3

ตารางที่ 10 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ระดับการศึกษา	ระดับความพึงพอใจ			รวม	χ^2	p-value
	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	มากที่สุด (ร้อยละ)			
ประถมศึกษา	5 (2.4)	72 (34.4)	132 (63.2)	209 (100.0)	6.037	0.419
มัธยมศึกษา	1 (3.6)	13 (46.4)	14 (50.0)	28 (100.0)		
อนุปริญญา หรือปวส.	0 (0.0)	1 (20.0)	4 (80.0)	5 (100.0)		
อุดมศึกษา/ ปริญญาตรี	1 (14.3)	2 (28.6)	4 (57.1)	7 (100.0)		
รวม	7 (2.9)	88 (35.3)	154 (61.8)	249 (100.0)		

สมมติฐาน พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการและความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในตารางที่ 11 คำนวณได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 9.335 โดยมีค่า d.f. เท่ากับ 2 และได้ค่า p-value เท่ากับ 0.009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.01 ผลสรุปคือ พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เพราะว่าเกษตรกรสามารถเลือกพันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการได้ตามความต้องการของเกษตรกรเอง ซึ่งพันธุ์ข้าวที่สามารถเข้าร่วมโครงการ ได้แก่ ข้าวเปลือกพันธุ์ปทุมธานี 1 ข้าวเปลือกเจ้า และข้าวเปลือกเหนียว โดยพันธุ์ข้าวที่เกษตรกรเข้าร่วมโครงการมากที่สุดคือ พันธุ์ข้าวเปลือกเจ้า ซึ่งพันธุ์ข้าวเปลือกเจ้ามีพันธุ์ข้าวหลากหลายพันธุ์ที่จัดอยู่ในประเภทนี้ เช่น พันธุ์พิษณุโลก 2 พันธุ์กข41 พันธุ์สุพรรณบุรี 1 พันธุ์กข31 หรือปทุมธานี 80 พันธุ์กข29 หรือชัยนาท 80 เป็นต้น ซึ่งเป็นข้าวไม่ไวต่อช่วงแสง มีอายุประมาณ 120 วัน เป็นพันธุ์ข้าวที่หน่วยงานราชการให้การรับรอง มีปริมาณผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่สูง ด้านทนต่อโรคและแมลง มีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และเมื่อสีจะได้ข้าวสารที่มีคุณภาพไม่แตกหักง่าย จึงสร้างความพึงพอใจให้แก่เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ พบว่า เกษตรกรที่ใช้ข้าวเปลือกพันธุ์ปทุมธานี 1 เข้าร่วมโครงการทั้งหมดมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 100.0

ส่วนเกษตรกรที่ใช้ข้าวเปลือกเจ้าเข้าร่วมโครงการส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.1

รองลงมามีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก ร้อยละ 34.0 และที่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลางมีเพียงร้อยละ 2.9

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่างพันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการกับระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการ	ระดับความพึงพอใจ			รวม	χ^2	p-value
	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	มากที่สุด (ร้อยละ)			
ข้าวเปลือกพันธุ์ปทุมธานี 1	0 (0.0)	5 (100.0)	0 (0.0)	5 (100.0)	9.335	0.009
ข้าวเปลือกเจ้า	7 (2.9)	83 (34.0)	154 (63.1)	244 (100.0)		
รวม	7 (2.9)	88 (35.3)	154 (61.8)	249 (100.0)		

สมมติฐาน การรับรู้ข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารจากแหล่งข่าวสารต่างๆ และความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2553/54 รอบที่ 2 ในตารางที่ 12 ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารจากวิทยุกระจายเสียงและความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 คำนวณได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 2.149 โดยมีค่า d.f. เท่ากับ 2 และได้ค่า p-value เท่ากับ 0.341 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ผลสรุปคือ การรับรู้ข่าวสารจากวิทยุกระจายเสียงไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ พบว่า เกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มทั้งที่ได้รับรู้ข่าวสารจากวิทยุกระจายเสียง และไม่ได้ได้รับรู้ข่าวสารจากวิทยุกระจายเสียง ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการ ประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 62.2 และร้อยละ 61.7 ตามลำดับ รองลงมาเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกัน รายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก ร้อยละ 32.1 และร้อยละ 36.2 ตามลำดับ และเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มมี ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลางมีเพียงร้อยละ 5.7 และร้อยละ 2.1 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารจากวิทยุชุมชนและความพึงพอใจของ เกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 คำนวณได้ ค่าไคสแควร์เท่ากับ 1.287 โดยมีค่า d.f. เท่ากับ 2 และได้ค่า p-value เท่ากับ 0.525 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ผลสรุปคือ การรับรู้ข่าวสารจากวิทยุชุมชนไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกร ต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทาง สถิติ 0.05

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ พบว่า เกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มทั้งที่ได้รับรู้ข่าวสารจากวิทยุชุมชนและ ไม่ได้ได้รับรู้ข่าวสารจากวิทยุชุมชน ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 67.3 และร้อยละ 60.3 ตามลำดับ รองลงมาเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก ร้อยละ 29.1 และร้อยละ 37.1 ตามลำดับ และเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อการ เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลางมีเพียงร้อยละ 3.6 และร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารจากโทรทัศน์และความพึงพอใจของ เกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 คำนวณได้ ค่าไคสแควร์เท่ากับ 0.713 โดยมีค่า d.f. เท่ากับ 2 และได้ค่า p-value เท่ากับ 0.700 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ผลสรุปคือ การรับรู้ข่าวสารจากโทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อ การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทาง สถิติ 0.05

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ พบว่า เกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มทั้งได้รับรู้ข่าวสารจากโทรทัศน์และไม่ได้
 ได้รับรู้ข่าวสารจากโทรทัศน์ ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้
 เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 62.2 และร้อยละ 61.5 ตามลำดับ
 รองลงมาเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ
 ระดับมาก ร้อยละ 34.0 และร้อยละ 36.4 ตามลำดับ และเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อการ
 เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลางมีเพียงร้อยละ 3.8 และร้อยละ 2.1
 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารจากอินเทอร์เน็ตและความพึงพอใจของ
 เกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 คำนวณได้
 ค่าไคสแควร์เท่ากับ 1.328 โดยมีค่า d.f. เท่ากับ 2 และได้ค่า p-value เท่ากับ 0.515 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05
 ผลสรุปคือ การรับรู้ข่าวสารจากอินเทอร์เน็ตไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อ
 การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทาง
 สถิติ 0.05

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ พบว่า เกษตรกรที่ได้รับรู้ข่าวสารจากอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่มีความ
 พึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมาก
 ร้อยละ 66.7 นอกนั้นมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก
 ที่สุด ร้อยละ 33.3

ส่วนเกษตรกรที่ไม่ได้รับรู้ข่าวสารจากอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วม
 โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 62.2
 รองลงมามีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก ร้อยละ 35.0
 และมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลางมีเพียงร้อย
 ละ 2.8

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์และความพึงพอใจ
 ของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 คำนวณ
 ได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 23.678 โดยมีค่า d.f. เท่ากับ 2 และได้ค่า p-value เท่ากับ 0.000 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า
 0.01 ผลสรุปคือ การรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของ

เกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 เพราะว่าหนังสือพิมพ์เป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่ออกสม่ำเสมอทุกวัน การนำเสนอข้อมูลจึงรวดเร็วทันใจ เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป เกษตรกรสามารถเลือกเวลาอ่านได้ และสามารถอ่านย้อนไปย้อนมาหลายๆ ครั้งได้ สามารถเข้าถึงกลุ่มเกษตรกรเป้าหมายได้ตรงตามวัตถุประสงค์ สามารถเผยแพร่ข้อมูลได้เป็นจำนวนมาก กว้างขวาง ทำให้ประหยังบประมาณเมื่อเทียบกับสื่อประเภทอื่นๆ สามารถสร้างสรรค์แนวข้อมูลได้อย่างเต็มที่จึงสร้างความพึงพอใจให้แก่เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ พบว่า เกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มทั้งได้รับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์และไม่ได้รับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 55.0 และร้อยละ 62.4 ตามลำดับ รองลงมาเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก ร้อยละ 25.0 และร้อยละ 36.2 ตามลำดับ นอกนั้นเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลาง ร้อยละ 20.0 และร้อยละ 1.4 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารจากแผ่นพับและความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 คำนวณได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 8.662 โดยมีค่า d.f. เท่ากับ 2 และได้ค่า p-value เท่ากับ 0.013 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลสรุปคือ การรับรู้ข่าวสารจากแผ่นพับมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การรับรู้ข่าวสารจากแผ่นพับมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เพราะว่าแผ่นพับเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ที่มีขนาดเล็ก หยิบถือได้สะดวก

สามารถนำไปแจกตามสถานที่ต่างๆ ได้สะดวกเข้าถึงกลุ่มเกษตรกร สามารถให้รายละเอียดข้อมูลโครงการได้มาก ค่าใช้จ่ายในการผลิตต่ำเมื่อเทียบกับสิ่งพิมพ์อื่นๆ ลดเวลาในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลและการตอบคำถามเกี่ยวกับโครงการ ออกแบบให้มีลักษณะการพับที่น่าสนใจจะก่อให้เกิดภาพพจน์ที่ดีต่อโครงการ หรือบริการนั้นๆ อีกทั้งเกษตรกรสามารถเลือกเวลาอ่านได้ และสามารถอ่านย้อนไปย้อนมาหลายๆ ครั้งได้ จึงสร้างความพึงพอใจให้แก่เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ พบว่า เกษตรกรที่ได้รับรู้ข่าวสารจากแผ่นพับส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมาก ร้อยละ 71.4 นอกนั้นมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมากที่สุด และระดับปานกลางเท่ากัน คือ ร้อยละ 14.3

ส่วนเกษตรกรที่ไม่ได้รับรู้ข่าวสารจากแผ่นพับส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 63.2 รองลงมามีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก ร้อยละ 34.3 และมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลางมีเพียงร้อยละ 2.5

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารจากการประชุมชี้แจงและความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 คำนวณได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 1.181 โดยมีค่า d.f. เท่ากับ 2 และได้ค่า p-value เท่ากับ 0.554 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ผลสรุปคือ การรับรู้ข่าวสารจากการประชุมชี้แจงไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ พบว่า เกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มทั้งได้รับรู้ข่าวสารจากการประชุมชี้แจงและไม่ได้รับรู้ข่าวสารจากการประชุมชี้แจง ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 58.0 และร้อยละ 63.3 ตามลำดับ รองลงมาเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก ร้อยละ 37.7 และร้อยละ 34.4 ตามลำดับ และเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มมี

ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลางมีเพียงร้อยละ 4.3 และร้อยละ 2.3 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารจากนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรหรือเกษตรตำบลและความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 จำนวนได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 4.489 โดยมีค่า d.f. เท่ากับ 2 และได้ค่า p-value เท่ากับ 0.106 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ผลสรุปคือ การรับรู้ข่าวสารจากนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรหรือเกษตรตำบลไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ พบว่า เกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มทั้งได้รับรู้ข่าวสารจากนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรหรือเกษตรตำบล และไม่ได้รับรู้ข่าวสารจากนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรหรือเกษตรตำบลส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 59.4 และร้อยละ 78.1 ตามลำดับ รองลงมาเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก ร้อยละ 37.3 และร้อยละ 21.9 ตามลำดับ และเกษตรกรที่ได้รับรู้ข่าวสารจากนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรหรือเกษตรตำบลมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลางมีเพียงร้อยละ 3.3

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ช.ก.ส.และความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 จำนวนได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 6.336 โดยมีค่า d.f. เท่ากับ 2 และได้ค่า p-value เท่ากับ 0.042 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 ผลสรุปคือ การรับรู้ข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ช.ก.ส.มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การรับรู้ข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ช.ก.ส.มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เพราะว่าช.ก.ส. เป็นองค์กรที่มีการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารโครงการประกันรายได้ฯ ผ่านสื่อหลากหลายแหล่งไม่ว่าจะเป็นสื่อบุคคล สื่อสิ่งพิมพ์

สื่อวิทยุโทรทัศน์ อีกทั้งเป็นองค์กรที่ให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกร หรือสหกรณ์การเกษตร การประกอบธุรกิจอื่นอันเป็นการส่งเสริมหรือสนับสนุนการประกอบเกษตรกรรม ดำเนินงานเป็นสถาบันการเงินเพื่อการพัฒนาชนบท โดยให้ความช่วยเหลือทางการเงินหรือการบริหารจัดการแก่บุคคล กลุ่มบุคคล ผู้ประกอบการ กองทุนหมู่บ้าน หรือชุมชนรวมทั้งองค์กรที่จัดตั้งขึ้นในรูปแบบที่มีวัตถุประสงค์ในการสนับสนุนการประกอบอาชีพของเกษตรกรหรือชุมชน ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์ของเกษตรกรหรือชุมชนให้มีประสิทธิภาพทั้งในด้านการลงทุน การผลิต การแปรรูป และการตลาด เพื่อส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็งในด้านเศรษฐกิจ เพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต อีกทั้งเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ ทุกราย เป็นกลุ่มลูกค้าธ.ก.ส. เนื่องจากเกษตรกรต้องทำสัญญากับธ.ก.ส. และได้รับเงินชดเชยส่วนต่างผ่านบัญชีของธ.ก.ส. ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่ที่เป็นกลุ่มลูกค้าธ.ก.ส. เป็นลูกหนี้ธ.ก.ส. คิดเป็นร้อยละ 66.3

เมื่อพิจารณาร้อยละ พบว่า เกษตรกรที่ได้รับรู้ข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ธ.ก.ส. ครั้งหนึ่งมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 50.0 รองลงมา มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก ร้อยละ 41.2 และมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลางมีเพียงร้อยละ 8.8

ส่วนเกษตรกรที่ไม่ได้รับรู้ข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ธ.ก.ส. ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 63.7 รองลงมา มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก ร้อยละ 34.4 และมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลางมีเพียงร้อยละ 1.9

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารจากเพื่อนบ้านและความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 สามารถได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 2.543 โดยมีค่า d.f. เท่ากับ 2 และได้ค่า p-value เท่ากับ 0.280 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ผลสรุปคือ การรับรู้ข่าวสารจากเพื่อนบ้านไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เมื่อพิจารณาคำร้อยละ พบว่า เกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มทั้งได้รับรู้ข่าวสารจากเพื่อนบ้านและไม่ได้
รับรู้ข่าวสารจากเพื่อนบ้าน ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกร
ผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 55.4 และร้อยละ 65.6 ตามลำดับ รองลงมา
เกษตรกรทั้ง 2 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก
ร้อยละ 41.3 และร้อยละ 31.8 ตามลำดับ และเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วม
โครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลางมีเพียงร้อยละ 3.3 และร้อยละ 2.6 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารจากบุคคลในครัวเรือนและความพึง
พอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2
คำนวณได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 3.908 โดยมีค่า d.f. เท่ากับ 2 และได้ค่า p-value เท่ากับ 0.142 ซึ่งมีค่า
มากกว่า 0.05 ผลสรุปคือ การรับรู้ข่าวสารจากบุคคลในครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับความพึง
พอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2
ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เมื่อพิจารณาคำร้อยละ พบว่า เกษตรกรที่ได้รับรู้ข่าวสารจากบุคคลในครัวเรือนส่วนมากมี
ความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับ
มากที่สุด และระดับมากเท่ากัน คือ ร้อยละ 42.9 นอกนั้นมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการ
ประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลาง ร้อยละ 14.2

ส่วนเกษตรกรที่ไม่ได้รับรู้ข่าวสารจากบุคคลในครัวเรือนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการ
เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 62.4
รองลงมามีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก ร้อยละ 35.1
และมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลางมีเพียงร้อย
ละ 2.5

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารจากผู้ใหญ่บ้านหรือกำนัน และความพึง
พอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2
คำนวณได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 0.848 โดยมีค่า d.f. เท่ากับ 2 และได้ค่า p-value เท่ากับ 0.655 ซึ่งมีค่า
มากกว่า 0.05 ผลสรุปคือ การรับรู้ข่าวสารจากผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันไม่มีความสัมพันธ์กับความพึง

พอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ พบว่า เกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มทั้งที่ได้รับรู้ข่าวสารจากผู้ใหญ่บ้านหรือกำนันและไม่ได้รับรู้ข่าวสารจากผู้ใหญ่บ้านหรือกำนัน ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 63.8 และร้อยละ 58.1 ตามลำดับ รองลงมาเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก ร้อยละ 33.7 และร้อยละ 38.4 ตามลำดับ และเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลางมีเพียงร้อยละ 2.5 และร้อยละ 3.5 ตามลำดับ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารจากอบต. เกษตรหมู่บ้านและความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 คำนวณได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 0.244 โดยมีค่า d.f. เท่ากับ 2 และได้ค่า p-value เท่ากับ 0.885 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ผลสรุปคือ การรับรู้ข่าวสารจากอบต. เกษตรหมู่บ้านไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ พบว่า เกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มทั้งที่ได้รับรู้ข่าวสารจากอบต. เกษตรหมู่บ้านและไม่ได้รับรู้ข่าวสารจากอบต. เกษตรหมู่บ้าน ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 62.5 และร้อยละ 61.8 ตามลำดับ รองลงมาเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก ร้อยละ 37.5 และร้อยละ 35.3 ตามลำดับ และเกษตรกรที่ไม่ได้รับรู้ข่าวสารจากอบ.ต.หรือเกษตรหมู่บ้าน มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลางมีเพียงร้อยละ 2.9

ตารางที่ 12 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ข่าวสารกับระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อ
การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

การรับรู้ข่าวสาร	ระดับความพึงพอใจ			รวม	χ ²	p-value
	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	มากที่สุด (ร้อยละ)			
วิทยุกระจายเสียง						
ได้รับ	3 (5.7)	17 (32.1)	33 (62.2)	53 (100.0)	2.149	0.341
ไม่ได้รับ	4 (2.1)	71 (36.2)	121 (61.7)	196 (100.0)		
รวม	7 (2.9)	88 (35.3)	154 (61.8)	249 (100.0)		
วิทยุชุมชน						
ได้รับ	2 (3.6)	16 (29.1)	37 (67.3)	55 (100.0)	1.287	0.525
ไม่ได้รับ	5 (2.6)	72 (37.1)	117 (60.3)	194 (100.0)		
รวม	7 (2.9)	88 (35.3)	154 (61.8)	249 (100.0)		
โทรทัศน์						
ได้รับ	4 (3.8)	36 (34.0)	66 (62.2)	106 (100.0)	0.713	0.700
ไม่ได้รับ	3 (2.1)	52 (36.4)	88 (61.5)	143 (100.0)		
รวม	7 (2.9)	88 (35.3)	154 (61.8)	249 (100.0)		

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การรับรู้ข่าวสาร	ระดับความพึงพอใจ			รวม	χ^2	p-value
	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	มากที่สุด (ร้อยละ)			
อินเทอร์เน็ต						
ได้รับ	0 (0.0)	2 (66.7)	1 (33.3)	3 (100.0)	1.328	0.515
ไม่ได้รับ	7 (2.8)	86 (35.0)	153 (62.2)	246 (100.0)		
รวม	7 (2.9)	88 (35.3)	154 (61.8)	249 (100.0)		
หนังสือพิมพ์						
ได้รับ	4 (20.0)	5 (25.0)	11 (55.0)	20 (100.0)	23.678	0.000
ไม่ได้รับ	3 (1.4)	83 (36.2)	143 (62.4)	229 (100.0)		
รวม	7 (2.9)	88 (35.3)	154 (61.8)	249 (100.0)		
แผ่นพับ						
ได้รับ	1 (14.3)	5 (71.4)	1 (14.3)	7 (100.0)	8.662	0.013
ไม่ได้รับ	6 (2.5)	83 (34.3)	153 (63.2)	242 (100.0)		
รวม	7 (2.9)	88 (35.3)	154 (61.8)	249 (100.0)		

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การรับรู้ข่าวสาร	ระดับความพึงพอใจ			รวม	χ ²	p-value
	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	มากที่สุด (ร้อยละ)			
การประชุมชี้แจง						
ได้รับ	3 (4.3)	26 (37.7)	40 (58.0)	69 (100.0)	1,181	0.554
ไม่ได้รับ	4 (2.3)	62 (34.4)	114 (63.3)	180 (100.0)		
รวม	7 (2.9)	88 (35.3)	154 (61.8)	249 (100.0)		
นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร หรือเกษตรตำบล (กษต.)						
ได้รับ	7 (3.3)	81 (37.3)	129 (59.4)	217 (100.0)	4.489	0.106
ไม่ได้รับ	0 (0.0)	7 (21.9)	25 (78.1)	32 (100.0)		
รวม	7 (2.9)	88 (35.3)	154 (61.8)	249 (100.0)		
เจ้าหน้าที่ช.ก.ส.						
ได้รับ	3 (8.8)	14 (41.2)	17 (50.0)	34 (100.0)	6.336	0.042
ไม่ได้รับ	4 (1.9)	74 (34.4)	137 (63.7)	215 (100.0)		
รวม	7 (2.9)	88 (35.3)	154 (61.8)	249 (100.0)		

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การรับรู้ข่าวสาร	ระดับความพึงพอใจ			รวม	χ^2	p-value
	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	มากที่สุด (ร้อยละ)			
เพื่อนบ้าน						
ได้รับ	3 (3.3)	38 (41.3)	51 (55.4)	92 (100.0)	2.543	0.280
ไม่ได้รับ	4 (2.6)	50 (31.8)	103 (65.6)	157 (100.0)		
รวม	7 (2.9)	88 (35.3)	154 (61.8)	249 (100.0)		
บุคคลในครัวเรือน						
ได้รับ	1 (14.2)	3 (42.9)	3 (42.9)	7 (100.0)	3.908	0.142
ไม่ได้รับ	6 (2.5)	85 (35.1)	151 (62.4)	242 (100.0)		
รวม	7 (2.9)	88 (35.3)	154 (61.8)	249 (100.0)		
ผู้ใหญ่บ้าน/กำนัน						
ได้รับ	4 (2.5)	55 (33.7)	104 (63.8)	163 (100.0)	0.848	0.655
ไม่ได้รับ	3 (3.5)	33 (38.4)	50 (58.1)	86 (100.0)		
รวม	7 (2.9)	88 (35.3)	154 (61.8)	249 (100.0)		

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การรับรู้ข่าวสาร	ระดับความพึงพอใจ			รวม	χ^2	p-value
	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	มากที่สุด (ร้อยละ)			
อบต. เกษตรหมู่บ้าน						
ได้รับ	0 (0.0)	3 (37.5)	5 (62.5)	8 (100.0)	0.244	0.885
ไม่ได้รับ	7 (2.9)	85 (35.3)	149 (61.8)	241 (100.0)		
รวม	7 (2.9)	88 (35.3)	154 (61.8)	249 (100.0)		

สมมติฐาน การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรและความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในตารางที่ 13 คำนวณได้ค่าไคสแควร์เท่ากับ 0.211 โดยมีค่า d.f. เท่ากับ 2 และได้ค่า p-value เท่ากับ 0.900 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 ผลสรุปคือ การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เมื่อพิจารณาค่าร้อยละ พบว่า เกษตรกรที่เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่ม ทั้งที่เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร 1 กลุ่ม และ 2 กลุ่มขึ้นไป ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ระดับมากที่สุด ร้อยละ 60.9 และร้อยละ 64 ตามลำดับ รองลงมาเกษตรกรที่เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรทั้ง 2 กลุ่ม มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับมาก ร้อยละ 36.2 และร้อยละ 33.3 ตามลำดับ และ

เกษตรกรทั้ง 2 กลุ่มมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระดับปานกลาง มีเพียงร้อยละ 2.9 และร้อยละ 2.7 ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ความสัมพันธ์ระหว่างการเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรกับระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวปี 2553/54 รอบที่ 2

การเป็นสมาชิก สถาบันเกษตรกร	ระดับความพึงพอใจ			รวม	χ^2	p-value
	ปานกลาง (ร้อยละ)	มาก (ร้อยละ)	มากที่สุด (ร้อยละ)			
1 กลุ่ม	5 (2.9)	63 (36.2)	106 (60.9)	174 (100.0)	0.211	0.900
2 กลุ่มขึ้นไป	2 (2.7)	25 (33.3)	48 (64.0)	75 (100.0)		
รวม	7 (2.9)	88 (35.3)	154 (61.8)	249 (100.0)		

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันโปรดักโมเมนต์ (Pearson product moment correlation coefficient)

เพื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างอายุ แรงงานในครัวเรือน พื้นที่ทำนา พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ รายได้เปรียบเทียบ การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ซึ่งการหาความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันโปรดักโมเมนต์ ปรากฏผลดังตารางที่ 14 ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

สมมติฐาน อายุของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างอายุของเกษตรกรกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ ปรากฏว่า อายุของเกษตรกรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความ

พึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.297 และค่า p-value เท่ากับ 0.000 แสดงให้เห็นว่าเกษตรกรที่มีอายุมากขึ้นมีแนวโน้มว่าจะมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 มากขึ้นด้วย

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุของเกษตรกรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยเกษตรกรที่มีอายุมากขึ้นมีแนวโน้มว่าจะมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 มากขึ้นด้วย เพราะว่าเกษตรกรที่มีอายุมากได้เข้าร่วมโครงการประกันรายได้ตั้งแต่เริ่มมีโครงการ ซึ่งโครงการได้มีการปรับปรุงและพัฒนาขึ้นมาเรื่อยๆ ให้สามารถตอบสนองความต้องการของเกษตรกร และสร้างแรงจูงใจให้เกษตรกรเข้าร่วมโครงการอีก ส่วนเกษตรกรที่มีอายุน้อย หรือเกษตรกรรุ่นใหม่ได้เริ่มเข้ามาทำนา และได้เริ่มเข้าร่วมโครงการ ซึ่งถึงเห็นประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการยังมีไม่มากนัก ดังนั้นรัฐบาล หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ โครงการควรมีการคัดเลือกเกษตรกรผู้นำที่มีอายุมากและพร้อมที่จะอาสาช่วยงาน เพื่อเป็นผู้ให้ความรู้ ทำความเข้าใจ ประชาสัมพันธ์ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการแก่เกษตรกรเป้าหมาย ควรศึกษาความต้องการ และแนวทางในการจูงใจเกษตรกรที่มีอายุน้อยหรือเกษตรกรรุ่นใหม่โดยเฉพาะ เพื่อให้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรอย่างแท้จริง

สมมติฐาน แรงงานในครัวเรือนมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงงานในครัวเรือนกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ปรากฏว่า แรงงานในครัวเรือนไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.107 และค่า p-value เท่ากับ 0.091

สมมติฐาน พื้นที่ทำนามีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ที่ทำนากับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ ปรากฏว่า พื้นที่ที่ทำนาไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.038 และค่า p-value เท่ากับ 0.547

สมมติฐาน พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ ปรากฏว่า พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ -0.028 และค่า p-value เท่ากับ 0.663

สมมติฐาน รายได้เปรียบเทียบมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้เปรียบเทียบกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ ปรากฏว่า รายได้เปรียบเทียบไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.042 และค่า p-value เท่ากับ 0.510

สมมติฐาน การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ ปรากฏว่า การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญ

ทางสถิติ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.130 และค่า p-value เท่ากับ 0.040 แสดงให้เห็นว่าเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวมากขึ้น มีแนวโน้มว่าจะมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 มากขึ้นด้วย

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวมากขึ้นมีแนวโน้มว่าจะมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 มากขึ้นด้วย เพราะว่าเกษตรกรส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวตั้งแต่เริ่มมีโครงการ คือ จำนวน 4 ครั้ง ได้แก่ โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2552/53 รอบที่ 1 โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2552/53 รอบที่ 2 โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 1 และโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 และเกษตรกรส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากโครงการประกันรายได้ฯ มีการรักษาระดับมาตรฐานไว้ และมีการปรับปรุงพัฒนาโครงการให้ดียิ่งๆขึ้น ทั้งในด้านการประชาสัมพันธ์โครงการประกันรายได้ฯ ด้านการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ด้านการจัดทำประชาคม ด้านการออกไปรับรอง ด้านการทำสัญญา ด้านการใช้สิทธิ์ของเกษตรกร ด้านการกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิง ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการของเกษตรกรได้มากยิ่งขึ้น เกษตรกรส่วนใหญ่จึงเข้าร่วมโครงการในรอบเมื่อมีโครงการ

สมมติฐาน ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ ปรากฏว่า ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.572 และค่า p-value เท่ากับ 0.000 แสดงให้เห็นว่า

เกษตรกรที่มีความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ มาก มีแนวโน้มว่าจะมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 มากขึ้นด้วย

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 โดยเกษตรกรที่มีความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ มากมีแนวโน้มว่าจะมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/ 54 รอบที่ 2 มากขึ้นด้วย เพราะว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีความไว้วางใจต่อโครงการประกันรายได้ฯ อยู่ในระดับมาก ทั้งมีความประสงค์จะเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ ถ้ามีโครงการอีกในปีต่อไป โครงการช่วยให้เกษตรกรรับผลประโยชน์ได้โดยตรง ช่วยสร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพทำนา ช่วยป้องกันความเสี่ยงด้านรายได้ ไม่ขาดทุนจากการขายผลผลิต ช่วยยกระดับรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ช่วยให้เกษตรกรสามารถวางแผนตัดสินใจลงทุนในการทำนาได้ ช่วยแก้ไขปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำได้ ช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐบาลในการแก้ไข ปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำได้ ช่วยลดปัญหาการทุจริต และการแสวงหาผลประโยชน์จากผู้ที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนต่างๆ และช่วยให้ได้รับเงินชดเชย แม้นายมได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ ซึ่งสามารถตอบสนองความต้องการความคาดหวัง และเกิดแรงจูงใจในการที่จะเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ ของเกษตรกร

ตารางที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างอายุ แรงงานในครัวเรือน พื้นที่ทำนา พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ รายได้เปรียบเทียบ การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

(n=249)

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	p-value	สรุปผลการทดสอบ
อายุ	0.297**	0.000	มีความสัมพันธ์กัน
แรงงานในครัวเรือน	-0.107	0.091	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
พื้นที่ทำนา	-0.038	0.547	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ	-0.028	0.663	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
รายได้เปรียบเทียบ	0.042	0.510	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 14 (ต่อ)

(n=249)

ตัวแปรอิสระ	ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์	p-value	สรุปผลการทดสอบ
การเข้าร่วมโครงการ ประกันรายได้เกษตรกร ผู้ปลูกข้าว	0.130*	0.040	มีความสัมพันธ์กัน
ความเชื่อถือที่มีต่อ โครงการประกันรายได้	0.572**	0.000	มีความสัมพันธ์กัน

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สรุปผลทดสอบสมมติฐาน

สรุปผลทดสอบสมมติฐาน ปรากฏผลดังตารางที่ 15 ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ได้แก่ อายุของเกษตรกร ส่วนปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ได้แก่ เพศของเกษตรกร และระดับการศึกษา

2. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ได้แก่ พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการ ส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ได้แก่ แรงงานในครัวเรือน พื้นที่ทำนา พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ และรายได้เปรียบเทียบ

3. ปัจจัยด้านสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ได้แก่ การเข้าร่วมโครงการ

ประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว การรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ การรับรู้ข่าวสารจากแผ่นพับ การรับรู้ข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ร.ก.ส. และความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ ส่วนปัจจัยด้านสังคมที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารจากวิทยุกระจายเสียง การรับรู้ข่าวสารจากวิทยุชุมชน การรับรู้ข่าวสารจากโทรทัศน์ การรับรู้ข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต การรับรู้ข่าวสารจากการประชุมชี้แจง การรับรู้ข่าวสารจากนักวิชาการส่งเสริมการเกษตร การรับรู้ข่าวสารจากเพื่อนบ้าน การรับรู้ข่าวสารจากบุคคลในครัวเรือน การรับรู้ข่าวสารจากกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน การรับรู้ข่าวสารจากอบต./เกษตรหมู่บ้าน และการเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร

ตารางที่ 15 สรุปผลทดสอบสมมติฐาน

(n=249)

ปัจจัย	ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ
ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล	
เพศ	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
อายุ	มีความสัมพันธ์กัน**
ระดับการศึกษา	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	
แรงงานในครัวเรือน	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
พื้นที่ทำนา	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการ	มีความสัมพันธ์กัน**
รายได้เปรียบเทียบ	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
ปัจจัยด้านสังคม	
การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ	มีความสัมพันธ์กัน*
การรับรู้ข่าวสารจากวิทยุกระจายเสียง	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
การรับรู้ข่าวสารจากวิทยุชุมชน	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
การรับรู้ข่าวสารจากโทรทัศน์	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ปัจจัย	ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ
การรับรู้ข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
การรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์	มีความสัมพันธ์กัน**
การรับรู้ข่าวสารจากแผ่นพับ	มีความสัมพันธ์กัน*
การรับรู้ข่าวสารจากการประชุมชี้แจง	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
การรับรู้ข่าวสารจากนักวิชาการส่งเสริมการเกษตร	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
การรับรู้ข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ร.ก.ส.	มีความสัมพันธ์กัน*
การรับรู้ข่าวสารจากเพื่อนบ้าน	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
การรับรู้ข่าวสารจากบุคคลในครัวเรือน	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
การรับรู้ข่าวสารจากผู้ใหญ่บ้าน/กำนัน	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
การรับรู้ข่าวสารจากอบต. เกษตรหมู่บ้าน	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร	ไม่มีความสัมพันธ์กัน
ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ	มีความสัมพันธ์กัน**

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตอนที่ 4 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้
เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ปัญหาอุปสรรค

ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ

ไม่พบปัญหาอุปสรรค การประชาสัมพันธ์โครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ทั้งสื่อที่ใช้ประชาสัมพันธ์โครงการ ระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์ และข้อมูลข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์มีความเหมาะสมดีแล้ว

ด้านการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ไม่พบปัญหาอุปสรรค การขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ทั้งการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรับคำร้องขึ้นทะเบียน(นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรระดับตำบลหรือเกษตรตำบล) ให้บริการแก่เกษตรกรเป็นอย่างดี คุณสมบัติของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ พันธุ์ข้าวที่สามารถเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ หลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นทะเบียนมีความเหมาะสม เอกสารประกอบการขึ้นทะเบียน สถานที่รับขึ้นทะเบียนฯ ซึ่งเจ้าหน้าที่จะออกไปขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในพื้นที่ที่เป็นศูนย์กลางการเดินทางของเกษตรกร ซึ่งเกษตรกรสามารถเดินทางสะดวก เช่น ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน วัด ศาลาประชาคม เป็นต้น และระยะเวลาการขึ้นทะเบียนฯ ระหว่างวันที่ 4 ม.ค.54 ถึง 31 พ.ค.54 มีความเหมาะสมดีแล้ว แต่มีเกษตรกรจำนวน 4 ราย เสนอให้เอกสารประกอบการขึ้นทะเบียนน้อยกว่านี้ และมีเกษตรกรจำนวน 23 ราย เสนอให้ข้าวอายุสั้นสามารถเข้าร่วมโครงการได้ และมีพันธุ์ข้าวที่ครอบคลุมหลากหลายกว่านี้

ด้านการจัดทำประชาคม

ไม่พบปัญหาอุปสรรคด้านการจัดทำประชาคม ทั้งการปฏิบัติงานของคณะกรรมการตรวจสอบระดับตำบล หลักเกณฑ์และขั้นตอนการจัดทำประชาคม การรับรองการขึ้นทะเบียน สถานที่จัดประชุมประชาคม และระยะเวลาการจัดทำประชาคมระหว่างวันที่ 20 ม.ค. 54 ถึง 15 มิ.ย.54 มีความเหมาะสมดีแล้ว แต่มีเกษตรกรจำนวน 2 ราย เสนอให้จำนวนเกษตรกรในการจัดทำประชาคมน้อยกว่านี้ จะได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ และสถานที่จัดทำประชาคมร้อน

ด้านการออกใบรับรองเกษตรกร

ไม่พบปัญหาอุปสรรคด้านการออกใบรับรองเกษตรกร ทั้งวิธีการและขั้นตอนการออกใบรับรอง การดำเนินการแก้ไขข้อมูลที่คลาดเคลื่อนของใบรับรอง สถานที่ออกใบรับรอง และระยะเวลาการออกใบรับรองระหว่างวันที่ 20 ม.ค. 54 ถึง 30 มิ.ย.54 มีความเหมาะสมดีแล้ว

ด้านการทำสัญญา

ส่วนใหญ่ด้านการทำสัญญาทั้งการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการทำสัญญา หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของสัญญามีความเหมาะสม ระยะเวลาในการทำสัญญาระหว่างวันที่ 20 ม.ค. 54 ถึง 31 ก.ค. 54 มีความเหมาะสมดีแล้วไม่พบปัญหาอุปสรรคใด แต่ส่วนสถานที่ทำสัญญา มีเกษตรกรจำนวน 7 รายกล่าวว่า สถานที่ทำสัญญา คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาพุทธมณฑลมีขนาดเล็กเกินไปสำหรับการให้บริการเกษตรกรครั้งละจำนวนมากที่มาติดต่อทำสัญญา ทำให้ต้องรอทำสัญญานาน เกิดความแออัด ที่จอดรถไม่เพียงพอ หากที่จอดรถลำบาก

ด้านการใช้สิทธิของเกษตรกร

ไม่พบปัญหาอุปสรรคด้านการใช้สิทธิของเกษตรกร ทั้งหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการใช้สิทธิ การกำหนดราคาประกัน ปริมาณประกันขั้นสูง และระยะเวลาในการใช้สิทธิระหว่างวันที่ 1 ก.พ. 54 ถึง 15 ก.ย. 54 มีความเหมาะสมดีแล้ว แต่มีเกษตรกรจำนวน 70 ราย เสนอให้เพิ่มราคาประกันให้สูงกว่า 11,000 บาท/ตัน เนื่องจากค่าต้นทุนการผลิตสูงขึ้นตามไปด้วยไม่ว่าจะค่าปุ๋ย ยา น้ำมันเชื้อเพลิง ค่าเช่าที่ดิน เมล็ดพันธุ์ แต่ถ้าต้นทุนการผลิตไม่เพิ่มสูงขึ้น ราคาประกันที่ทางรัฐบาลกำหนดนั้นเกษตรกรสามารถอยู่ได้ พอมีกำไรที่จะลงทุนในการทำครั้งต่อไป อีกทั้งยังมีเงินเก็บอีกด้วย และมีเกษตรกรจำนวน 40 ราย เสนอให้เพิ่มปริมาณประกันขั้นสูงขึ้นอีกตามปริมาณข้าวที่เก็บเกี่ยวได้จริง เนื่องจากเกษตรกรได้ขึ้นทะเบียนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และได้ปฏิบัติตามทุกขั้นตอนของโครงการอย่างถูกต้องครบถ้วนแล้วสมควรได้รับสิทธิตามพื้นที่ปลูกจริง และมีเกษตรกรจำนวน 10 ราย เสนอให้มีการเพิ่มผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่รายจังหวัดให้มากกว่านี้

ด้านการกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงและประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิง

ไม่พบปัญหาอุปสรรคด้านการกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงและประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิง ทั้งการกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิง ช่วงเวลาการใช้เกณฑ์กลางอ้างอิง และระยะเวลาการกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงและประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิงระหว่างวันที่ 1 ก.พ. 54 ถึง 15 ก.ย. 54 มีความเหมาะสมดีแล้ว แต่มีเกษตรกรจำนวน 28 ราย เสนอให้ราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงมากกว่าที่ตนเองได้รับ และเสนอให้กำหนดเป็นราคาเดียวกัน เกษตรกรจะได้รับเงินชดเชยส่วนต่างเท่ากันไม่ต้องกำหนดเป็นช่วงเวลา ซึ่งปกติแล้วราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงจะประกาศใช้ทุกๆ 7 วัน มีเกษตรกร

จำนวน 4 ราย ไม่ทราบว่าการกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงนั้นมีวิธีการหรือหลักการกำหนดอย่างไร และมีเกษตรกร 1 ราย เสนอให้ติดประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิงให้ทั่วถึงกว่านี้

ข้อเสนอแนะ

ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ

จะเห็นได้ว่าสื่อที่เกษตรกรรับรู้ข่าวสารมากที่สุด คือ นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรระดับตำบลหรือเกษตรตำบล รองลงมาคือกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งมีความใกล้ชิดกับเกษตรกร แต่ควรเพิ่มคู่มือ แผ่นพับเกี่ยวกับโครงการทุกขั้นตอนอย่างเป็นระบบ เข้าใจง่าย และมีจำนวนมากพอกับความต้องการของเกษตรกร เพื่อให้ให้นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรระดับตำบลหรือเกษตรตำบล กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน นำไปแจกเกษตรกร เกษตรกรจะได้มีความรู้ความเข้าใจ และได้เตรียมตัวพร้อมก่อนเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์ ควรประชาสัมพันธ์ก่อนเริ่มโครงการอย่างน้อย 1 เดือน มีการดำเนินการประชาสัมพันธ์อย่างต่อเนื่องครอบคลุมทุกระยะของการดำเนินงานโครงการ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์ ควรมีรายละเอียดครบถ้วนทุกขั้นตอนการดำเนินงานโครงการ เข้าใจง่ายชัดเจน ไม่สร้างความสับสนให้แก่เกษตรกร ทำให้การดำเนินงานโครงการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

ด้านการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ควรมีการพิจารณาถึงจำนวนเอกสารประกอบการขึ้นทะเบียนว่ามากเกินไปหรือไม่ เอกสารใดมีความจำเป็นต้องใช้ ไม่มีความซ้ำซ้อน เพื่อความสะดวกแก่เกษตรกร ควรมีการอบรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่เกษตรกรเรื่องข้าวอายุสั้นให้มากยิ่งขึ้น เนื่องจากข้าวอายุสั้นเป็นพันธุ์ข้าวไวแสงมีอายุการเก็บเกี่ยวสั้นต่ำกว่า 100 วัน เป็นพันธุ์ข้าวที่ไม่ได้รับการรับรองจากทางราชการซึ่งเมื่อแปรสภาพจะได้ข้าวสาร คุณภาพต่ำ และมีปัญหาเรื่องการระบาดของโรคและแมลงอีกด้วย เกษตรกรจะได้ใช้ประกอบการตัดสินใจในการปลูกข้าว

ด้านการจัดทำประชาคม

ในการจัดทำประชาคมควรดูความเหมาะสมของจำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมทำประชาคม ถ้ามากเกินไปอาจแบ่งเป็นกลุ่มย่อย เนื่องจากเกษตรกรจะต้องยื่นยันรับรองข้อมูลการขึ้นทะเบียนของเกษตรกรแต่ละรายว่าได้เพาะปลูกตามชนิด และจำนวนพื้นที่ที่แท้จริง ซึ่งต้องใช้เวลานานกว่าจะครบทุกราย ในบางครั้งสถานที่จัดประชาคมอาจร้อนไปบ้างเนื่องจากเข้าไปทำในพื้นที่ อาจมีแดดที่เพิ่มเติม หรือพัดลมบริการเกษตรกร

ด้านการออกไปรับรองเกษตรกร

ไม่มีเกษตรกรเสนอข้อเสนอนะในด้านนี้

ด้านการทำสัญญา

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรควรให้บริการทำสัญญาเคลื่อนที่ หรือออกไปทำในพื้นที่ เช่น ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน วัด ศาลาประชาคม เป็นต้น จัดเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอกับจำนวนเกษตรกรที่มารับบริการ และมีการจัดทำแผนนัดเกษตรกรเป็นรายหมู่บ้าน รายตำบล เพื่อความสะดวกและเกษตรกรจะได้ไม่ต้องรอนาน

ด้านการใช้สิทธิของเกษตรกร

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีมาตรการเข้ามาควบคุมราคาปัจจัยการผลิตไม่ว่าจะเป็นปุ๋ย ยา น้ำมันเชื้อเพลิง ค่าเช่าที่ดิน เมล็ดพันธุ์ ไม่ให้มีราคาที่สูงขึ้นเกินไปหรือสูงขึ้นไปตามราคาประกัน เพราะถึงแม้ว่าจะมีการประกันรายได้ เกษตรกรก็เหลือเงินไม่มากหรือพอดีกับต้นทุนการผลิต ส่วนปริมาณประกันขั้นสูง ไม่ควรจำกัดที่ 30 ตัน/ครัวเรือน ควรพิจารณาให้เป็นรายๆ ไปตามพื้นที่ปลูกจริง เพราะเกษตรกรได้ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว มีการปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนต่างๆ มีการตรวจสอบอย่างถูกต้องแล้ว

ด้านการกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงและประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิง

มีเกษตรกรอีกจำนวนไม่น้อยที่ยังไม่ทราบหลักการหรือวิธีการกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิง ควรมีการให้ความรู้ทำความเข้าใจให้เกษตรกรทราบหลักการการกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงว่าเป็นไปตามกลไกราคาตลาด เพื่อสร้างความเข้าใจอันดีให้แก่เกษตรกร ลดการขัดแย้งที่อาจจะเกิดขึ้นได้เมื่อเกษตรกรได้เงินชดเชยส่วนต่างแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะอื่นๆ

การดำเนินงานตามโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในแต่ละขั้นตอนเป็นการดำเนินงานที่มีความต่อเนื่องกัน มีหลายหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกันไม่ว่าจะเป็นกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) กรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ผู้นำชุมชน ทุกหน่วยงานควรมีการประชุมชี้แจง ชักซ้อม ทำความเข้าใจหลักเกณฑ์ และขั้นตอนของแต่ละหน่วยงาน การดำเนินงานต่างๆ เพื่อให้เกิดความสัมพันธอันดี สามารถดำเนินงานโครงการด้วยความเรียบร้อยราบรื่น อันจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่เกษตรกร และบรรลุวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้

ควรมีการส่งเสริมความรู้ด้านต่างๆ ให้แก่เกษตรกรไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มผลผลิตต่อไร่ เศรษฐกิจพอเพียง ปศุสัตว์ ประมง เพื่อเป็นการลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ทั้งทางตรงและรายได้เสริมให้แก่เกษตรกร เพราะว่าโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ เป็นการประกันรายได้ให้เกษตรกรโดยการจ่ายเงินชดเชยส่วนต่างเท่านั้น แต่รายได้ที่แท้จริงของเกษตรกรอยู่ที่การขายข้าวให้กับพ่อค้าคนกลางหรือโรงสี ดังนั้นถ้าเกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตข้าวได้ มีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น มีอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ ก็จะทำให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวมีรายได้ที่เพิ่มมากขึ้นและเมื่อรวมกับเงินชดเชยส่วนต่างเกษตรกรก็จะมีเงินมากพอที่จะลงทุนครั้งต่อไป สามารถใช้หนี้ และมีเงินเก็บออม

ควรมีการทบทวนเรื่องเปอร์เซ็นต์ความชื้น เพราะเกษตรกรเกือบทั้งหมดเก็บเกี่ยวข้าวแล้วขายให้พ่อค้าคนกลางหรือโรงสีเลย โดยที่ไม่มีการตากข้าวเพื่อลดความชื้นเพื่อให้ได้ความชื้นที่ 15 เปอร์เซ็นต์ก่อน เนื่องจากเกษตรกรไม่มีลานตากข้าว ไม่มีพื้นที่ในการตาก เกษตรกรก็จะโดนกดราคา

โดนหักเงินค่าความขึ้น เกษตรกรไม่มีเครื่องวัดความขึ้น พ่อค้าคนกลางหรือโรงสีจะกำหนดว่าข้าวมี
ความขึ้นเท่าไรก็ได้ อยากให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเข้าไปตรวจสอบทั้งในเรื่องมาตรฐานความขึ้น
สิ่งเจือปน และราคา เพื่อไม่ให้เอาเปรียบเกษตรกรผู้ปลูกข้าวจนเกินไป

ควรมีการจัดทำแผนพัฒนาพันธุ์ข้าวของเกษตรกร การจัดทำแผนพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต
โดยใช้ข้าวพันธุ์ดี เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยเอื้อต่อการเกษตรที่ยั่งยืน การจัดทำแผนพัฒนา
เทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อให้ได้ข้าวคุณภาพดี การถ่ายทอดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตและ
การตลาดข้าว หรือกลไกการค้าเสรีแก่เกษตรกรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การจัดทำแผนยุทธศาสตร์
การค้าข้าวของไทย พัฒนาระบบเตือนภัยเกี่ยวกับการผลิต การค้าข้าว การจัดทำแผน โครงการความ
ช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกข้าว และโครงการประกันภัยพืชผลทางการเกษตร

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยพื้นฐานด้านส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 2) ศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยพื้นฐานด้านส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมกับระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม 4) ศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะอื่นๆ ของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 โดยการสัมภาษณ์เกษตรกรผู้เข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ จำนวน 249 ราย แล้วนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ ได้ผลการศึกษาดังนี้

ข้อมูลปัจจัยพื้นฐานด้านส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคั้งนี้ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 163 ราย คิดเป็นร้อยละ 65.5 มีอายุระหว่าง 58 - 84 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.9 มีการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 83.9 มีแรงงานในครัวเรือน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6 มีพื้นที่ทำนาอยู่ระหว่าง 29.76 - 80.00 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 38.6 มีพื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการอยู่ระหว่าง 19.51 - 29.75 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 36.5 ใช้ข้าวเปลือกเข้าโครงการคิดเป็นร้อยละ 98.0 มีรายได้เปรียบเทียบอยู่ระหว่าง 2,067 - 2,600 บาท ต่อต้น คิดเป็นร้อยละ 35.7 เกษตรกรส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ตั้งแต่เริ่มมีโครงการ คือ จำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 85.5 ได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโครงการประกัน

รายได้ฯ จากนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรหรือเกษตรตำบลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 87.1 เกษตรกรได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกรจำนวน 1 กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ 69.9 เกษตรกรมีความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ อยู่ในระดับมาก ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 3.99 เมื่อแยกพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่า เกษตรกรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีความไว้วางใจต่อโครงการประกันรายได้ฯ ระดับมากที่สุด 2 ข้อ คือ ข้อที่ 10. เกษตรกรจะเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ ถ้ามีโครงการอีกในปีต่อไป ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.41 และข้อที่ 3. เกษตรกรวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยให้เกษตรกรรับผลประโยชน์ได้โดยตรง ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.21 นอกนั้นเกษตรกรมีความไว้วางใจต่อโครงการประกันรายได้ฯ ระดับมาก โดยมีค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ยสูง 3 ลำดับแรก คือ ข้อที่ 2. เกษตรกรวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยสร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพทำนา ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.04 ข้อที่ 4. เกษตรกรวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยป้องกันความเสี่ยงด้านรายได้ ไม่ขาดทุนจากการขายผลผลิต ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.03 และข้อที่ 1. เกษตรกรวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยยกระดับรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.02

ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

เกษตรกรมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.35 นั่นคืออยู่ในเกณฑ์ดีมากเป็นที่พอใจมาก สมควรอย่างยิ่งที่จะต้องรักษาระดับมาตรฐานไว้ หรือปรับปรุงให้ดียิ่งๆ ขึ้นไปโดยมีความพึงพอใจในด้านต่างๆ ของการดำเนินงานดังนี้

ด้านการดำเนินงานโครงการที่มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด มี 5 ด้าน คือ ด้านการจัดทำประชาคม ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.53 ด้านการออกใบรับรอง ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.50 ด้านการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.49 ด้านการทำสัญญา ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.41 และด้านการประชาสัมพันธ์โครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.25 ตามลำดับ

ด้านการดำเนินงานโครงการที่มีระดับความพึงพอใจมาก มี 2 ด้าน คือ ด้านการกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิง ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 4.09 และด้านการใช้สิทธิของเกษตรกร ด้วยค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย 3.98 ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ได้แก่ อายุของเกษตรกร ส่วนปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ได้แก่ เพศของเกษตรกร และระดับการศึกษา

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ได้แก่ พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการ ส่วนปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ได้แก่ แรงงานในครัวเรือน พื้นที่ทำนา พื้นที่ที่เข้าร่วมโครงการ และรายได้เปรียบเทียบ

ปัจจัยด้านสังคมที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ได้แก่ การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว การรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ การรับรู้ข่าวสารจากแผ่นพับ การรับรู้ข่าวสารจากเจ้าหน้าที่ร.ก.ส. และความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ ส่วนปัจจัยด้านสังคมที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ได้แก่ การรับรู้ข่าวสารจากวิทยุกระจายเสียง การรับรู้ข่าวสารจากวิทยุชุมชน การรับรู้ข่าวสารจากโทรทัศน์ การรับรู้ข่าวสารจากอินเทอร์เน็ต การรับรู้ข่าวสารจากการประชุมชี้แจง การรับรู้ข่าวสารจากนักวิชาการส่งเสริมการเกษตร การรับรู้ข่าวสารจากเพื่อนบ้าน การรับรู้ข่าวสารจากบุคคลในครัวเรือน การรับรู้ข่าวสารจากกำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน การรับรู้ข่าวสารจาก อบต./เกษตรหมู่บ้าน และการเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร

ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของเกษตรกรที่มีต่อโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ไม่พบปัญหาและอุปสรรคประการใด แต่เกษตรกรมีข้อเสนอแนะต่อโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ดังนี้

1. เกษตรกรจำนวน 4 รายเสนอให้เอกสารประกอบการขึ้นทะเบียนน้อยกว่านี้
2. เกษตรกรจำนวน 23 รายเสนอให้ข้าวอายุต้นสามารถเข้าร่วมโครงการได้ และมีพันธุ์ข้าวที่ครอบคลุมหลากหลายกว่านี้
3. เกษตรกรจำนวน 2 รายเสนอให้จำนวนเกษตรกรในการจัดทำประชาม้น้อยกว่านี้ จะได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่ และสถานที่จัดทำประชาม้นอื่น ควรมีเต็นท์เพิ่มเติม หรือมีพัฒนาบริการเกษตรกร
4. เกษตรกรจำนวน 7 รายกล่าวว่า สถานที่ทำสัญญา คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาพุทธมณฑลมีขนาดเล็กเกินไปสำหรับการให้บริการเกษตรกรครั้งละจำนวนมากที่มาติดต่อทำสัญญา ทำให้ต้องรอต่ำสัญญานาน เกิดความแออัด ที่จอดรถไม่เพียงพอ ทำให้จอดรถลำบาก ดังนั้นควรมีบริการทำสัญญาเคลื่อนที่ หรือออกไปทำในพื้นที่ เช่น ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน วัด ศาลาประชาม เป็นต้น จัดเจ้าหน้าที่ให้เพียงพอกับจำนวนเกษตรกรที่มาใช้บริการ และมีการจัดทำแผนนัดเกษตรกรเป็นรายหมู่บ้าน เพื่อความสะดวกและเกษตรกรจะได้ไม่ต้องรอนาน
5. เกษตรกรจำนวน 70 รายเสนอให้เพิ่มราคาประกันให้สูงกว่า 11,000 บาท/ตัน เนื่องจากค่าต้นทุนการผลิตสูงขึ้นตามไปด้วยไม่ว่าจะค่าปุ๋ย ยา น้ำมันเชื้อเพลิง ค่าเช่าที่ดิน เมล็ดพันธุ์ แต่ถ้าค่าต้นทุนการผลิตไม่เพิ่มสูงขึ้น ราคาประกันที่ทางรัฐบาลกำหนดนั้นเกษตรกรสามารถอยู่ได้ พอมีกำไรที่จะลงทุนในการทำครั้งต่อไป อีกทั้งยังมีเงินเก็บอีกด้วย
6. เกษตรกรจำนวน 40 รายเสนอให้เพิ่มปริมาณประกันขั้นสูงขึ้นอีกตามปริมาณข้าวที่เก็บเกี่ยวได้จริง เนื่องจากเกษตรกรได้ขึ้นทะเบียนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด และได้ปฏิบัติตามทุกขั้นตอนของโครงการอย่างถูกต้องครบถ้วนแล้วสมควรได้รับสิทธิ์ตามพื้นที่ปลูกจริง

7. เกษตรกรจำนวน 10 รายเสนอให้มีการเพิ่มผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่รายจังหวัดให้มากกว่านี้

8. เกษตรกรจำนวน 28 รายเสนอให้ราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงมากกว่าที่ตนเองได้รับ โดยให้กำหนดเป็นราคาเดียวกันเกษตรกรจะได้รับเงินชดเชยส่วนต่างเท่ากันไม่ต้องกำหนดเป็นช่วงเวลาซึ่งปกติแล้วราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงจะประกาศใช้ทุกๆ 7 วัน

9. เกษตรกรจำนวน 4 ราย ไม่ทราบว่าข้อกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงนั้นมีวิธีการหรือหลักการกำหนดอย่างไร

10. เกษตรกร 1 รายเสนอให้ตีประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิงให้ทั่วถึงกว่านี้

11. เกษตรกรจำนวน 19 รายเสนอให้มีการทบทวนเรื่องเปอร์เซ็นต์ความชื้น เพราะเกษตรกรเกือบทั้งหมดเก็บเกี่ยวข้าวแล้วขายให้พ่อค้าคนกลางหรือโรงสีเลย โดยที่ไม่มีการตากข้าวเพื่อลดความชื้นเพื่อให้ได้ความชื้นที่ 15 เปอร์เซ็นต์ก่อน เนื่องจากเกษตรกรไม่มีลานตากข้าว ไม่มีพื้นที่ในการตาก เกษตรกรก็จะโดนกดราคาโดนหักเงินค่าความชื้น พ่อค้าคนกลางหรือโรงสีจะกำหนดว่าข้าวมีความชื้นเท่าไรก็ได้ เกษตรกรไม่มีเครื่องวัดความชื้น อยากให้หน่วยงานที่รับผิดชอบเข้าไปตรวจสอบทั้งในเรื่องมาตรฐานความชื้น สิ่งเจือปน และราคา เพื่อไม่ให้เอาเปรียบเกษตรกรผู้ปลูกข้าวจนเกินไป

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม มีข้อเสนอแนะดังนี้

1. อายุของเกษตรกร จากการศึกษาพบว่า อายุของเกษตรกรมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 แสดงให้เห็นว่าเกษตรกรที่มีอายุมากขึ้นมีแนวโน้มว่าจะมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 มากขึ้นด้วย ดังนั้นรัฐบาลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบโครงการควรมีการคัดเลือกเกษตรกรผู้นำที่มีอายุมากและพร้อมที่จะอาสา

ช่วยงาน เพื่อเป็นผู้ให้ความรู้ทำความเข้าใจ ประชาสัมพันธ์ประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการแก่เกษตรกรเป้าหมาย ควรศึกษาความต้องการ และแนวทางในการจูงใจเกษตรกรที่มีอายุน้อยหรือเกษตรกรรุ่นใหม่โดยเฉพาะ เพื่อให้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของเกษตรกรอย่างแท้จริง

2. พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการ จากการศึกษาพบว่า พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 และพันธุ์ข้าวที่เกษตรกรเข้าร่วมโครงการมากที่สุดก็คือ พันธุ์ข้าวเปลือกเจ้า เนื่องจากพันธุ์ข้าวเปลือกเจ้ามีข้าวหลายพันธุ์ที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ เช่น พันธุ์พิษณุโลก 2 พันธุ์กข41 พันธุ์สุพรรณบุรี 1 พันธุ์กข31 หรือปทุมธานี 80 พันธุ์กข29 หรือชัยนาท 80 เป็นต้น ซึ่งเป็นข้าวไม่ไวต่อช่วงแสง มีอายุประมาณ 120 วัน เป็นพันธุ์ข้าวที่หน่วยงานราชการให้การรับรอง มีปริมาณผลผลิตที่สูง ด้านทาน โรคและแมลง มีความเหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และเมื่อสีจะได้ข้าวสารที่มีคุณภาพไม่แตกหักง่าย ดังนั้นหน่วยงานที่รับผิดชอบจึงมีการส่งเสริมให้เกษตรกรปลูก ลดการปลูกข้าวอายุสั้น ควรมีการปรับปรุงพันธุ์ข้าวและเพิ่มพันธุ์ข้าวที่จัดอยู่ในพันธุ์ข้าวเปลือกเจ้าอีก เพื่อเป็นการเพิ่มทางเลือกให้แก่เกษตรกร และสร้างความพึงพอใจให้แก่เกษตรกรเพิ่มมากยิ่งขึ้น

3. การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว จากการศึกษาพบว่า การเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 และเกษตรกรส่วนใหญ่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวตั้งแต่เริ่มมีโครงการ คือ จำนวน 4 ครั้ง ได้แก่ โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2552/53 รอบที่ 1 โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2552/53 รอบที่ 2 โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 1 และโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 และเกษตรกรส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด ดังนั้นรัฐบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเล็งเห็นถึงความสำคัญในส่วนนี้ ว่าเกษตรกรส่วนใหญ่มีความพึงพอใจในโครงการอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เป็นที่พอใจมากสมควรอย่างยิ่งที่จะต้องรักษาระดับมาตรฐานไว้หรือปรับปรุงให้ดียิ่งๆขึ้นไป

4. การรับรู้ข่าวสาร จากการศึกษาพบว่า การรับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ แผ่นพับ และจากเจ้าหน้าที่ร.ก.ศ. มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 และมีเกษตรกรที่รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับโครงการ

ประกันรายได้เกษตรกรฯ จากหนังสือพิมพ์ แผ่นพับ อินเทอร์เน็ต และจากเจ้าหน้าที่ร.ก.ส. มีจำนวนที่น้อย ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการผ่านหนังสือพิมพ์ แผ่นพับ และเจ้าหน้าที่ร.ก.ส. ให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น โดยมีข้อมูลโครงการในทุกด้านอย่างเป็นระบบสามารถเข้าใจง่ายและมีจำนวนมากขึ้นให้เพียงพอกับความต้องการของเกษตรกรเป้าหมาย อีกทั้งเกษตรกรส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารจากนักวิชาการส่งเสริมการเกษตรหรือเกษตรตำบล ท่าน/ผู้ใหญ่ บ้านในจำนวนที่มากและมีความใกล้ชิดกับเกษตรกรเป็นอย่างดี จึงควรมีแผ่นพับแจกเกษตรกรด้วย เพื่อให้การดำเนินงานโครงการมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มมากยิ่งขึ้น ส่วนอินเทอร์เน็ตควรมีโครงการที่เกี่ยวกับการเพิ่มทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ในการสืบค้นข้อมูลให้แก่เกษตรกร ทำให้เกษตรกรมีความสามารถที่จะเข้าถึงแหล่งข้อมูลได้มากยิ่งขึ้น

5. ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ จากการศึกษาพบว่า ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2 และเกษตรกรส่วนใหญ่มีความไว้วางใจต่อโครงการประกันรายได้ฯ อยู่ในระดับมาก ดังนั้นรัฐบาล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับโครงการควรมีการทบทวนให้มีโครงการนี้อีก เนื่องจากเกษตรกรมีความประสงค์เข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ ถ้ามีโครงการอีกในปีต่อไป โครงการช่วยให้เกษตรกรรับผลประโยชน์ได้โดยตรง ช่วยสร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพทำนา ช่วยป้องกันความเสี่ยงด้านรายได้ ไม่ขาดทุนจากการขายผลผลิต ช่วยยกระดับรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ช่วยให้เกษตรกรสามารถวางแผนตัดสินใจลงทุนในการทำนาได้ ช่วยแก้ไขปัญหาราคาสินค้าตกต่ำได้ ช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาราคาสินค้าตกต่ำได้ ช่วยลดปัญหาการทุจริต และการแสวงหาผลประโยชน์จากผู้ที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนต่างๆ และช่วยให้ได้รับเงินชดเชย แม้ในยามได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ เพื่อให้เกิดความมั่นใจไว้วางใจ และน่าเชื่อถือยังผลให้เกิดแรงจูงใจในการที่จะเข้าร่วมโครงการของรัฐบาลในอนาคตต่อไป ซึ่งจะเกิดผลดีและเป็นประโยชน์ต่อรัฐบาล หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและกับเกษตรกร

6. การดำเนินงานตามโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรฯ ในแต่ละขั้นตอนเป็นการดำเนินงานที่มีความต่อเนื่อง และมีความเกี่ยวข้องกันหลายหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานในส่วนกลาง และหน่วยงานที่ต้องปฏิบัติในพื้นที่ทั้งจากกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) และกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ ควรมีการประชุมชี้แจงซักซ้อมความเข้าใจ การดำเนินงานต่างๆร่วมกัน เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ครอบคลุมทุกขั้นตอน เกิดความสัมพันธ์อันดี และสามารถดำเนินงานได้อย่างรวดเร็ว

ไม่ผิดพลาดอันจะเกิดประโยชน์แก่เกษตรกรอย่างแท้จริง เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโครงการที่กำหนดไว้

7. ก่อนเริ่มดำเนินงานโครงการประกันรายได้ของเกษตรกรฯ ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอน ต้องมีการเตรียมพร้อมก่อนเริ่มโครงการฯ อย่างน้อย 1 เดือน ไม่ว่าจะเป็นในส่วนของการชัดเจนของโครงการ หลักเกณฑ์ต่างๆ ในการดำเนินงาน แบบฟอร์มต่างๆ ค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินงานโครงการ การประชาสัมพันธ์ เป็นต้น เพื่อให้สามารถอำนวยความสะดวกและบริการเกษตรกรได้ทันทีที่เริ่มโครงการ ไม่สร้างความสับสนให้แก่เกษตรกร

8. ควรมีการส่งเสริมความรู้ด้านต่างๆ ให้แก่เกษตรกรไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการลดต้นทุนการผลิต การเพิ่มผลผลิตต่อไร่ เศรษฐกิจพอเพียง ปศุสัตว์ ประมง เพื่อเป็นการลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ ทั้งทางตรงและรายได้เสริมให้แก่เกษตรกร เพราะว่าโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ เป็นการประกันรายได้ให้เกษตรกรโดยการจ่ายเงินชดเชยส่วนต่างเท่านั้น แต่รายได้ที่แท้จริงของเกษตรกรอยู่ที่การขายข้าวให้กับพ่อค้าคนกลางหรือโรงสี ดังนั้นถ้าเกษตรกรสามารถลดต้นทุนการผลิตข้าวได้ มีผลผลิตต่อไร่สูงขึ้น มีอาชีพเสริมเพิ่มรายได้ ก็จะทำให้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวมีรายได้ที่เพิ่มมากขึ้น และเมื่อรวมกับเงินชดเชยส่วนต่างเกษตรกรก็จะมีเงินมากพอที่จะลงทุนครั้งต่อไป สามารถใช้หนี้ และมีเงินเก็บออม

9. ควรมีการจัดทำแผนพัฒนาพันธุ์ข้าวของเกษตรกร การจัดทำแผนพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตโดยใช้ข้าวพันธุ์ดี เทคโนโลยีการผลิตที่ทันสมัยเพื่อการเกษตรที่ยั่งยืน การจัดทำแผนพัฒนาเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยวเพื่อให้ได้ข้าวคุณภาพดี การถ่ายทอดความรู้เรื่องกระบวนการผลิตและการตลาดข้าว หรือกลไกการค้าเสรีแก่เกษตรกรและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การค้าข้าวของไทย พัฒนาระบบเตือนภัยเกี่ยวกับการผลิต การค้าข้าว การจัดทำแผนโครงการความช่วยเหลือเกษตรกรผู้ปลูกข้าว และโครงการประกันภัยพืชผลทางการเกษตร

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความต้องการของเกษตรกรระหว่างโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว และโครงการรับจำนำข้าว เพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่ตรงตามความต้องการของ

เกษตรกร ประกอบการพิจารณากำหนดแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขนโยบายให้เกิดประสิทธิภาพสูงขึ้น อันจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่เกษตรกร ผู้ที่สนใจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และประเทศต่อไป

2. ควรมีการศึกษาโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ โดยการสัมภาษณ์เกษตรกรที่ไม่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ เพื่อทราบสาเหตุของการไม่เข้าร่วมโครงการ เพื่อจะได้ปรับปรุงการดำเนินงานให้ตรงกับความต้องการที่แท้จริงของเกษตรกร

3. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวในแต่ละจังหวัด เพื่อที่จะได้ทราบถึงระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวในแต่ละจังหวัดว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพการดำเนินงานโครงการ

4. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจหลักชนิดอื่นๆ เช่น ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ มันสำปะหลัง เพื่อให้ได้ข้อมูลอันอาจจะเป็นประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายทางการเกษตรในอนาคตต่อไป

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กันยวัฒน์ ตรีสุคนธ์. 2539. การศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของผู้โดยสารไทยและผู้โดยสารต่างชาติต่อการให้บริการของสายการบินไทย: ศึกษาเฉพาะกรณีเส้นทางบินข้ามทวีป. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายและการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม, มหาวิทยาลัยเกริก.
- กุลชน ธนาพงศธร. 2530. ประโยชน์และการบริการ. พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี:มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2553. ระบบฐานข้อมูลทะเบียนเกษตรกร (Online). www.survey.doae.go.th, 23 มิถุนายน 2554.
- _____. 2554ก. ระบบขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกพืชเศรษฐกิจโครงการประกันรายได้เกษตรกร (Online). www.ecoplant.doae.go.th/, 8 พฤษภาคม 2554.
- _____. 2554ข. คู่มือการขึ้นทะเบียนผู้ปลูกข้าว ปี 2553/ 54 รอบที่ 2 ภายใต้โครงการประกันรายได้เกษตรกร ปี 2553/54. (อัดสำเนา)
- จุฑาทิพย์ ภัทราวาท และคณะ. 2547. รายงานวิจัยทางเลือกใหม่สำหรับการรับจำนำข้าวเปลือกและลำไยอบแห้ง. ศูนย์วิจัยเศรษฐศาสตร์ประยุกต์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ฉัตรมงคล ปะมะโต. 2548. แนวทางการปรับปรุงกระบวนการรับจำนำข้าวเปลือกผ่านสหกรณ์การเกษตรในเขตภาคกลางของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ชนิดา สายะตานันท์. 2543. ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรของเกษตรกรในเขตจอมทองกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาส่งเสริมการเกษตร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชูวงศ์ ฉายะบุตร. 2536. การบริหารแบบครบวงจรแนวทางการให้บริการเชิงรุกของกรมการปกครอง. กรุงเทพมหานคร: กรมการปกครอง.

ชูศักดิ์ จันทรพรศิริ. 2553. “ผลสำรวจโครงการประกันรายได้เกษตรกร.” วารสารแม่โจ้ปริทัศน์ 11 (3): 54-57.

ชนะศักดิ์ โยเซฟ. 2549. ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อโครงการชลประทานระบบท่อส่งน้ำบ้านกุดแคน ตำบลโนนทอง อำเภอนองเรือ จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร. 2554. คำชี้แจงธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเรื่องวิธีปฏิบัติการดำเนินงานโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปีการผลิต 2553/54 รอบที่ 2. (อัดสำเนา)

ธีรเชษฐ์ เต่าคำ. 2550. ความพึงพอใจของเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อต่อการปฏิบัติงานของพนักงานผสมเทียม จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาส่งเสริมการเกษตร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

เบญจางค์ พุทธอัญชลี. 2543. วิเคราะห์มาตรการโครงการรับจำนำข้าวของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ประภัศร สมบัติศรี. 2549. ความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการส่งเสริมการปลูกยางพาราในจังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาส่งเสริมการเกษตร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประสาน พูลเวช. 2550. การศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรที่มีต่อโครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปรังในพื้นที่จังหวัดปทุมธานี ปี 2548. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์, มหาวิทยาลัยแม่โจ้.

ปราณี รามสูตร. 2542. **จิตวิทยาทั่วไป**. กรุงเทพมหานคร: สถาบันราชภัฏธนบุรี.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2535. **จิตวิทยาอุตสาหกรรม**. กรุงเทพมหานคร: สหมติรออฟเซต.

ภูมราช หล่อเหลี่ยม. 2554. **ความรู้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าวต่อโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าวในตำบลระเมธัง อำเภोधักทอง จังหวัดอ่างทอง**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, สาขาส่งเสริมการเกษตร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ศักดิ์ จิรไพโรจน์. 2546. **การประเมินผลความพึงพอใจหลังการฝึกของเกษตรกรผู้เข้ารับการฝึกอบรมโครงการจัดการผลิตข้าวตามแนวทางโรงเรียนเกษตรกรในพระราชดำริ ในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี**. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, สาขาส่งเสริมการเกษตร, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ศิริชัย กาญจนวาสี. 2545. **สถิติประยุกต์สำหรับการวิจัย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์. 2539. **การบริหารเชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพมหานคร: คู่แข่งบุ๊กส์.

สำนักงานจังหวัดนครปฐม. 2554. **ข้อมูลทั่วไปจังหวัดนครปฐม (Online)**. <http://123.242.156.6/nakon/>, 19 พฤษภาคม 2554.

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 2552. **การประกันรายได้ขั้นต่ำสินค้าเกษตร (Online)**. www2.oae.go.th/mis/Forecast/02_journal/price-%20insure.pdf, 12 เมษายน 2554.

_____. 2554. **สถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้ม ปี 2554 (Online)**. www.oae.go.th/download/document_tendency/trend54.pdf, 19 พฤษภาคม 2554.

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอพุทธมณฑล. 2551. **ประวัติอำเภอพุทธมณฑล (Online)**. <http://nptho.moph.go.th/puttamonton/history.php>, 18 พฤษภาคม 2554.

สุรินทร์ นิยมางกูร. 2548. สถิติวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุวรรณ นิ่มเจริญสุข. 2543. ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวในโครงการปรับปรุงประสิทธิภาพและคุณภาพผลิตผลทางการเกษตรของสถาบันเกษตรกร จังหวัดอ่างทอง. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาส่งเสริมการเกษตร, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สมยศ นาวิการ. 2536. การบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ดอกหญ้า.

หลุย จำปาเทศ. 2533. จิตวิทยาการจูงใจ. กรุงเทพมหานคร: บริษัทสามัคคีสาส์น จำกัด.

อำนวย แสงสว่าง. 2536. จิตวิทยาอุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ.

แบบสัมภาษณ์

ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว
ปี 2553/2554 รอบที่ 2 ในเขตอำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม

ตำบล.....วันที่สัมภาษณ์.....ฉบับที่.....

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานด้านส่วนบุคคล ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคมของเกษตรกรที่เข้าร่วม
โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

1. เพศ

- () ชาย
() หญิง

2. อายุปี (6 เดือนขึ้นไปคิดเป็น 1 ปี)

3. ระดับการศึกษา

- () ต่ำกว่าประถมศึกษา
() ประถมศึกษา
() มัธยมศึกษา
() อุดมศึกษา
() อื่นๆ (ระบุ)

4. แรงงานในครัวเรือนจำนวน.....คน

5. พื้นที่ทำนาทั้งหมด.....ไร่

- พื้นที่ของตนเอง.....ไร่
พื้นที่เช่า.....ไร่
พื้นที่ที่เข้าไปใช้ประโยชน์โดยไม่ต้องเช่า.....ไร่
อื่นๆ (ระบุ)

6. พื้นที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ.....ไร่
 พื้นที่ของตนเอง.....ไร่
 พื้นที่เช่า.....ไร่
 พื้นที่ที่เข้าไปใช้ประโยชน์โดยไม่ต้องเช่า.....ไร่
 อื่นๆ (ระบุ)ไร่
7. พันธุ์ข้าวที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
 () ข้าวเปลือกพันธุ์ปทุมธานี 1
 () ข้าวเปลือกเจ้า
 () ข้าวเปลือกเหนียว
8. รายได้เปรียบเทียบ
 8.1 รายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการขายข้าวก่อนการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ
บาทต่อตัน
 8.2 รายได้ที่เกษตรกรได้รับจากการขายข้าวหลังการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ
บาทต่อตัน
9. ท่านเคยเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
 () โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2552/53 รอบที่ 1
 () โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2552/53 รอบที่ 2
 () โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 1
 () โครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2
10. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของโครงการประกันรายได้ฯ (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)
 () วิทยุกระจายเสียง
 () วิทยุชุมชน
 () โทรทัศน์
 () อินเทอร์เน็ต
 () หนังสือพิมพ์

- () แผ่นพับ
- () การประชุมชี้แจง
- () นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร (เกษตรตำบล)
- () เจ้าหน้าที่ ธ.ก.ส.
- () เพื่อนบ้าน
- () บุคคลในครัวเรือน
- () อื่นๆ (ระบุ)

11. การเป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร (เลือกตอบได้มากกว่า 1 คำตอบ)

- () ไม่ได้เป็นสมาชิกสถาบันเกษตรกร
- () สหกรณ์การเกษตร
- () กลุ่มเกษตรกร
- () กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
- () กลุ่มลูกค้าธ.ก.ส.
- () อื่นๆ (ระบุ)

12. ความเชื่อถือที่มีต่อโครงการประกันรายได้ฯ

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างในแต่ละหัวข้อตามความคิดเห็นของท่าน

ประเด็น	ระดับความไว้วางใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
1. ท่านวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยยกระดับรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว					
2. ท่านวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยสร้างความมั่นคงในการประกอบอาชีพทำนา					
3. ท่านวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยให้เกษตรกรรับ					

ประเด็น	ระดับความไว้วางใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ผลประโยชน์ได้โดยตรง					
4. ท่านวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยป้องกันความเสี่ยงด้านรายได้ ไม่ขาดทุนจากการขายผลผลิต					
5. ท่านวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยให้เกษตรกรสามารถวางแผนตัดสินใจลงทุนในการทำนาได้					
6. ท่านวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยแก้ไขปัญหาราคาผลผลิตตกต่ำได้					
7. ท่านวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาาราคาผลผลิตตกต่ำได้					
8. ท่านวางใจว่าการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยให้ได้รับเงินชดเชย แม้นิยามได้รับความเสียหายจากภัยธรรมชาติ					
9. ท่านวางใจว่าโครงการประกันรายได้ฯ จะช่วยลดปัญหาการทุจริตและการแสวงหาผลประโยชน์จากผู้ที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนต่างๆ					
10. ท่านคิดว่าจะเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ ถ้ามีโครงการอีกในปีต่อไป					

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความทางด้านซ้ายมือแล้วระบุระดับความพึงพอใจของท่านต่อการเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ โดยการทำเครื่องหมาย✓ ลงในช่องว่างด้านขวามือ

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
การประชาสัมพันธ์โครงการประกันรายได้ฯ					
1. สื่อที่ใช้ประชาสัมพันธ์โครงการ					
2. ระยะเวลาในการประชาสัมพันธ์					
3. ข้อมูลข่าวสารที่ประชาสัมพันธ์					
การขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2					
4. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรับคำร้องขึ้นทะเบียน					
5. คุณสมบัติของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการประกันรายได้มีความเหมาะสม					
6. พันธุ์ข้าวที่สามารถเข้าร่วมโครงการประกันรายได้ฯ มีความเหมาะสม					
7. หลักเกณฑ์และวิธีการขึ้นทะเบียนมีความเหมาะสม					
8. เอกสารประกอบการขึ้นทะเบียนมีความเหมาะสม					
9. สถานที่รับขึ้นทะเบียนฯ มีความเหมาะสม					

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
10. ระยะเวลาการขึ้นทะเบียนฯ ระหว่างวันที่ 4 ม.ค.54 ถึง 31 พ.ค. 54 มีความเหมาะสม					
การจัดทำประชาคม 11. การปฏิบัติงานของ คณะกรรมการตรวจสอบระดับ ตำบล					
12. หลักเกณฑ์และขั้นตอนการ จัดทำประชาคมมีความเหมาะสม					
13. การรับรองการขึ้นทะเบียนมี ความเหมาะสม					
14. สถานที่จัดประชุมประชาคมมี ความเหมาะสม					
15. ระยะเวลาการจัดทำประชาคม ระหว่างวันที่ 20 ม.ค.54 ถึง 15 มิ.ย. 54 มีความเหมาะสม					
การออกใบรับรอง 16. วิธีการและขั้นตอนการออก ใบรับรองมีความเหมาะสม					
17. การดำเนินการแก้ไขข้อมูลที่ คลาดเคลื่อนของใบรับรองมีความ เหมาะสม					
18. สถานที่ออกใบรับรองมีความ เหมาะสม					
19. ระยะเวลาการออกใบรับรอง ระหว่างวันที่ 20 ม.ค.54 ถึง 30 มิ.ย. 54มีความเหมาะสม					

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
การทำสัญญา					
20. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบการทำสัญญา					
21. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของสัญญามีความเหมาะสม					
22. สถานที่ในการทำสัญญามีความเหมาะสม					
23. ระยะเวลาในการทำสัญญา ระหว่างวันที่ 20 ม.ค.54 ถึง 31 ก.ค. 54มีความเหมาะสม					
การใช้สิทธิของเกษตรกร					
24. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขของการใช้สิทธิมีความเหมาะสม					
25. การกำหนดราคาประกันมีความเหมาะสม					
26. ปริมาณประกันขั้นสูงมีความเหมาะสม					
27. ระยะเวลาในการใช้สิทธิ ระหว่างวันที่ 1 ก.พ.54 ถึง 15 ก.ย. 54 มีความเหมาะสม					
การกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิง และประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิง					
28. การกำหนดเกณฑ์กลางอ้างอิงมีความเหมาะสม					

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
29. ช่วงเวลาการใช้เกณฑ์กลาง อ้างอิงมีความเหมาะสม					
30. ระยะเวลาการกำหนดเกณฑ์ กลางอ้างอิงและประกาศเกณฑ์ กลางอ้างอิงระหว่างวันที่ 1 ก.พ.54 ถึง 15 ก.ย.54มีความเหมาะสม					

ตอนที่ 3 ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะอื่นๆ ของเกษตรกรที่มีต่อ โครงการประกันรายได้
เกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

ปัญหาอุปสรรค

1. ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ

.....

.....

.....

2. ด้านการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

.....

.....

.....

3. การจัดทำประชาคม

.....

.....

.....

4. การออกใบรับรองเกษตรกร

.....

.....

.....

5. การทำสัญญา

.....

.....

.....

6. การใช้สิทธิของเกษตรกร

.....

.....

.....

7. การกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงและประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิง

.....

.....

.....

8. ข้อเสนอแนะอื่นๆ (โปรดระบุ)

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านการประชาสัมพันธ์โครงการประกันรายได้เกษตรกรฯ

.....

.....

.....

2. ด้านการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี 2553/54 รอบที่ 2

.....

.....

.....

3. การจัดทำประชาม

.....

.....

.....

4. การออกใบรับรองเกษตรกร

.....

.....

.....

5. การทำสัญญา

.....

.....

.....

6. การใช้สิทธิ์ของเกษตรกร

.....

.....

.....

7. การกำหนดราคาเกณฑ์กลางอ้างอิงและประกาศเกณฑ์กลางอ้างอิง

.....

.....

.....

8. ข้อเสนอแนะอื่นๆ (โปรดระบุ)

.....

.....

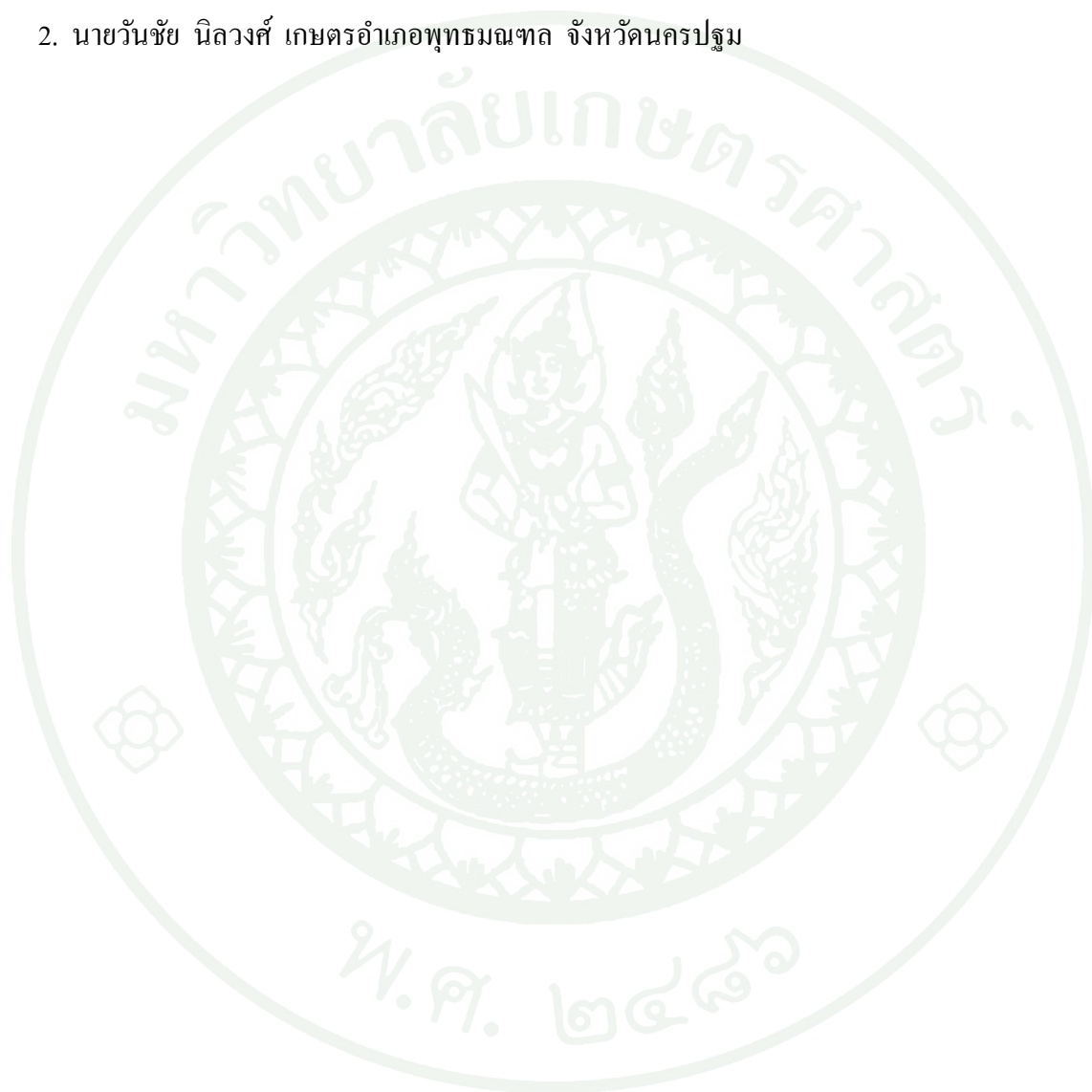
.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาให้ข้อมูล

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. นางศิริมา เพ็ญทรัพย์ เกษตรจังหวัดนครปฐม
2. นายวันชัย นิลวงศ์ เกษตรอำเภอกุสุมาลย์ จังหวัดนครปฐม

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ - นามสกุล

นางสาวเชาวนี โคมแก้ว

วัน เดือน ปี ที่เกิด

วันที่ 19 เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2526

สถานที่เกิด

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประวัติการศึกษา

วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ศึกษาศาสตร์ - เกษตร)

เกียรตินิยมอันดับสอง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

วิทยาเขตกำแพงแสน

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน

นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

สำนักงานเกษตรจังหวัดนครปฐม

กรมส่งเสริมการเกษตร